

കലകി

കലകി

വില 24

1953

എഡിറ്റഡ്

4

நாளுக்கு நகர்

அதிக தெளிவான,

எழிலோங்கும் சருமம்

ரெக்ஸோனின்

கேடில்

இந்த அற்புத

கேசையைச் செய்பட்டும்

ரெக்ஸோனின் கேடில் கலந்த
றுதரைய உங்கள் சருமத்தில் மெது
வாகத்தெய்த்து, பிறகு கழுவுங்கள்.
உங்கள் சருமம் நாளாக்கு நான்
அதிக மழமழப்பும் தெளிவும்
பெறுவதைக் காண்பீர்கள்.

ரெக்ஸோனா

கேடில் கலந்த நான் இது ஒன்று

* சருமத்திற்கு ஊட்டமளித்து மிருதுவாகும்
என்னைப்பின் பிரத்தியேகம் கையவின்
ரெஜிஸ்டர் செய்யப்பட்ட பெயர்.

தத்து வகுப்புத் திட்டத்தில் அறிவிக்கப்பட்ட திட்டப்பளுக்காகச் செலவு செய்ய வேண்டிய தொகையில் 600 கோடி ரூபாய் தான் விநியோகம் என்று பாரதி மெய்நகல் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையிலிருந்து தெரிய வருகிறது.

GREATEST ARTISTS

FINEST RECORDING

The Hallmark of Quality

கேட்டு ஆனந்தியுங்கள் !

எம். எஸ். கம்புலகங்குமி

N. 18100

த. இரங்கையிலி —கடவுறு
வண்டியு முறும் — தேவடி

N. 18218

கண்ணெடுத்தாலும்
—கண்ணெடுத்தாலும்
(2 பாடல்கள்)

N. 18250

பாலைப் பொழுதினே
—2 பாடல்கள் (பாடல்கள்)

N. 18685

தா குள பாதிப்பு
—2 பாடல்கள் (தா குள பாதிப்பு)

என். எல். வளத்தேகாசினம்

N. 18219

சுந்தர நாடார்
—கண்ணெடுத்தாலும் (2 பாடல்கள்)

N. 18259

பா பாலை
தந்திரம் செய்தாலும்

N. 28575

கத்தி தந்தது
—2 பாடல்கள் (கத்தி தந்தது)

ஜி. என். பாகவத்பிரமணியம்

HT. 123

வளத்தேகாசினம்
—கண்ணெடுத்தாலும் (2 பாடல்கள்)

பி. ஏ. பெரியநாயகி

N. 28060

கத்தி தந்தது
—கண்ணெடுத்தாலும் (2 பாடல்கள்)

THE GRAMOPHONE COMPANY LIMITED

CALCUTTA : BOMBAY : MADRAS : DELHI

"HIS MASTER'S VOICE"

ராஜாஜியின் பிடிவாதம்

திருச்சி நகர வாசிகள் சொந்த பக வகுவு காலமாகக் கண்டறியாத காட்சியை இந்த மே மாதம் 18-ந்தேதியன்று கண்டார்கள். அறுபதிலுறிர்த்துக்கு மேல் ஒரு ஊட்டம் வறையின் மதிப்பிடக்கூடிய ஜனங்கள் ஒரு போதுக் கூட்டத்தில் கூடியிருக்கக் கண்டார்கள். இத்தகைய கூட்டத்தில் ஒரு காவிரல் தலைவர்—சென்ற சர்க்காரின் மத்திர்—ஒரு மணி நேரம் பேசியதையும், மக்கள் உற்சாகமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்து விட்டு ஆரவாரமான குரல்களத்துடன் அமைதியாகக் கிடைத்து போனதையும் கண்டார்கள். காவிரல் போதுக் கூட்டம் ஒன்றிற்று இவ்வளவு மாபெரும் ஜனத் திரள் சேர்த்திருத்ததைத் திருச்சி நகரம் கண்டு பத்து வருஷங்களுக்கு மேலிருக்கும். சொந்த பத்து வருஷ காலத்தில் திருச்சியில் காவிரல் கூட்டம் போட்டால் சாதாரணமாக தூறு திருநாறு பேர் வருவார்கள். மத்திர்மார்கள் வந்தால் உத்தியோகம்நர்க்கியும் சேர்த்து முத்துறு பேர் வருவார்கள். மாபெரும் காவிரல் சொற்பொழிவாளர்கள் வேளியூர் களிலிருந்து வந்தால் ஆயிரம் இரண்டாயிரம் பேர் வருவார்கள். காவிரல் போதுக் கூட்டத்துக்கு இம்மாதிரி ஜனாமுத்திரம் திரண்டு வந்ததைப் பார்த்து எத்தனையோ காலம் ஆகியிட்டது!

இத்தகைய மாபெரும் போதுக் கூட்டத்தில் ராஜாஜி ஒரு மணி நேரம் வழக்கம் போல் கசப்பும் சிப்பியாகப் பேசினார். ராஜாஜி சே உண்மையின் எடுத்துச் சொன்னும் போது அது கேட்பவர்களுக்குக் கசப்பாக இருக்கும். பின்னர் தொடர்ந்து வரும் தலைக் கலை அதைச் சிப்பியாக மாற்றியிடும்.

இதே முறையின் திருச்சி போதுக் கூட்டத்தில் பேசுவதில், ராஜாஜி நாம் எவ்வளவு பிடிவாதக்காரர் என்பதைக் காட்டிக் கொண்டார். அத்துடன், வழக்கமில்லாத வழக்கமாகக் கொஞ்சம் 'தந்திரமுமை'யும் பேசிக் கொண்டார்.

“சென்ற வருஷம் இதே காலத்தில் கண்டிரோடு சத்து சேயிதேன். எம்மாவா யும் கைத்தாலோசித்து சத்து. சேய்ய வேண்டுமென்று என்னையிருத்தால் முடித்திருக் குமா? ஒருநாளும் முடித்திராது. ஆயிரம் பதினாயிரம் ஆட்சேபங்களி எழுப்பியிருப் பார்கள். தானே பிடிவாதமாகத்தான் கண்டிரோடு சத்து சேயிதேன். அதன் பணம் இப்போது என்னோரும் கண்டு கொண்டார்கள். இனிமேல் எது எப்படி ஆனாலும் கண்டிரோன் திரும்பி வரப்போவதில்லை!” என்று ராஜாஜி கூறியபோது சைபியாரின் உற்சாக கரகோஷம் வரிக் அளவியது.

ராஜாஜி கண்டிரோடு சத்து சேய்த சமயத்தில் வடக்கே அந்தற்கு மிக்க எதிர்ப்பு இருத்தது. நினைத்திரி நோமூக் நாம் ராஜாஜிமா சேய்து விடுவதாகப் பயமுறுத்தினார். தேருஜி அவரைத் தாஜா சேய்து வைத்தார். பின்னர் ஒய்வொரு மாகாணமாகச் சென்றவையப் பின் பற்றியது. ஐக்கிய மாகாணத்தில் தானிய விலை நிவர்த்ததைப் பற்றி நானு தானக்கு முன்பு ரேடியோவில் சொன்னார்கள். சென்ற வருஷம் இதே மாதத்தில் விற்ற விலையை விட இப்போது அரிசி, கோதுமை, சோளம், புன்செய் தானி யங்கள், பருப்பு வகைகள் எல்லாம் 100 க்கு 20 வீதம் விலை குறையாக விற்பதாகத் தெரிவித்தார்கள்.

இம்மாதிரிதான் நாடெங்கும் தானியங்கள் விலை இரங்கி இருக்கிறது. வேண்டிய அளவும் கிடைக்கிறது. தமிழ் நாட்டின் பஞ்சம், பிரதோஷங்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் சேய்து திரும்பிய வளம் டி. டி. மே. “எக்கா இடங்களிலும் ஒருபடி அரிசி ஒரு ரூபாய்க் குக் கிடைக்கிறது. இது கண்டிரோடு எடுத்ததின் பலன்தான்!” என்று கூறினார்.

ராஜாஜி சாதாரணமாகத் தாம் சேய்த காரியத்தைப் பற்றிப் பெருமையாகப் பேசிக் கொண்டவதில்லை. திருச்சியில் அவ்விதம் பேசுவதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் இருத்தது. சமீபத்தில் வெளியான புதிய ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத்தில் தன்மையானக் குறித்து ராஜாஜி திடமான நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறார். அத் திட்டத்தை ஆசிரியர் மார்கள் சிலர் குறைகூறுவதற்கு ராஜாஜி பதில் சொல்ல தேர்த்தது. ஆசிரியர்கள் தங்கண்டம் யோசனை கேட்டுக் கொண்டு மேற்படி சீர்திருத்தத்தைச் செய்ய வில்கை என்று ஒர் ஆட்சேபத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த ஆட்சேபத்துக்குப் பதிலாக

ராஜாஜி கன்ட்ரோல் எடுத்தது பற்றித் துணிப் பிட்டுவிட்டு, மேலும் உற்சவராவது:—

"ஆகிரியர்கள் வேட்டுக் கொண்டு எந்தக் கவி யிற் சித்திரத்தையாவது சொல்ல முடியுமா? வேட் டாய் அவர்கள் இயேசு பதில் சொன்னார்கள்! பதில் கொள்ளுதல் ஒருவரோடொருவர் மூன்று பட்டுத்தான் சொன்னார்கள். யார் எதிர்த்தாலும் சரி, புதிய ஆரம்பக் கவிதை திட்டத்தை அழைக் கட்டத்தான் போகிறோம். அதுவும் நீங்கள் மாகத் தீமை ஒன்றும் கிடையாது. ரோமத்தரசர் குழுகைதனக்கு அமோகமான கைமையாக விளக் கும். இந்த கிஷ்பத்தின் என்னிடம் கல்பிக்கை கையுங்கள். அப்படித் தவறாமல் போய்கிட்டாக் கான் இதரத் திறகு எங்குமைய சமூகியின் பேசில் சேர்த்து அகன்றிப் போடுங்கள்!"

ராஜாஜி இவ்வளவு பிடிவாதமாகவும் ஆத்திர மாகவும் உணர்ச்சிவடிவம் போலேயேயே மென் றும், புதிய கவிதை திட்டத்தின் அருகைய ஆவ லும் கல்பிக்கையும் எவ்வளவு வேருன்றிப் போயிருக்க வேண்டும்?

ரோமத்தரசர்களின் பக்கமே போய்ப் பார்த்த தியாதவர்கள் "ரோமக் குழுகைகளின் கைமை"களைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். ரோமப் பள்ளிக்கூடங்களின் சித்தும் ஒத்தும் அதிபராக வர்கள் ரோமக் குழுகைகளுக்குத் தீங்கு உண்டாகி விடுமே என்று பரிந்து பேசுகிறார்கள்.

ராஜாஜி பத்து வருஷம் சீரான பட்டிக்காட்டுப் பிரதேசத்தில் வசித்தவர். ரோமக் குழுகை களுக்குத் தாமே பள்ளிக்கூடம் கட்டி அவர்களுக்குப் படிப்புச் சொல்லித் தந்தவர். மற்ற ரோமப் பள்ளிக்கூடங்களும் சொந்து அங்கே குழக் கைகள் படுமாட்டாடக் கண்ணால் பார்த்தவர்.

அந்த அனுபவங்களை வெளியும் வைத்துக் கொண்டு எத்தனையோ காலம் கிதித்த இந்தத் திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறார். ஏதோ புதிதாக சேர்த்துக்குத் திட்டிப்போன்று திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திட்டார் என்பதும் பெருந்தவறு.

மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இத் திட்டம் பற்றிப் பேசி விடுகிறார். அப்போதே "செதோ

மித்திரம்" முதலிய பத்திரிகைகள் பணமாக ஆக சித்த எழுதியிருக்கின்றன. ஆகிரியர்கள் பணமும் உதவாமாக வரவேற்றிருக்கிறார்கள்.

"என்னிடம் கல்பிக்கை கையுங்கள்!" என்று ராஜாஜி இப்போது வேண்டிக் கொள்கிறார். அருகைய வேண்டுவோரை மறித்து கல்பிக் கையின் பேசில் புதிய திட்டத்தை ஒப்புக்கொள் சிறைகள் ஒப்புக் கொள்ளார்கள். அவ்வது சில காலம் எதிர்த் கொண்டிருந்தாவது பார்த்தலாம். கல்பிக்கையின் பேசில் ஒப்புக் கொள்ள விருப்ப மில்லாதவர்கள், அறிவினும் ஆரங்கிது பார்த்தும் முடிவு சொல்லலாம்.

அறிவின் துணைகொண்டு விருப்பு வேறுப்பித்தி ஆரங்கிது பார்ப்பவர்கள் பின் வரும் முடிவுகளுக்குத் தந்தான் வருப்படி விருக்கும் என்பதில் கமக்குச் சித்தம் ஐயமில்லை:—

1. பொதுவாக கமது காட்டுக்கும், சிறப்பாக கம் குழுகைத் குழத்துக்கும் அனவிலாது கைமை பங்கிக்கடிய ஒரு திட்டம் சேர்ப தூற்றதும் பது ஆண்டு காலத்தின் இந்தப் புதிய கவிதை திட்டத்தைப் போல் வெளிவராதது கிடையாது.

2. இந்தியா தோம் எத்திரம் அடைந்த திறகு இந்தப் புதிய ஆரம்பக் கவிதை திட்டத்தைப் போன்ற கைமையான திட்டம் எதுவும் இதற்குரை வெளிவராதது கிடையாது.

3. ராஜாஜி தம் காலனிக் செய்துள்ள மகத் தான பண செய்வன்கள் இந்தப் புதிய ஆரம்பக் கவிதை திட்டத்துக்கு வினாவான செய்வ வேருன்றும் கிடையாது.

மேற்கூறிய மூன்று உண்மைகளையும் இன்று உடனடியாகச் செயரால் உரை முடியாமற் போக லாம். சில ஆண்டுகள் கடத்திப் பார்த்த திறகு கிட்டாயும் உணர்ச்சிதே திருவார்கள்.

ராஜாஜி கமக்குச் செய்துள்ள எல்லாச் செய்வ களையும் மறந்து விட்டாலும், "செய்தே திரு வேன்" என்று பிடிவாதமாகச் செய்த இந்தச் செய்வதைத் தயிற் மக்கள் மறக்க மாட்டார்கள். இக் கைத்தத் தயிற் மக்கள் மட்டுமேயிற் வருக் கான சித்திகளும் கவிதையுடன் கிளையுருவார்கள்.

அந்த "நாம்" யார்?

தமிழ் கட்டியச் சிறந்த தொகை எழுத்தான தான் ஸ்ரீ பி. எம். சாமையர் அவர்கள் ஓர் இரண்டாம் வாகை புத்தகம் திரைத் திட்டமும் படி அடித்து விட்டது என்னும், அது எத் தனை விவரமான காரியம்! ஸ்ரீ பி. எம். சாமய் யாவின் சாமான கடித்ததை வேர்க்கிள படித்த அந்த அநிசயமான கிஷ்பம் இன்னதென் பதை அறிந்து கொள்வார்களாக:—

"கல்வி மே 10-க் தேதி இதழிலுள்ள 'குழுகைத் குயத்தக்கு விடுதலை' என்ற தலைப்பட்ட தலைப்புகைததப் படித்தபொது. தற்போதுள்ள கல்வி முறைநிலைகள் ஒரு குறை பாட்டை, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டு மென்ற ஆவல் எழுந்தது.

என் பின்னகலில் ஒருவன் படிக்கும் தமிழ்ப் பாடப் புத்தகத்திற்குப் பெயர் 'திரு வள்ளுவர் சொந்தமிழ் வாசகம் புத்தகம் 2'. இதன் ஆகிரியர் அ. வி. பரத்தாமனார், எம். ஏ. தலைமைத் தமிழ் ஆகிரியன். திருப்பாவூர் கலா சாலை, வேப்பேரி, சென்னை.

இந்தப் புத்தகத்தின் 3 வது பாடத்திற்குத் 'தொழிலாளர்கள்' என்பது தலைப்பு. பாடத் தில் படங்களுடன் 'இவன் நச்சன், அவன் கருமான்' என்று குயவன், செனரியன், கையத்தாரன், வண்ணன் ஆவிய தொழி லாளர்களைப் பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. சிறு சிறு வாக்கியங்களில் அந்தந்தத் தொழி லாளி செய்யும் வேலை, அவன் ஆயுதங்கள் ஆவியவற்றைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது. பாடத்தின் முடியில் ஒரு தனி வாக்கியம் இருக்கிறது. 'திரைத் தொழிலாளர்கள், தாள் இவர்களை அப்படி நடத்த வேண்டும்' என்று போடுகிறது அந்த வாக்கியம்.

இந்தக் கடைசி வாக்கியத்தைப் படித்த தான் திருக்கிட்டுப் போனோன், இவர்கள் தொழிலாளர்கள் என்பது சத்தியம். படங்க ளுடன் தெளிவாக இருக்கிறது. ஆனால் கடைசி வாக்கியத்திலுள்ள 'தாள்' என்பது யார்? தற்செயலாக என் புத்தகம் 'நாம்' என்னும் யார்? என்று கேட்டு கிட்டால் அவ ளுக்கு தான் என்ன பதில் சொல்ல முடியும்?

இந்தப் புத்தகம் துரைத்தனத்தாரின் பாட புத்தகப் பரிசோதனைக் குழுவினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

இதைப் பாட புத்தகமாகப் படிக்கும் ஆயிரக் கணக்கான குழந்தைகளில், அதில் சொல்லப்படும் அறுவகைத் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளும் இருப்பார்கள். அவர்கள் மனதில் இந்த 'சாப்' என்ற மனோபாவத்தை வளர்க்கும் என்பதை யோசித்துப் பார்த்து, 'துரைத்தனத்தாரின் குழுவின்' இந்தப் பாட புத்தகத்தைத் தகுதியுடனென்று ஏற்றியுள்ளார்கள் என்று என்னால் நம்ப முடியவில்லை.

இந்த மாநிலி பாடங்களைப் படிக்கும் குழந்தைகளைப் புதிய குறையின்படி பதிற்சி செய்விப்பது கொஞ்சம் சிரமமாக இருக்குமென்பது நிச்சயம். தொழில் பதிற்சியில் அந்தக் குழந்தைகளின் மனம் எவ்வளவு தூரம் ஓட்டும் என்பதை யோசிக்க வேண்டும்.

மறு நாட்டில் சிவந்த கொண்டிருக்கும் சமூக, சமுதாயப் புரட்சியின் ஓர் அம்சம் தான் இப்போது ஆரம்பமாகப் போகும் புதிய குறைக் கல்வித் திட்டம். புரட்சியைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு அதை நடத்திச் செல்லும் ஆற்றல் படைத்த ஒருவரைத் தவிரவராகக் கொண்டு மத்தியி சபை, புரட்சியின் அடுத்த படிக்கு மக்களை அழைத்துச் செல்லுகிறது. இந்தப் புதுப்படியில் ஏறுவதற்குச் சென்ற இராலும் தலைமை வகித்து வரிகாட்டுகிறது என்பது நாடுமேலும் தலைநிலிர்த்து பெருமைப்பட வேண்டிய விஷயம்.

'துரைத்தனத்தாரின் பாடப் புத்தகப் பரிசோதனைக் குழுவின்' கொஞ்சம் சிந்தனை காட்டாத தங்கள் பொறுப்பை வகித்தால் தான் இந்தப் புதிய குறை கல்வித்திட்டம் வெற்றிபெற முடியும். மேலே எடுத்துக் காட்டியுள்ளது போன்ற மனோபாவம் முதலில் அவர்களிடமிருந்து விலக வேண்டும்.

புரையாடல், சென்னை 12, ஏன், தாமதமாக...

திரு. ஏ. என். தாமதமாக அவர்கள், தமது புத்தகம் "அந்த 'சாப்' பாட" என்று வேட்டை விட்ட பிறப்பதற்குக் கஷ்டப்பட்டிருக்கும். ஆனால் பழைய பரம்பரையின் வந்த ஆசிரியர் வர்க்கத்திற்கு அந்தக் கஷ்டம் ஒன்றும் இராது. "சாப் படிப்பானால்" என்று பணிச்செய்து பதில் சொல்லி விடுவார்கள்.

கையெழுத்துத் தொழில் செய்கிறார்கள் ஒரு தனிப்பட்ட தாழ்த்த வர்க்கத்தார் என்பதும், ஏட்டுக் கல்வி பயின்ற ஆசிரியர் தொழிலாளர் அன்றையே உத்தியோகமோ செய்கிறார்கள் ஒரு தனிப்பட்ட உயர்க்க வர்க்கத்தார் என்பதும், ஏட்டுக் கல்வியாளராவிய பெரிய மனிதர்கள் வேலைமகத் தொழில் செய்து பிழைப்பவர்களை அன்பாக கட்டிவிடும் ஆதலே பெரிய மனிதத் தன்மைக்கு அடையாளம் என்பதும் ஏட்டுக் கல்வி வர்க்கத்தின் உணர்வதிலும் இரத்தத்திலும் ஊதிப்போன கம்பிக்கையாகும்.

மேற்படி பாட புத்தகம் எழுதிய ஆசிரியரோ அல்லது அங்கேயிருந்த பாட புத்தகம்

எழுதியோ மட்டும் எம் குறை சொல்லிப் படிக்கிறார்கள். அந்தப் பாட புத்தகம் குழுவைப்போன்ற வர்க்கத்தார் மதம் 'புத்தகம் புழு'க்களாவிய ஏட்டுக் கல்விக்கு குழுவின் அறிவாகும். அதாவது, "தொழிலாளர்கள் ஒரு தனி இனம்; படிப் பானால் அவர்களிடமிருந்து வெறுப்பட்ட ஒரு தனி இனம்" என்று கம்பிடுகிறார்கள்.

எனவே, மக்களிடம் கூடிய ஆசிரியர் மகாசாடு சொல்ல வர்க்கத்தார் புதிய கல்வித் திட்டத்தை ஒப்புக் கொள்ளாததில் ஆசிரியர் ஒன்றாகவில்லை. ஆசிரியர்கள் உடனடியாக ஒப்புக் கொண்டுத் தாமதம் ஆசிரியமாவியிருக்கிறார்கள். மேலாகவே தகையின் பரம்பரையின் வந்த ஆசிரியர்கள் — அதிலும் கல்வி மகாசாடுக்கு விநயம் செய்யும் ஆசிரியர் கொள்கைகள் — புரட்சியாளர் எதிர்த்த திட்டத்தைப்போது இவ்வளவு ஒப்புக் கொண்டு விட முடியுமா?

ஆதலும், ஆர் அடி போலித்துப் பார்த்த பிறகு புதிய திட்டத்தின் உண்மைகளை கண்டறிவது அவர்கள் உணர்ச்சி ஒப்புக் கொள்ளார்கள் என்று கம்பிடுகிறார்கள். "இத்தனை களாகத்தான் பழைய குறையைப் பார்த்தாவிட்டோ! அதில் உண்மையான பற்றி எல்லாவதோ அறிஞர்கள் பேசியே அதைத் தப்பிப் போய்விட்டோ! புதிய குறைவைச் சில வருஷம் பார்த்துப் பார்ப்போம்" என்றுவது ஒப்புக் கொள்ளார்கள் அல்லவா?

பழைய தலைமுறைகளைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள் எதிர்த்தார்கள் எதிர்த்தாவிட்டும் போகட்டும். ஆதலே புதிய திட்டத்தின் அவசியத்தை நீருக்கும் அந்த தாட்சி என்று கவத்துக் கொள்ளலாம். புதிய தலைமுறைகளைச் சேர்ந்த இயல் ஆசிரியர்கள், — எதிர்த்த இத்தியாவின் புதிய பொறுப்புக்களையும் இவ்விதமாகவும் உணர்ந்தார்கள், — எந்த தலைபோய் இருப்பார்கள். அவர்கள் புதிய திட்டத்தை ஆதரிப்பதில் தங்கள் ஆதரவை ஈடுபாடு பரிசீலிப்பதற்குக் கொண்டும்.

தென்னிந்திய உபாத்தியாயர் சங்கத் தலைவர் ஸ்ரீ என். உபாத்தியாயர் அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கும் அறிக்கையில் "புதிய திட்டத்தின் கீழ் பல ஆசிரியர்களுக்கு வேலை இல்லாமல் போய் விடுமோ?" என்ற பிழையை வெளியிடுகிறிருக்கிறார். இத்தகைய பிழை கொள்வதற்கு எவ்வித முகாந்திரமும் இல்லை. மக்களிடம் கூடிய மனம் இந்தப் பிழை காரணமாகவே "புதிய திட்டம் குறைகளுக்குத் தீங்கு பயப்பது" என்று நினைத்தார்கள் போலிருக்கிறது. பிழை கொண்டவர்கள் "கவலை எது?" "கேட்டது எது?" என்று சரியாக ஆராய்ந்து நினைப்பது இவ்வளவு காரியம்தானே!

ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வீணாமல் போய்விடும் என்று பயப்படக் காரணம் எதுவும் இல்லை. இம் காரணத்தில் இன்னும் காத்புற மட்டும் குறைகளைப் பண்ணிக்கூடப் போக வேண்டிய வயதை அடைந்திருக்கும் படிக்கும் வயதிலே இவ்வித குறைகள். ஆண்டு தொறும் வட்டக்கணக்கான குழந்தைகள் ஐயைக் ஆகிக்கொண்டு மிகுக்குகின்றன. ஆகையால், இன்னும் கெடுக்காவிடும் குடி பதிற்சி பெற்ற உபாத்தியாயர்களுக்கு காட்டிக் கொடுக்க இவ்வித கொண்டிருக்கும்.

ஆகையால், வேலை போய் விடுமோ என்று பிழையை மீட்டு விட்டு, ஆசிரியர்கள் புதிய திட்டத்தை ஆராய்ந்து பார்த்து வேண்டும்.

புதிய கல்வித் திட்டம் எதிர்ப் பீதிவிளைய வரக்கூடக் கூடியது என்று சொல்லுகிற புத்திசாலிகளுக்கு ஸ்ரீ பி. என். தாமதமாக எடுத்துக் காட்டியுள்ள பாடம் கை பதிலாகும்.

"தொழிலாளிகள் தனி இனம்; படிப்பாளிகள் தனி இனம்" என்று பிரச்சிக்கும் வேண்டியே கவி இதை எதிர்ப் பிரதிநித்யை வளர்க்கக் கூடியதா?

அவ்வது, "எம்மால் பக்கமையும் ஒரு வேள் படிக்க வேண்டும், ஒரு வேள் கைத்தொழில் செய்ய வேண்டும்" என்று மிதக்கும் கவி இதை எதிர்ப் பிரதிநித்யை வளர்த்துக் கூடியதா?

துயாகத்தைக் கேவலப் படுத்தாதீர்!

தேவியப் போரிக் திராவிடம் புகிந்தவர் அனுக்குத் தயிற் லாட்டிக் ஒரு காலத்திற் மிக மதிப்பும் மகிவாதையும் இருந்தவர். இன்னும் ஒருவரு மிச்சம் இருந்த வரென்றான்.

அவ்நாள் அப்போடு தொண்டிப்பதற்கு வேண்டிய லுபத்திரிகள் சிலர் செய்து வருகிறார்கள். "திராவிடம் உட்படங்கள்" என்றும், "திராவிடம் மலையாளம்" என்றும் கூட்டுகிறார்கள். இக் கூட்டங்களிக்கு வர் வருகிறார்களோ தெரியாது. ஆனால் திராவிடிகள் பெயரால் அங்களுக்கு அழிபாத அபிவிருத்தியை அளிக்கக் கூடிய நீர் மானங்கள் செயல்படுகின்றன; வேண்டிபடுத்தும் போக்கென் போப்படுகின்றன.

திராவிடம் "எங்கள் திராவிடத்திக்குப் பரிசு கொடுங்கள்" என்று வேட்டாடினோயே அவர்களுடைய திராவிட பணத்திற் போய்விடுகிறது.

திராவிடத்திக்கு விசுவ மெடலாது; தொத்துக் காலம் செய்யும் திராவிடத்திக்கு இவ்வாறு சொல்லக்கூடிய பரிசு லுபகர்த்தியும் இல்லாது. அத்தகைய திராவிடத்தை நூற்று ஏக்கரா கைத்துக்கு டாடாக் செய்யும் லுபத்திரிகள் பற்றி என்ன வேண்டுமோ செய்வது!

ஆகையால், திராவிடிகள் பெயரால் உட்படம் கூட்டி சிலம் வேண்டும் என்று சொல்லி செய்வதென்கள் திராவிடத்திக்குத் தீங்கு இழைக்கிறார்கள்.

உண்மையில், இவர்கள் திராவிடத்திக்கு உண்மை செய்ய விரும்பினால் பொது ஐக்கி கூட்டங்கள் உட்பட வேண்டும். அத்தகைய கூட்டங்களில் "திராவிடத்திக்கு சில மானம் கொடுங்கள்" என்று நீர் மானம் கைதவென்ற வேண்டும்.

திராவிடம் அகலாதவர்கள் திராவிடத்திக்குச் சிக்கல் மானம் அளித்த உதவி புரிய வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினால், அது கொள்கையாக இருக்கும்.

திராவிடிகள் வேண்டி "எங்கள் திராவிடத்திக்கு விசு கொடுங்கள்" என்று சொல்லி செய்வது திராவிடிகள் வேண்டிப் படுத்தவதாகும்.

"என்னுடைய கைப் போருகித் திருடுதென்க அன்பத்தித் திருடுதென்க; என்னுடைய கைப் போரைத் திருடுதென்க எனது என்மல் செய்வதையும் திருடிச் சொல்கிறேன்" என்பது மலையாளம் கைதவ வாகு.

நீர் இது வருஷத்திக்கு லுபம் வங்கிகள் மதிப்பில் திராவிடத்திக்கு ஐந்து ஏக்கரா கைமல் அவ்வது பத்து ஏக்கரா புன்செய் சிலம் வீரமான்மம் அளிக்கப் போவதான அறிக்கை பிறப்பித்த போது, அதை காலம் வரவேற்றோம்.

இந்தத் திட்டத்தின்படி திராவிடத்திக்குக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய அளவு சிலம் இருப்பதை உறுதிப் படுத்திக் கொண்டு சிக்கல் உத்தரவு பிறப்பிக்கும் என்று கம்பினோம்.

அவ்விதம் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளாமல் சிலம் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவும்

"கைத்தொழில் செய்வது இழிவு" என்ற வேண்டிய மனப்பாக்கம் கொண்டவர்கள் புதிய கவிதைத் திட்டத்தை எதிர்ப்பார்கள். உண்மையில்,

"தொண்டித்தொழில் ஏர் வற்பு இக்கை—தொழில் வேண்டியப் போல் இழிவு இக்கை" என்ற பாரதியார்க் அந்த வர்க்கை உட்படிக் டாட்டிக் கூடியது புதிய கவிதைத் திட்டமாகும்.

லுபத்தி செய்வால் மேற்படி உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது என்று கேள்வித் தெரியவந்தது.

உத்தரவு பிறப்பித்தவர்கள் அதைக் காலம் வந்திக் கைதவென்றவர்க்கித் தெரிவனவேறும் திறமை டாட்டிக்கி.

ஆத மாதம் அவ்வது ஒரு வருஷத்திக்குத் திராவிடத்திக்கு வேண்டிய சிலம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறால், அந்த அறிவிப்பை லுபத்தி போலிருக்கும்.

அதற்குப் பதிலாக, திராவிடத்திக்கு சிலம் வழங்கும் கைதவத்தை எவ்வாறு கிரிப்பாய்க் கிரிக்க அகலையோ அவ்வாறும் அடித்தார்கள்.

திராவிடம் கைத்துக்கு விண்ணப்பம் எழுதிக்கொண்டு போய் சிலங்கு இக்கைப்பெட்டி முதல் வுடிக்கெட்டி வரையில் உத்திரவாசனத்தின்கி லுபத்திரிகள் கைத்துப்படி கைத்தது. டபெதர் டாடாக் அங்கு மிகும் மொத்தத்துக்கு அங்கித் திரிபுப்படியும் கைத்தது.

ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம், மூன்று வருஷம் திராவிடம் இழித்துக்கப்பட்டார்கள்.

திராவிடத்திக்கு வளர்ப் பிராப்பியும் இவ்வாறு இருக்கும் டாட்டிக்கென்று சிலம் கைத்தது.

உண்மையில் திராவிடம் இருக்கும் சிலம் கைத்தது. ஆனால் கைத்திற் அருகில் கைத்த போது எந்தெனையே அந்த சிலத்திற் பண்படுத்தி விடுகிற லுபத்திரிகள் தடியை எடுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். கிரிப்பாய் வழங்குங்கள், கிரிப்பாய் வழங்குங்கள் கொண்டு தொடர்கிறார்.

இக்கிதமாக, திராவிடத்திக்கு வீரமான்மம் வழங்கிய காகியம் அவ்வாறாவ்வாற அங்கிலோச மாவிற்து. பொது ஐக்கிகள் அடைந்த அருவாய் கைக் கொண் லுபத்தி.

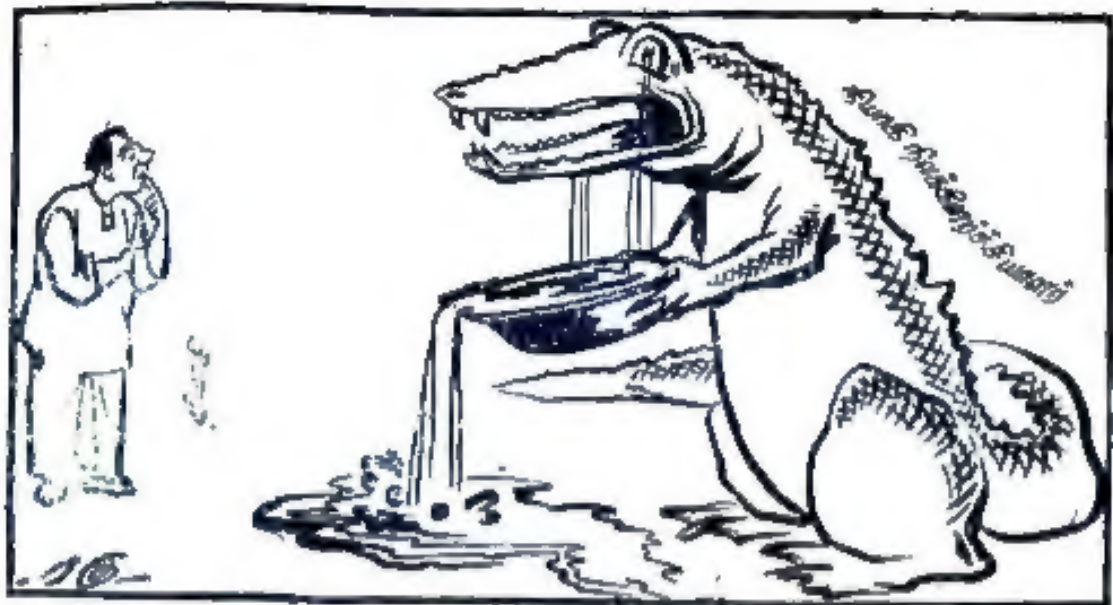
காகியல் வீரோகிகள் இந்த சிலத்தை கைத்துப் பண்படுத்திக் கொண்டார்கள். "ஐந்து ஏக்கரா திராவிடம்" என்றும், "பத்து ஏக்கரா திராவிடம்" என்றும் பட்டம் குட்டினார்கள்.

கைத்த போதுத் தெரிந்திக் இம் மாவானத்திற் காகியல் அடைந்த தொழிலிக்கு இதையும் ஏர் உதவிக் கைதவ ஆவிற்து.

நீர் இது ஆரம்பத்திக்குத்தே இந்த திட்டத்தை ஆதரிக்கவில்லை. காகியல்வாரிகள் சிக்கல் பதவிக்கு வந்ததும் காகியல் டபெதர்கள் சைக்கி லுபத்திக்குத் தனிச் சதுக்கை டாட்டுவது சைக்கி லுபத்தி; தனிச்சை சைத்திக்கு அது குற்றம், அசெய் லுபத்தியும் பெருகிவந்து என்பது சாஜாஜியிற் கொள்கை.

ஆகையால் சாஜாஜி முதல் மதிப்பிவானவுட வேண்டி மேற்படி திட்டத்தை எதற் செய்வார். அதற்கு வேண்டிய காரணங்களையும் உறிஞ்சி, அப்போது வரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை.

சாயிவானத்திவெதால் ஆட்சேபங்கள் கைப்பி விடுக்கின்றன. பொது ஐக்கிகளிடமிருந்து ஆட்சேபம் கைப்பிக்கி. அப்படி கைப்பிண்க் கைப்பிண்குக்கும். பொது ஐக்கிகள் "சாஜாஜி இக்கைக் காகியல் செய்வது தவறு. திராவிடத்திக்குடைய

நியாகத்தைப் பாராட்டி அவர்களுக்கு மான்யம் வழங்க வேண்டும்" என்று கிளர்ச்சி செய்தால், ராஜாஜிக்குட்பட்ட அது மயிழ்ச்சியை அளிக்கலாம். அவருடைய மனமும் மாறினதும் மாறலாம்.

அவ்விதம் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. நியாகவின் மகனாடுகள் கடக்கின்றன. நியாகவின் பெயரால் யாரோ நடத்துகிறார்கள். அதற்காகப் பணம் செலவும் செய்கிறார்கள். இவ்விதம் நியாகவின் பேரில் மக்களுக்கு அருவருப்பை வளர்க்கிறார்கள். நியாகவிற்கு அறிவாத அபேந்திரன் என்பவரிடமிருந்து கொடுக்கிறார்கள்.

ஒன்றை, கருப்பு மரக்கெட்டியும் பணம் சம்பாதித்தவர்கள் காவிரியை ஊழியர்கள் இம்மாதிரி பெயரால் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டார்கள். அதனால் 'காவிரியை ஊழியர்கள்' என்றுமே காட்டியு் கேட்ட பெயர் உண்டாயிற்று. சென்ற பொதுத் தேர்தலிலும் அது பிரதிபலித்தது.

நியாகவிற்கு சில மான்ய விஷயத்தில் உள்ள குறைகளை நீர்த்துக் கொள்ள வேறு வழிகள் இருக்கின்றன. நியாகவின் தலைவரான ஸ்ரீ காமராஜ் நாடார் இருக்கிறார். அவரிடம் தெரிவித்துக் கொள்ளலாம். ஸ்ரீ காமராஜ் வற்புறுத்தியதனுமேயே ராஜாஜி முதல் மந்திரி பதவியை ஒப்புக் கொண்டார். "நியாகவிற்கு நிவந்தனைக் கொடுக்க; இல்லாவிடும், முதல் மந்திரி பதவியை விடுங்கள்!" என்று ஸ்ரீ காமராஜ் சொன்னால், ராஜாஜி இரண்டாம் ஒன்றைச் செய்து விட்டுப் போகிறார்.

இத்தரீ நிவந்தனைத் தயிழ்ச்சி வாரும் பகுதி களைப் பற்றிய பிரச்சினையை ஆகிரா காவிரியை நிவந்தனத்துடன் பேசி முடிவு செய்து விடலாம் என்று ஸ்ரீ காமராஜ் கூறியும் சொல்லிவிட்டார். அதற்காகக் கிளர்ச்சியை வேண்டாம் என்கிறார்.

அப்படி யிருக்க, இந்தத் நியாகி சிலப் பிரச்சினையை அவரால் பேசித் தீர்க்க முடியுமா?

இத்தகரகத் நியாகவின் மகனாடு கடட்டி கிளர்ச்சி செய்து, தங்கள் நியாகத்தை வேண்டிய விண்ணக்க வேண்டும்? 'நியாகி' என்றால், காடு மீர்க்கும்படியான மிகக் வேலமான நிலைமையை உண்டு பண்ணிக் கொள்ள வேண்டுமா?

நிச்சயப்பததைச் சேர்க்க விடக்கூடாது எக் காத் சில மான்யம் கொடுக்கவில்லை என்று ஸ்ரீ அநிபயமான வாதத்தைச் சேர் சொல்லுகிறார்கள். இவர்களுக்குத் நியாகத்தைப் பற்றியும் தெரியாது, காவிரியைப் பற்றியும் தெரியாது என்று ஏற்படுகிறது.

காவிரியில் சேருகிறவர்கள் 'நியாகம் சேருகிறேன்' என்று சொல்லிக் கொண்டு சேருகிறார்கள்! தங்களின் நியாகவின் என்னதான் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள்?

அவர்கள் சம்பந்தத்துக்காகவும் மற்ற வாதிகளுக்காகவும் காவிரியில் சேருகிறார்கள்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் காலத்தில் காவிரியில் சேர்க்கவர்கள் எல்லாரும், அதனால் ஏற்படும் அனுகூலங்களை மூலக்கிடே சேர்க்கார்கள்.

தேசியப் பேரரசில் சேர்க்க நியாகவனோ, அப்படி எந்தவிதமான அனுகூலத்தையும் எதிர்பார்க்கவில்லை. எதிர்பார்ப்பதாகச் சொல்லும் இயல்பு. இதுவரைவில எதிர்பார்த்திருக்காது, இவ்வும் எதிர்பார்த்தாலும், அவர்கள் நியாகவின் ஆலோசனாடர்கள் அல்லவா!

தேசியப் பேரரசில் சேர்க்க நியாகவின் பல இப்போது எட்டசைபாளினும் பாரி மெண்டுள்ளும் அவர்களைக் களா யிருக்கிறார்கள், மந்திரிகளாகவும் இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் அவர்கள் நியாகவின் எப்பதற்காக அப்பதவிக்கை விரிக்கவில்லை, பொது ஜனங்கள் கோட்டுப் பெற்றுப் பதவிகளில் இருக்கிறார்கள்.

எல்லாத் நியாகவையும் அவர்களைப் போலவே எட்டசைபாளினும் நீரையும் மந்திரிகளாகவும் உரிமை பெற்றவர்கள். அப்படி வித்தையோ மந்திரி பதவிகளுக்கு வருவதையோ யாரும் தடை செய்ய முடியாது.

ஆனால் "காவிரி நியாகவின்; எங்கள் நியாகத்திற்குப் பரிசு கொடுங்கள்" என்று கேட்பது, தங்களின் தங்களை குறைத்துக் கொள்வதாகும். அரசியல் துர்க்காக்கக் கொண்டவர்களின் குழ்ச்சியில் அயப்பட்டுக் கொள்வது தங்களின் படுமோசமாகக் வேலப்படுத்திக் கொள்வதாகும். நியாகவின் இத்தகரக வேலத்துக்குத் தங்களை ஒதுப்பாது ஆளக்கிக் கொள்ள வேண்டாம்.

பூங்குழலி பாய்ந்தாள்!

சோழ நாட்டில் பிரயாணம் செய்து வந்தவர்கள் அந் நாட்டின் இயற்கை அமைப்பில் ஒரு விசித்திரத்தைக் கவனித்திருப்பார்கள். சோழ நாட்டைச் சோழநாடு வனநாடாகச் செய்யும் நதிகளில் வெள்ளம் வரும்போது, வெள்ளத்தின் மேல் மட்டம் நதிக்கு இரு புறங்களிலுள்ள பூமி மட்டத்துக்கு மிக்க உயரமாயிருக்கும். இவ்விதம் இருப்பதினாலே தான் நதிகளில் வரும் வெள்ளம் வாய்க்கால்களின் வழியாக வயல்களுக்குப் பாய்வது சாத்தியமாகின்றது.

இந்த நிலையில், வெள்ளத்தை நதிப் படுகையோடு போகச் செய்வதென்பது மிகவும் சிரமமான காரியம் அல்லவா? நதிகளுக்கு இரு பக்கங்களிலும் உயரமான கரைகள் உறுதியாக அமைந்திருக்க வேண்டும். இல்லாவிடில், வெள்ளம் நதியோடு போவதற்குப் பதிலாக, மழை நீர் நாலாபுறமும் பாய்ந்து ஓடுவது போல் ஓடிச் சோழ நாட்டைத் தண்ணீர் நெய் மெய் சதுப்பு நிலமாக்கி ஒன்றுக்கும் பயனற்றதாகச் செய்து விடும்.

இதை மூன்றிட்டு ஆதி காலத்திலிருந்து சோழ மன்னர்கள் காவலுக்கும் காவலரின் கீழ் நதிகளுக்கும் கரைகள் அமைப்பதில் மிக்க கவனம் செலுத்தினார்கள். கரிகால் வளவன் சமு நாட்டிலிருந்து புத்தத்தில் தொற்றவர்களைச் சிறைப்படுத்தி வந்து காவலுக்குக் கரை பெடுக்கும் வேலையில் அவர்களை ஈடுபடுத்தினான் என்றும் வரலாற்றை நெயர்கள் அறிந்திருப்பார்கள்.

காவலரின் கீழ் நதிகளில் தண்ணீர் கவ்வ மேல் மட்டத்தில் வருவதற்கு உதவியாகவே ஸ்ரீரங்கத்துக்கு ஒரு காத நூரம் மழக்கே சோழ மன்னர்கள் கல்லினை கட்டினார்கள். அந்த அணியின் மூலம் தண்ணீர் மட்டம் மேலும் உயர்ந்து கீழ் நதிகளில் சிறைவத் தண்ணீர் பாய்வது சாத்தியமாயிற்று.

இவ்விதம் இயற்கை அமைப்போடு இடைவிடாத செயற்கை முயற்சிகளும் சேர்ந்தே சோழ நாட்டைப் பண்டை காலிலேயே நீர் வளத்தில் இனியில்லாத நாடாகச் செய்திருந்தன.

சோழ வன நாட்டுக்கு இவ்விதம் இயற்கை விசேஷ உதவிகள் செய்தது

பொலியை சில சமயம் விபரிதமான அபாயங்களைப் பூண்டாக்கி வந்தது.

சோழ மண்டலத்துக் கடற் கரைக்குக் கிழக்கே கடலில் அடிக்கடி சுழிக் காற்றுகளும் புயற் காற்றுகளும் தோன்றுவதுண்டு. இக் காற்றுகள் சில சமயம் கடற்கரை போரமாக வடக்கு நோக்கிச் சென்று கிருஷ்ணா - கோதாவரி முகத்துவாரங்களிலோ அல்லது கனிக்க நாட்டிலோ உண்டோ பிரவேசித்துப் பெரு மழை கொட்டச் செய்து கடுமையான நேதங்களை விளைக்கும். வேறு சில சமயங்களில் சோழ நாட்டுக்குள்ளேயே நேரடியாகப் பிரவேசித்து மேற்கு நோக்கி விசார்த்து செல்லும். கோடிக்கரைக்கும் கொள்ளிடக் கரையின் முகத்துவாரத்துக்கும் மத்தியில் இவ்விதம் சுழிக்காற்று உண்டாட்டில் பிரவேசிப்பது சரித்திரத்தில் பலமுறை நடந்திருக்கும் சம்பவம். சில சமயம் அச் சுழிக்காற்றுகள் கோர பயங்கர ரூபம் கொண்டு கடலுயே போங்கி ஏழ் செய்து கடற்கரை போரமுள்ள ஊர்களையே அழித்து விடும்!

பூம்புகார் என்று வழங்கிய காவேரீப் படிகுளத்தைக் கடல் கொண்டது வெறுக்கதையன்று; சரித்திர ஆதாரங்களினால் சிறுபிக்கே அடிய உண்மை நிகழ்ச்சியே வாகும்.

நதிகளில் வெள்ளம் அதிகமாக வரும் போது சிலசமயம் கரைகள் உடைந்து விடுவதும் உண்டு. நதிகளின் கீர்மட்டத்தைக் காட்டிலும் பூரி மட்டம் தாழ்வாயிருக்கும் காரணத்தினால் உடைப்பு எடுத்ததும் கற்றுப் புறமெல்லாம் ஒரே தண்ணீர் டயமாகி விடும். நதிகளுக்கு அருகிலுள்ள ஊர்கள் முழுவிப் போய் விடும். அப்போதெல்லாம் ஜனங்கள் உயிர் தப்புவதற்கு அக்கம்பக்கத்திலுள்ள கோயில்கள் உதவியாயிருக்கும்.

விஜயநகர சோழனின் மகன் ஆதித்த சோழன் காவேரி உற்பத்தியாகும் ஸ்ரீரங்க மலையிலிருந்து அந்த மாதிரி கடலில் சங்கமமாகும் இடம் வரையில் தூற்றெட்டு ஆலயங்களை எடுப்பித் தான் என்று சரித்திரம் கூறுகிறது. சாதாரண காலங்களில் கோயில்கள் கடவுளை ஆரதிப்பதற்குப் பயன்படுவது பொலியே, பெருவெள்ளம் வந்து உடைப் பெருக்கும் காலத்தில் மக்கள் கோயில் மண்டபங்களின் மீது ஏறி உயிர் தப்பு வதற்கும் உபயோகமா யிருக்கட்டும் என்பது ஆதித்த சோழனின் கோக்கமாக இருக்கலாம் அல்லவா?

நதித் கரைகளில் உடைப்பு உண்டாவதன் காரணமாகச் சில சமயம் நதிகளின் போக்கே மாறி விடுவதும் உண்டு. அரிசிலாறு, குடமுருட்டி முதலிய நதிகள் இப்படிப் பலமுறை இடம் மாறி, திசை மாறியிருக்கின்றன என்பதைப் பழைய வரலாறுகளிலிருந்து அறியலாம்.

இனி எம்முடைய வரலாறு நடந்த காலத்துக்கு வருவோம். இவ்வகைத் தீவி விருத்த சோழ நாட்டுக்குப் பார்த்திபேஸ் திரனுடைய கப்பல் வந்து கொண்டிருந்த போது உண்டான சுழிக்காற்று, வந்தி வத் தேவனை மூர்னிட்டு இளவரசர் அருள்மொழி வர்மகரச் கடலில் குதிக்கச் செய்த பிறகு, கடலோரமாகவே சென்று கனிக்க நாட்டை அடைத்து மறைந்தது.

ஆனால் அருள்மொழி வர்மர் நான்குப் பட்டினம் குடாமணி விஜயரத்தில் தங்கியிருந்த போது உண்டான சுழிக்காற்று சோழ நாட்டுக்குள்ளேயே புகுந்து பற்பல அட்டகாசங்களைச் செய்து கொண்டு மேற்கு நோக்கிச் சென்றது. ஒரே இரவில் அது காவேரீயின் இருபுறங்களிலும் தன் விடங்களை ஈட்டித் கொண்டு போய் மறுபார் கொங்கு நாட்டை அடைந்து தேய்ந்து மறைந்தது. அது பிரயாணம் செய்த இடங்களில் எல்லாம் பற்பல நேதங்களை விளைத்தது மட்டுமன்றி; அரைந் தொட்டித் பெரு மழை கொட்டும் படியாகவும் செய்து கொண்டு போயிற்று. மேற்கே போகப் போக மழை அதிகமாகப் பெய்தது. ஆகவே காவேரீயிலும் கொள்ளிடத்திலும் அவற்றிலிருந்து பிரித்த ஓடை நதிகளிலும் மறுபார் முதல் வெள்ளம் அபரி மீதமாக வந்தது. பல நதிகள் கரைகளை உடைத்துக் கொண்டன. மழையினாலும் நதிகளின் உடைப்பினாலும் சோழ நாடுமேலும் வெள்ளக்காடாகி விட்டது.

ஆனால் இவ்வளவு இயற்கை விபரீதங்களும் சோழ நாட்டு மக்களைப் பீதி கொண்டு செயலிழந்து விடும்படி செய்து விடவில்லை. இவை அடிக்கடி நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளாதலால், அம்மாதிரி நிலைமையில் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை மக்கள் அறிந்திருந்தார்கள். அப்போகதைக்குக் கோயில் மண்டபங்களிலோ வேறு உபயோக இடங்களிலோ ஏறிக்கொண்டு உயிர் தப்பு வார்கள். வெள்ளம் எவ்வளவு அவசர

மரக வந்ததோ, அல்லவா துரிதமாக வடிந்தும் போய்விடும். பிறகு வழக்கம் போல் அவரவர்களின் லேடியில் ஈடுபடுவார்கள். விடுகிற இழந்தவர்கள் அக்கம் பக்கத்தில் உள்ளவர்களின் உதவியைக் கொண்டு உடனே விடு கட்டிக் கொள்வார்கள். "ஐயோ! போய் விட்டதே!" என்று தலையில் கையை வைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்து விடமாட்டார்கள்.

சோர்வு, சோம்பல் என்பனதென அறிவாத தன்னம்பிக்கை கொண்ட மக்கள் அக்காலத்தில் சோழ நாட்டில் வாழ்ந்திருந்தார்கள். இவ்வாறியும் இவ்வாறாகும் உலகம் காண்டு விபக்கும்படியான அற்புதங்களை அவர்கள் சாதித்திருக்க முடியாது அல்லவா?

விடாவிடே கோயில் மண்டபத்தின் மீது ஏறாமல் தவறித் தன்னளில் விழுந்ததும் முதலில் மண்டபத்தின்மேல் ஏறியிருந்தவர்கள் கலக அடைந்தார்கள். ஆனால் உடனடியாக அந்தக் கலக மாறிப்பது. வானதி ஜோதிடர் விட்டுக் கூராமீது தொத்திக் கொண்டதைப் பார்த்து அவர்களுக்குத் ததரீயம் உண்டாயிற்று. இவைய பிராட்டி ஓராவது குதூகலமே அடைந்தான். வானதியை அபாயகரமான நிலைமையில் சிக்க வைப்பதிலும் அவன் எப்படிச் சமாளிக்குன் என்று பார்ப்பதிலும் குத்தவை தேவிக்கு எப்போதும் உற்சாகம் இருந்தது. வீரானி வீரனான தன் தம்பியை மணந்து கொள்ளப் போகிறான் கொஞ்சம் துணிவுள்ள நீர மங்கைவாசு வேண்டுமென்பதில் இவைய பிராட்டிக்குச் சிரத்தை இருந்தது. அந்தகைய நீரத்தை வானதியின் உள்ளத்தில் வளர்க்கும் பொருட்டுக் குத்தவை பல உபாயங்களையும் தந்திரங்களையும் கையாண்டு வந்தான். அந்த உபாயங்கள் 'சில்ல பவன்' அளித்திருக்கின்றன என்ற கம்பிக்கையும் அவனுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது.

சில காலமாக வானதி மூர்ச்சை வடைந்து விழும் வழக்கத்தை விட்டு விட்டிருந்தான் அல்லவா?

இப்போது குத்தவையின் தந்திரம் ஒன்று மின் தித் தெங்காதினமாகவே வானதியின் நீரத்தைச் சோதிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டு விட்டது. என்றிலும் வெள்ளம் குழந்திருக்க, ஓர் ஓட்டுக் கூரையின் மேல் வானதி தொத்திக் கொண்டிருந்தான். அவன் பவப்படா திருப்பானா? ஜோதிடரின் சீடன் படகு

கொண்டு வந்து அவனைத் தப்பிவிடும் வகையில் வதரீயத்தைக் கைவிடாது இருப்பானா? — ஆம்; இருப்பான்! சந்தேகமில்லை! இத்தனை காலமும் அளித்து வந்த பறிநி இச்சமயம் பவன் படாமலா போய் விடும்?

இவ்விதம் குத்தவை எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருந்த போது, ஆழ்வார்க் கடியான், "தாயே! இது என்ன? கூரை கேள்வதாகத் தோன்றுகிறதே?" என்றான்.

"உன் கண்ணிலே ஏதோ கோளாறு! வெள்ளம் கசர்ந்து செல்வதே; கூரை கேள்வதாகத் தோன்றுகிறது!" என்றான் குத்தவை. இப்படிச் சொல்லும்போதே அவருடைய உள்ளத்திலும் சந்தேகம் உதித்த விட்டது. அதன் அறிகுநி முகத்திலும் காணப்பட்டது.

"அம்மா! என்னுள்ப் பாகுங்கள்!" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"ஐயோ! இது என்ன விபரதம்?" என்றான் இவைய பிராட்டி.

"ஜோதிடரே! உம்முடைய சீடன் சீக்கிரம் படகுடன் வருவானா?" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"போதும்! போதும்! ஜோதிடரை யும் அவருடைய சீடனையும் நம்பிவது போதும்! திருமலை உள்ளால் வானதியைக் காப்பாற்ற முடியுமா என்று பார்! இவ்வாவிட்டால், நானே வெள்ளத்தில் குதிக்க வேண்டியதுதான்! வானதிக்கு ஏதேனும் வேர்ந்து விட்டால், அப்பிறம் நான் ஒரு கணமும் உயிர் வைத்திருக்க மாட்டேன்!" என்றான்.

"தாயே! அபாயம்மேலும் காலத்திலே தான் நீதானத்தை இழக்கக் கூடாது. இது தங்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. கொடும்பாளூர் இவ்வாசினிக்கு உதவி செய்வதற்காக என் உயிரைக் கொடுக்கவும் சித்தமா யிருக்கிறேன். அதனால் பவன் ஏற்பட வேண்டுமே! படகு இல்லாமல் நான் மட்டும் சீந்திச் செல்லும் அந்தக் கூரையில் போய் நானும் தொத்தி ஏறிச் கொண்டாலாம். கொடும்பாளூர் இவ்வாசினிவைத் தாங்கும் கூரை என்னையும் சேர்த்துத் தாங்குமா? அல்லது ஓரண்டு பேரையும் வெள்ளத்தில் அழுக்கிவிட்டுக் கூரையும் மேற் போய் விடுமா? இதைப் பற்றிச் சிந்தி யோசிக்க வேண்டும்....."

புக்குறையின் சிரிப்புச் சந்தத்தைக் கேட்டு அவளை இருவரும் திரும்பிப் பார்த்தார்கள்.

"இந்த வீர வைஷ்ணவர் யோசித்து முடிப்பதற்குள் கொடும்பாளூர் இவ

வரலி வாழ்க்கை முடிந்த விடும்!" என்று பூங்குழலி.

"அப்படி ரோந்தால் இந்த மூடக்காரப் பெண் சந்தோஷப் படுவாள்!" என்று ஆழ்வார்க்கடியான் கூறியதும் பூங்குழலியின் முகத்தில் ஆத்திரம் கோதித்தது.

திருமலை மேலும் தொடர்ந்து கூறினான்:—"ஆனால், தேவி! அய்விதம் ஒன்றும் ரோப் போவதில்லை! ஆகிலே மேல் பள்ளி கொண்டு அகில மெல்லாம் காப்பாற்றும் திருமால் வானதிகையும் காப்பாற்றுவார். மச்ச உர்ம வராக அவதாரங்கள் எடுத்து இந்தப் பூவுலகைக் காப்பாற்றிய பூமீன் வராயணன் கொடும்பாளூர் இளவரசியையும் காப்பாற்றுவார்! அதோ பாலுக்கன்! ஜோதிடர் சிடன் படகுடன் வருகிறான்!"

ஆழ்வார்க்கடியான் கட்டிக் காட்டிய திகையில் உண்மையாக ஒரு படகு வந்து கொண்டிருந்தது. அப்படகு வெள்ளத்தின் வேகத்தை எதிர்த்து இவர்கள் இருந்த கோயில் மண்டபத்தை நோக்கி மெதுவாக வந்து கொண்டிருந்தது.

வானதி ஏறியிருந்த கூரையோரே வெள்ளத்தோடு போய்க் கொண்டிருந்தது.

படகு இங்கே வந்து இவர்களை ஏற்றிக் கொண்டு போவதற்கு வேகு ரோம் ஆகியிடும். அதற்குள் வானதி அதிக தூரம் போய் விடுவாள். என்னுக்கு மறைந்தாலும் மறைந்து விடுவாள்.

இதைப் பல்லாம் எண்ணி மண்டபத்தின் மேல் நின்றுவர்கள் படகில் வந்த ஜோதிடர் சிடனைப் பார்த்து உரத்துக் கதறினார்கள்; சமீக்கனாகவும் செய்து பார்த்தார்கள். தன்னைச் சேக்கிரம் வரச் சொல்கிறார்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டு அவன் படகை விசைவாகச் செலுத்தி வர முயன்றான்.

பூங்குழலி அப்போது குந்தவைகைப் பார்த்து, "தேவி! எனக்கு அனுமதி கொடுங்கள்! நான் நீதிப் போய்ப் படகை வழிமறித்து அழைத்துச் சென்று கொடுப்பாளே இளவரசியை ஏற்றி வருகிறேன்!" என்னுள்.

குந்தவை சிறிது தயங்கினாள். பூங்குழலி கையைக் கொடுக்கப் போய்த்தான் வானதி வெள்ளத்தில் விழுந்தான் என்பது அவனுக்கு நினைவு இருந்தது.

"தேவி! என்னை நம்புங்கள். என்னுடைய அஜாக்கிரதையினால்தான் இளவரசி வெள்ளத்தில் விழுந்தான். ஆகையால் அவரை மீட்பது என்னுடைய கடமை!" என்று பூங்குழலி கூறினான்.

"பெண்ணே! உன்னை நான் நம்புகிறேன். ஆனால் வானதிகைத்தான் கம்பவில்கு!" என்று குந்தவை.

"ஆகா! நான் இருக்கும் படகில் ஒரு வேளை ஏதமறுத்து விடுவார் என்கிறீர்களா? அப்படியானால் அவரை ஏற்றி விட்டு நான் இறங்கிக் கொள்வேன்!" என்று சொல்லிக் கொண்டு பூங்குழலி வெள்ளத்தில் பாய்ந்தான். படகை நோக்கி விசைத்து சென்றான்.

குந்தவை ஜோதிடரைப் பார்த்து. "ஐயா! ஜோதிடரே! உம்முடைய சாஸ்திரத்தில் சொல்ப நம்பிக்கை கைத்திருந்தேன். இன்றைக்கு அந்த நம்பிக்கையை இழந்து விட்டேன்!" என்னுள்.

"ஆனால் எனக்கு இன்றைக்குத்தான் பூரண நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. தேவி! கொடும்பாளூர் இளவரசியின் ஜாதகப் பிரகாரம் அவருக்கு இன்று பெரிய கண்டம் வரவேண்டும். பழுவேட்டையார் மூலம் அது வருமோ என்று நினைத்தேன். அப்படி வராமற் போகவே ஆச்சரியமடைந்தேன். வேறு விதமாகக் கண்டம் வந்தது. இளவரசி இந்தக் கண்டத்துக்குத் தப்பிப் பிழைப்பாள்! ஆகா! அவருடைய அபூர்வமான கை சேகைகள்! அவர் விஷயமாக நான் சொல்லி யிருப்பதெல்லாம் நிகழவேறும்! அதைப் பற்றிச் சந்தேகமில்லை!" என்னுள்.

"அழகாய்த்தானிருக்கிறது. அது எப்படி நிகழவேறும்? வானதி இந்தக் கண்டத்துக்குத் தப்பிப் பிழைத்தாலும் உம் ஜோசியம் நிகழவேறப் போவதில்லை. சற்றுமுன் உம்முடைய மீட்டில் அந்தப் பெண் செய்த சபதத்தை நீர் கேட்க வில்லையா?" என்னுள் குந்தவை.

"யார் என்ன சபதம் செய்தாலும், என் ஜோசியம் நிகழவேறியே தீரும். அப்படி நிகழவேறாவிட்டால், என்னிடமுள்ள ஜோதிட ஏடுகளை பல்லாம் காவேரி நதியில் எறிந்து விடுகிறேன்! இது என் சபதம்!" என்னுள் ஜோதிடர்.

அப்போது ஆழ்வார்க்கடியான், "ஜோதிடரே! உமது ஏடுகளை நிரே ஏறியும் வானதில் காவேரி மாதா காத் திருக்கவில்லை. அவளை கொண்டு போய் விட்டாள்!" என்னுள்.

ஜோதிடர் அவன் கூறியதன் உண்மையை உணர்ந்து திகைத்து நின்றான். "ஆயினும், என் ஜோதிடம் பவிக்காமற் போகாது!" என்று தம் வாய்க்குள்ளே முறுமுறுத்துக் கொண்டார்.

யானை எறிந்தது!

சென்ற அத்தியாயங்களில் உறிய சம்பவங்கள் நடந்த அனாதைக்கு முதல் நாள், காலைப்பட்டின எகர மாந்தரின் விருத்தினாரை இளவரசர் அருள்மொழிவர்மனார் காம் விட்டு விட்டு வந்தோம். விருத்தெல்லாம் முடிந்த பிறகு அவர் களித்த யானையினை ஏறி இளவரசர் புறப்பட்டார். எண்ணற்ற மக்கள் அவரைத் தொடர்ந்து தஞ்சைக்கு வருவோம் என்று கிளம்பினார்கள். அன்றிரவு இளவரசரும் அவருடன் வந்த ஜனங்களும் திரு ஆரூர் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

திரு ஆரூர் மக்கள் இளவரசர் வருகையை முன்னதாக அறிவித்திருப்படியால், அவருக்கு இராஜரீக வரவேற்பு அளித்து இராஜோபசாரங்கள் செய்தார்கள். பழம் பெரும் பரிபாசா திரு ஆரூரில் குணவாசலிலிருந்து குடவாசல் வகையில் மக்கள் நிரண்டு சிவனார்கள். காது இராஜ விதிகளிதும் என்ருப் போட்டால் என்ரு விழாதபடி ஜனக் கூட்டம் சிதைந்திருந்தது. விடுகளின் முகப்புடன் எல்லாம் தோரணங்களினால் அவங்கிளிக்கப்பட்டிருந்தது. திரு ஆரூர்ச் சோழ மானிகைகளையும் அநிகளிகள் அவங்கிளித்திருந்தார்கள். இளவரசருக்கு ஸ்டு மிதி அங்குடன் வரும் திரவான மக்களுக்கும் விருத்தினிக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள்.

முதல் கான்றிரவு திரு ஆரூர் வழியாகவும் கொடும் புயல் சென்றிருந்தது. ஆனால் இளவரசர் வருகையில் உண்டான குடாவை கொலாவைப் புயல் முதல் நாள் அடித்த புயலை அடிபோடு மறக்கச் செய்த விட்டது. விதிகளிலெல்லாம் வாத்ரிய முழக்கங்களும் ஆடல்பாடங்களும் குரல்கள் உத்துக்களும் பொம்மை வாட்டங்களும் வீர முழக்கங்களுடன் உடிய கடத்தி விளையாட்டு—கழி விளையாட்டுக்களும் நடந்து கொண்டிருந்தன.

திஞ்சையூர்ச் சோழகுலத்தினர் திங்கு வம்பலத்தில் ஆடும் கடராஜப் பெருமானின் கோயிலுக்கு அடுத்தபடியாகத் திரு ஆரூரில் உள்ள தியாகராஜப் பெருமானின் ஆலயத்திடம் விசேஷ பத்தி கொண்டு, ஏராளமான மானியங்கள் அளித்திருந்தார்கள். ஆனால் இளவரசர் அருள்மொழிவர்மர் மட்டும் அது வகையில் திரு ஆரூர் வந்ததில்லை. ஆகையால் கோயிலுக்கு இளவரசர் அவசியம் வர

வேண்டுமென்று ஆலயத்தார் வற்புறுத்தினார்கள். இளவரசரும் கோயிலுக்குப் போனார். பல காரணங்களினால் அவருடைய உள்ளம் கோத்தளித்துக் கொண்டிருந்தபடியால் இறைவனுடைய திருக் கோலங்களில் அவருடைய மனம் பூரணமாக ஈடுபட முடியவில்லை. அர்ச்சனை ஆராதனைகள் முடிந்து இறைவனுடைய பிரார்த்தனையும் பெற்றுத் திரும்பும் சமயத்தில், ஆலயத்தாரனைப் பார்த்த இளவரசர் "இந்தக் கோயிலின் இறைவருக்குத் தியாகராஜர் என்று ஏன் பெயர் வந்தது?" என்று கேட்டார்.

தேவர்களுக்குள் மகா தேவரும் மூவர்களில் முதல்வருமான சிவபெருமான் மூன்று உலகங்களிலும் வரமும் உயிர்கள் உய்யும் பொருட்டுச் செய்த தியாகங்களை ஆலயத்தார் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மூன்று உலகங்களையும் ஆக்கவும் அழிக்கும் வல்ல பெருமான் தம்முடைய பத்தர்களுக்கு அருள் புரியுமாறு மேல் கொண்ட வேடங்களைப் பற்றிக் கூறினார்கள். உயிர்கள் உய்யும் பொருட்டுத் தவச்சோலம் பூண்டு மயானத்தில் தயம்புரித்ததைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அத்தத் தவத்தையும் காவிட்டுத் தேவர்களின் கைமக்களாக உகமையை மனம் தது பற்றிக் கூறினார்கள். எல்லா உலகங்களுக்கும் இறைவர் சேஷரான மூர்த்தியாகத் தோன்றிப் பிரகாசமுத்த வரலாற்றைக் கூறினார்கள். திங்கு அம்பவத்தில் வந்து ஆடியது பற்றிச் சொன்னார்கள். பிட்டுக்கு மண் கமத்த பாண்டிய மன்னனிடம் பிரம்பினால் அடிபட்டது பற்றியும் கூறினார்கள்.

அத்தகைய தியாகராஜப் பெருமான் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள திரு ஆரூரில் பழைய காலத்தில் அருள் மொழிவர்மரின் முன்னோர்கள் வசித்த வந்ததையும், மறு நீதிச் சோழன் பகவுக்கு நீதி வழங்கும் பொருட்டுத் தன் அருமை மகனையே தியாகம் செய்த அத்தத்தையும் நினைவூட்டினார்கள்.

இவை யெல்லாம் அருள்மொழிவர்மரின் உள்ளத்தில் ஈங்கு பதிந்தன. இது காரணப் புத்தபகவானுடைய தியாகத்தை நினைந்து நினைந்து விவந்து கொண்டிருந்த இளவரசர், தேவ தேவரான சிவபெருமானைத் தியாக மூர்த்தியாகச் சித்தரிக்கும் வரலாறுகளைப் பற்றி எண்ணி

எண்ணி விவக்கத் தொடங்கினார். மேலும் தேசங்களிலே கடவுளின் திருப் புதல்வராகப் போற்றப்படும் அவதார புருஷர் மக்களின் நலத்துக்காகச் சிறுவனாயில் அறையப் பட்டு மாண்டார் என்ற வரலாறும் அவர் காதுக்கு எட்டி யிருந்தது. இவற்றை யெல்லாம் பற்றிச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க, மனிதனுக்குத் தெய்வத்தன்மை அளிக்கக் கூடியது திவாகர் தான் என்னும் எண்ணம் அவர் மனதில் வேர் ஊன்றியது. ஆதலின் அவரைச் சூழ்ந்துள்ள மக்கள் அனைவரும் தம் மீதுள்ள அன்பின் மிகுதியினால் தம்மாரத் தஞ்சைச் சிங்காதனத்தில் அமர்த்திப் படம் சூட்ட விரும்புவது பற்றி அவர் மனம் அளவில்லாத வேதனை அடைந்தது. இவர்களுடைய அன்புச் சிதறியி ருந்து தப்புவது எப்படி என்பது பற்றி யும் தீவிரமாக யோசிக்கலானார்.

ஆலய வழிபாட்டுக்குப் பிறகு திரு ஆரூர் மக்கள் இளவரசருக்குப் பெரு விருந்து அளித்தார்கள். அவரை உபசரிக்கும் பொருட்டுப் பற்பல கேளிக்கைகளை நடத்தினார்கள். அவற்றிலெல்லாம் இளவரசரின் உள்ளம் சடுபடாவிட்டாலும் வெளிப்படையாக உற்சாகம் காட்டி ஏற்றுக் கொண்டார்.

பின்னர், ஏறக்குறைய நடுசெயில் இளவரசர் சோழ மாளிகைக்கு வந்து சேர்ந்தார். அங்கே சில விபரீதமான செய்திகள் காத்திருந்தன. தஞ்சைக்கு மேற்கே பலமான மழை பெய்தபடியால் காவேரியிலும் கொள்ளிடத்திலும் அவற்றின் கிளை நதிகளிலும் பெரு வெள்ளம் வந்து பல இடங்களில் கரை உடைத்துக் கொண்டதாகவும், ஒரே வெள்ளக் காடாக இருப்பதால் மேற்கொண்டு பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்து நடந்து வது கஷ்டமாக யிருக்குமென்றும் சொன்னார்கள். இரண்டு நாள் திரு ஆரூரில் தங்கி வெள்ளம் வடிந்த பிறகு புறப்படுவது உசிதம் என்றும் தெரிவித்தார்கள். இதற்கு இளவரசர் இஷ்டப்படவில்லை. தஞ்சையை உடனே அடைவ வேண்டுமென்ற பரபரப்பு அவர் உள்ளத்தில் குடிக்கொண்டிருந்தது. நதி உடைப்புக் களும் வெள்ளமும் அவருடைய அந்த ஆர்வத்தைத் தடை செய்துவிட்டிருந்தாலும், என்ன? ஆம்; இந்தனை ஐனங்களும் பரிவரையாளும் புடை குழப் போவதாயிருந்தால் பிரயாணம் தடைப்படத்தான் செய்யும். தாம் மட்டும் தனியே யானை மீது ஏறிச் சென்றால் பிரயாணம் தடைப் படவேண்டிய அவசியமில்லை. யானைக்கு

அண்டாத ஆழம் உடைய நதி எதுவும் தஞ்சைக்குப் போகும் வழியில் இல்லை. அப்படி யிருந்தாலும் இளவரசருக்கு அதைப்பற்றிக் கவலை இடையாது. தன்னரிடத்தில் அவருக்கு எப்போதும் அச்சம் ஏற்பட்டதில்லை. பெண்ணி நதி அவருடைய அன்னைக்கு மேலான அன்புடையவள் ஆயிற்றே? சின்னஞ்சிறு குழந்தைப் பிராயத்தில் தான் முழுவிப் போகாமல் காப்பாற்றிய காவேரித் தாய் இப்போது தன்னைக் காப்பாற்ற மாட்டாளா?

இந்தப் பெருந் திரளான மக்களிடமிருந்து எப்படித் தப்பித்துச் செல்வது என்பதுதான் கேள்வி. அயோத்தியின் மக்களிடமிருந்து இராமர் இரவுச்சிரவே தப்பிச் சென்றது பொன்னியின் செல்வருக்கு நினைவு வந்தது. அங்கிதமே அவரும் இரவில் ஐனங்கள் தூங்கும் சமயத்தில் போய் விட்டால் என்ன? எல்லாவற்றுக்கும் யானைப் பாகனிடம் எந்த நேரத்திலும் புறப்பட ஆயத்தமாக யிருக்கும்படி சொல்லி வைப்பது நல்லது.

இந்த எண்ணம் தோன்றியதும் யானைப் பாகனை அழைத்து வரும்படி அரண்மனைச் சேவகனுக்கு இளவரசர் கட்டளை யிட்டார். சேவகன் விதிக்குச் சென்று பார்த்து விட்டு உடனே நிரும்பி வந்தான். யானை மட்டும் வாசலில் கட்டி யிருக்கிறதென்றும் யானைப் பாகனைக் காணோம் என்றும் தெரிவித்தான்.

"ஒருவேளை விதிகளில் கடைபிடுவதும் ஆடல்பாடல் களியாட்டங்களைப் பார்க்கப் போயிருப்பான். அவன் திரும்பி வந்ததும் அழைத்து வா! அல்லது யாரையாவது சிலரை அனுப்பித் தேடிப் பார்க்கச் சொல்!" என்று இளவரசர் கட்டளை யிட்டார்.

"ஆகட்டும், அரசே! படகோட்டி முருகையன் என்பவன் ஓரவன் மாளிகை வாசலில் வந்து காத்திருக்கிறான். தங்களை அவசரமாகப் பார்க்க வேண்டும் என்று அவன் பிடிவாதம் பிடிக்கிறான்!" என்றான் சேவகன்.

படகோட்டி முருகையனை இத்தனை நேரம் மறந்திருந்தது பற்றி இளவரசர் பச்சாத்தாபம் கொண்டார். தாம் இரகசியமாகத் தப்பிச் செல்வதற்கு அவன் ஒருவேளை உதவியா யிருந்தாலும் இருப்பான். அவனை உடனே தம்மிடம் அழைப்பும்படி அரண்மனைச் சேவகனுக்குக் கட்டளை யிட்டார்.

முருகையன் இளவரசரிடம் வந்ததும் அவருடைய காவில் விழுந்து தேம்பி அழத் தொடங்கினான். இந்த மூட பக்தனைச் சமாதானப் படுத்து

வதும் அவசரிடம் விஷயங்களைக் கிரந்திப்பதும் சிரமமான காரியந்தான். ஆயினும் செய்ய வேண்டும்.

முருகையன் தனது துயரத்தின் காரணத்தைக் கூறினான். அதன் விவரமாவது:—

முருகையன் நாகைப்பட்டினத்திலேயே தன் மனைவியிடமிருந்து பிரிந்து விட்டான். திருஆரூர் வந்து சேர்ந்த பிறகு அவளும் அங்கு வந்திருக்கிறாள் என்று பார்ப்பதற்காக ஐனக்கூட்

டத்தினி டடயில்
அலிந்து சுற்றினான்.
ஒரு ஜாம ரோம்
தேடியபிறகு இராஜ
லீதியிலிருந்துபிரிந்து
சென்ற ஒரு சந்தின்
முனையில் அவன்மனை
வியும் இளவரசர்
ஏறிவந்த யானை
வைச் செலுத்திய

யானைப் பாகனும் போவதைக் கண்
டான். அவர்கள் சந்தில் புருத்ததும்
மிக வேகமாக நடந்து சென்றார்கள்.
முருகப்பயனும்தொடர்ந்து போனான்.
கடைசியாக ஒரு வீட்டின் வாசலில் நிள்
னார்கள். அங்கே இன்னொரு மனிதன்
அவர்களுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்த
தாகத் தோன்றியது. அவனும் இவர்க
ளுடன் சேர்ந்து கொண்டான். பிறகு
மூன்று பேரும் சேர்ந்து போனார்கள்.
முருகப்பயனுக்கு ஏதேதோ சந்தேகங்கள்
உதித்தன. தன் மனைவியின் ஒழுக்கத்
தைப் பற்றியே ஐயம் கொண்டான்.
உண்மையைக் கண்டு பிடிக்க ஆத்திரம்
அடைந்தான். ஆகையால் அவர்களைப்
போய்ப் பிடித்துவிடாமல் பின்னாலேயே
போனான். அவர்கள் ஊரைத் தாண்டி
வாய்க்கால்—வயல் வரப்புகள் வழியாகச்
சென்று கடைசியில் ஒரு மயானத்தை
அடைந்தார்கள். முருகப்பயனுடைய
உள்ளம் பயங்கரத்தை அடைந்தது.
ஆயினும் அவன் விடாமல் சென்று மயா
னத்தில் இருந்த ஒரு மாத்தின் பின்னால்
ஒளிந்து கொண்டான். சாக்சம்மா
னுடனும் யானைப்பாகனுடனும் வழியில்
சேர்ந்து கொண்ட மனிதன், மயானத்தில்
சாம்பலைப் பூசிக் கொண்டு ஏதேதோ
பயங்கரமான மந்திரங்களை உச்சரித்
தான். பிறகு யானைப் பாகனைப் பார்த்து,
"காளைக் காடையில் உன் உயிருக்கு
ஆபத்து வரப்போகிறது ஜீரகந்திரதைவா

யிருத்து பிழை!" என்றான். யானைப்
பாகன் கதி கலக்கத்துடன், "என்ன
ஆபத்து? எவ்விதம் வரும்? தெரிந்தால்
அல்லவோ பிழைக்கலாம்?" என்றான்.
மந்திரவாதி "யானைக்குத் திடீர் என்று
மதம் பிடிக்கும்! நீ அருகில் நெருங்கிய
தும் உன்னைக் கீழே தள்ளிவிட்டு ஓடும்!
உன்னுடைய யானைக்கு மதம் பிடித்தது
என்று ஐயங்கள் எண்ணுவார்கள். உன்
கைவிலுள்ள அங்குசத்தைப் பிடுங்கி
உன்னைக் கொன்று விடுவார்கள்!" என்
னான் மந்திரவாதி. "ஐயப்போ! தப்பு
வதற்கு வழி என்ன?" என்று யானைப்
பாகன் கேட்டான். "காளைக் காடையில்
யானையிடம் நெருங்காமலிருந்து விடு!"
என்றான் மந்திரவாதி. "அது எப்படி
முடியும்? பின்னால் இராஜ தண்டனைக்கு
உண்பதாக நேரிடுமே?" என்று யானைப்
பாகன் அலறினான். "அப்படியானால்,
என் வீட்டுக்கு வா! மந்திரித்த கவசம்
தருகிறேன். அதை அணிந்து கொண்டு
போ! கையில் அங்குசத்தைக் கொண்டு
போகாதே!" என்றான் மந்திரவாதி.
"அப்படியே ஆகட்டும். ஐயா! இளவரச
ருக்கு ஏதேனும் ஆபத்து நேருமா?"
என்று யானைப்பாகன் கேட்டான்.
"அது எப்படிச் சொல்ல முடியும்? இள
வரசர் வந்து கேட்டால் அல்லவோ
சொல்லலாம்?" என்றான் மந்திரவாதி.
முருகப்பயன் அதற்குமேல் அங்கே
நிற்க மாமில்லாமல் ஓடி வந்துவிட்
டான். காளைக் காடையில் யானைக்கு
மதம் பிடிக்கப்போகும் செய்தியை இள

மகஸிபம்-

வரசரிடம் சொல்லி எச்சரிப்பதற்
காகவே முகவியாக ஓடிவந்தான்.....

இதைவெல்லாம் கூறியிட்டு முரு
கப்பன் மீண்டும் தேம்பி அழுதான்.

"அப்பனே! என் அழுகியுயிர்தான்
சமயத்தில் வந்து எச்சரிக்கை செய்து
விட்டாபோ? இஷ்டம். நான் பார்த்துக்
கொண்டிருேன்!" என்றார் போன்னி
யின் செவ்வர்.

"ஐயோ! இதிலெல்லாம் என் மனைவி
சம்பந்தப்படுவது பற்றித்தான் வருத்த
மிருேன். தாக்கம்மாளைப் பற்றி என்ன
சிறப்பது என்றே எனக்குத் தெரிய
வில்லை. அவளைப் பற்றிய பழைய சந்தே
கங்கள் திரும்பி வருகின்றன!" என்றான்
முருகப்பன்.

"அவளை என் திருத்தி விடுகிறேன்.
கி வலிப்பாட்டோ! உடனே, திரும்பிப்
போ! பாளைப் பாளை எப்படியாவது
தேடிப் பிடித்து அதைத்துக் கொண்டு
வா!" என்றார் இளவரசர்.

படகோட்டி முருகப்பன் போன பிறகு
போன்னியின் செவ்வர் சிறிது சேரம்
செத்தையில் ஆழ்ந்திருந்தார். முருகப்பன்
கண்டது, கேட்டது இவற்றின் போருள்
என்னவாயிருக்கும் என்று ஊகத்திலும்
உணர் முயன்றார். பழுவெட்டகரவர்
களின் உத்தேசம், பாண்டிய நாட்டுச்
சதிசாரர்களின் முயற்சி.—இவற்றைத்
குறித்து இளைவ பிராட்டி கூறியதை
யெல்லாம் சினைவு படுத்திக் கொண்டார்.
அந்தச் சதிசாரர்களின் முயற்சியில் இது
ஒன்று பிரிக்கலாம். அவ்வது வேறும்
மூடத்தனமாகவும் இருக்கலாம். எப்படி
யிருந்தாலும், காணியில் தாம் என்ன
செய்ய வேண்டும் என்பது பற்றி ஒரு
முடிவுக்கு வந்தார். பிறகு, சிம்மநியாக
சித்திரையில் ஆழ்ந்தார்.

மிறுநான் அதிகாலைமேலே எழுந்து
பிரபாணத்துக்கு ஆவத்தமராரார்.
மாளிகை வாசலுக்கு வந்தார். அங்கே
கட்டியிருந்த பாளை இளவரசரைப்
பார்த்ததும் அதரவோடு துதிக்கையை
கீட்டி அவரைத் தடவிக் கொடுத்துக்
கொஞ்சியது. "பாளைக்கு மதம் பிடிக்
கும்" என்று மந்திரவாதி கூறியதாக
முருகப்பன் சொன்னது இளவரசருக்கு
சிறிது வந்தது. மதம் பிடிக்கும் என்ப
தற்கு அறிகுறி எதுவும் இல்லை.

"பாளைப் பாகன் எங்கே?" என்று
இளவரசர் உரத்த குரலில் கேட்டார்.
உடனே பய குரல்கள் "பாளைப் பாகன்
எங்கே?" என்று எதிரொலி செய்தன.

இளவரசரைப் போலவே அதிகாலை
யில் பிரபாணம் தொடங்க ஆவத்தமாக

ஐயக்கன் நிரண்டு வந்திருந்தார்கள்.
அவர்களிடையே அகப்பட்டுக் கொண்டு
முன்னும் வர முடியாமல் திணறிக்
கொண்டிருந்த முருகப்பனைப் பார்த்தார்.
அவனை கோக்கிச் சேர்க்கை செய்வதே
ஐயக்கன் அவனுக்கு வழி விட்டார்கள்.
முருகப்பன் அருகில் வந்து இரவில்
வெகுசேரம் தேடிய பிறகு தன் மனை
வியை மாத்திரம் கண்டு பிடித்ததாக
வும், அவன் தான் மயானத்துக்குப்
போனதை வெல்லாம் அடிபொரு
மறத்து, முருகப்பனுக்குப் பித்துப்
பிடித்து விட்டது என்று கூறியதாக
வும், பாளைப்பாகன் அகப்படவே இல்லை
என்றும் சொன்னான்.

"அகத்துப் பற்றிக் கூறிய இவ்வளவு,
முருகப்பனா! பாளையின் காலைக் கட்டி
புன்ன சங்கிலியை அவிழ்த்து விடு!"
என்றார் இளவரசர்.

முருகப்பன் அவ்வாறு அவிழ்த்து
விட்டுக் கொண்டிருக்கும் போதே,
"இதோ பாளைப்பாகன் வந்து விட்
டான்!" என்று ஒரு குரல் கேட்டது.
"வந்து விட்டான்! வந்து விட்டான்!"
என்று பல குரல்கள் ஒலித்தன.

கையில் அங்குசத்துடன் பாளைப்
பாகன் ஓடி வந்து கொண்டிருந்தான்.
கட்டத்திலிருந்தவர்கள் அவரை அவரை
மாக விலகிக் கொண்டு அவனுக்கு வழி
விட்டார்கள்.

போன்னியின் செவ்வரும் "நல்ல
வேளை!" என்று பெருமூச்சு விட்டு,
பாளைப்பாகன் ஓடிவந்த கொண்டிருந்த
திசையை கோக்கினார்.

பாலம்! ஒரு என் இரவு அதுபவத்
தில் அவன் எவ்வளவு மாறிப் போயிருந்
திருன்? பயப்பிராந்தி கொண்டவனாக
அவ்வளவு தோன்றுகிறான்?

ஒரு கையில் அங்குசம் வைத்துக்
கொண்டிருந்த பாளைப் பாகன் பாளை
யின் அருகில் வந்து அதன் துதிக்கையை
இன்னொரு கையினால் தொட்டான்.

பாளை உடனே அவனைத் துதிக்கை
வாங்குமற்றிப் பிடித்தது. தலைக்கு மேலே
துக்கியது. கேட்டவர்கள் பீதி கொள்
ளும்படியாகப் பிளீறி விட்டது. பாளைப்
பாளை விடு எறிந்தது!

பாளைப்பாகன் வேகு தூரத்திலே
போய் விழுந்தான். அவன் கையில்
வைத்திருந்த அங்குசம் இன்னும் அப்
பாலே போய் விழுந்தது.

"பாளைக்கு மதம் பிடித்து விட்டது!"
என்று பயங்கரம் சிறந்த குரல் அந்த
ஐயக் கட்டத்திலே எழுந்தது.

சற்றிலும் சின்ற ஐயக்கன் காலா
பக்கமும் செறி மூடத்தொடங்கினான்!

மேன்மை தங்கியவரின்
2ம் எலிசபெத்தின் பட்
டாபிஷேக குடும்பத்தின்
மாக பாரீஸ் மிட்டாய் தயா
ரிப்பவர்கன் பெருமைபுடன்
அளிக்கும் "பட்டாபிஷேக கதம்
பம்." அழகான பெட்டியில் உள்ள
இந்த மிட்டாய்கள் சிக்கனமா
னவை; சந்திர முக்கியத்வம்
வாய்ந்த இந்த சந்திரப்
பத்துக்கு ஏற்றவை. உங்
கன் கடைக்காரரிடம் ரூ.
2-8-0க்கே கிடைக்கும்.

Parry's பாரீஸ்

பட்டாபிஷேக கதம்பம்

தயாரிப்பவர் : என். இந்திரா நகர்ப்புரம் உருவாக்கிய பட்டிக மிட., தென்மிகுப்பே, தென் இந்தியா

USHA

De Luxe Fans

- மடு இணைப்பற்ற உறுதியு.
 - கட்டிப்பினைத் தெரிந்த தயாரிப்பு.
 - குறைந்த வரண்ட செலவாகும் விலையும் இதனம் வாய்ந்த வரண்டித் போட்டார்.
 - எல்லா இடங்களிலும் இணைப்பாக ஏற்றியதும் செலவிலும் அளிக்கும்.
- 60", 55", 48", 36"—220 போல்ட்டுகள் 50 கைகிள்களில் கிடைக்கும்.

ஜே இன்ஜினியரிங் ஒர்க்ஸ் லிட்., கல்கத்தா

ஃட்டர் வீதனை ஆர்ப்:

120, அரண்மனைக்காரத் தெரு, மதராஸ்-1

தேவச்சிபு ஏஜன்டுகள்:

அரினட் இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்ஸ் லிட்.,

120, அரண்மனைக்காரத் தெரு, சென்னை-1

B.I.S.N.CO.LTD.

M. S. “சர்து”

சென்னை - தாய்மட்டினம் - பிளங்கு - சிங்கப்பூர்

சென்னைக்குத் 1953 ஜூன் 2௨ தாய்மட்டினத்திற்குத் 1953 ஜூன் 3௨

தேவச்சிபு மேதண்ட டெயர் புதம்பட்டினமென எதிர்பார்க்கப் படுகிறது

எனது டிசைட்டுகள் முதல்தரம் விதப்பிரகாரி விட்டது. ஆனால் பர்த வரையற்ற டிசைட்டுகள். ஒடுபெறுவார் பரதார்பு அரினட் (பிரெடெக்டர் ஆப் சமீர் சென்ட்ஸ்)விடமிருந்து “ஆட்மென் இடம்” வந்து அதரட்டி டிசைட்டுகேட் உடைவவர்களுக்கு ஒதிர்பிட்டு விதமும் பிரவானத்திற்று. எம்மட்டுடனே அகவது ஏற்பாடு இத்திரிவா, சென்னைவிதம், தாய்மட்டினத்திதம் உள்வ கம்பெனி ஏஜன்டுகளாக வழங்கப்படுகும்.

பிளங்கு, போர்ட் கம்பெட்டினமும், சிங்கப்பூருக்கு வரவே வரவர்களை தோடியவா எதிர்ப் சென்னையும், பரதார்ப், தாய்மட்டினம், தாய்மட்டினம் தாய் கிழ்த் சிங்கப்பூரின் இரா வர்களுக்குத் சிங்கப்பூரிக் கம்பெனித் அதுமய்யடியும் எதற்குக்கொண்டிருக்கும்.

○○○

இதா விவரங்களுக்குத் தயவு செய்து விண்ணப்பிக்கவும்:

பின்னி & கோ. (மதராஸ்) லிமிடெட் | மதரா கம்பெனி லிமிடெட்
7, அரண்மனைக்காரத் தெரு, மதராஸ் | முதல் கிளப்பித் தோடு, தாய்மட்டினம்

சோஷலிஸம் வரவேண்டும்!

மேலே மாதம் பத்தாந்தேதி 'கம்மி' இதழில் தாங்கள் எழுதியுள்ள "சோஷலிஸம் வரவேண்டும்! இன்றைக் கம்யூனிஸம் வந்தே தீரும்!" என்ற சுட்டுரை அர்ப்பணம் செய்து பாராட்டியவர்களின் சிந்தனையைச் சொல்வதாக அமைந்துள்ளது.

என்னுடைய பதினாத்தாவது வயதில் அர்ப்பணம் செய்து, கம்யூனிஸ்ட் படிப்பதற்குப் பட்டியலிடுவதற்கு சோஷலிஸ்ட் கட்சியிடமும், அதனுடைய தலைவர்களிடமும், கொள்கைகளிலும் கம்பிக்கை கொண்டே, பல ஆண்டு காலம் கட்சிக்காக முழு நேர ஊழியாகப் பணிபுர்தியவன் என்ற முறையிலே சில விஷயங்களைத் தங்களுக்குத் தெரிப்படுத்துவதற்கு விரும்புகிறேன்.

சோஷலிஸ எண்ணத்தை இந்திய இளைஞர்களின் இதயத்திலே ஏற்படுத்தியவர் நேருஜி என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. உம்மீரப் பாலாத்திலே கோடிக்கணக்கான மக்களை வழி நடத்திச் சென்ற லட்சிய வீரர் நேரு. சோஷலிஸம் பாதையிலும் சுதந்திர இசையாகவும் நடத்திச் செல்வார் என்ற கம்பிக்கை பொய்த்துப் போனதினால் தான் சோஷலிஸ்ட் கட்சி தனிக் கட்சியாக இயங்க வேண்டியது.

தாங்கள் கூறுவது போல் மத்தியி சபையில் மட்டுமல்ல—மகாத்மா கிட்டி வளர்த்த காங்கிரஸிலும் ஸ்ரீ தேவமுக் போன்ற பித்தோகர்கள்கள், முன்னேற்றப் பாதையில் செல்ல விரும்பும் நேருவுக்கு முட்டுக்கட்டை போடுவதால் தான் அவரது லட்சியம் சேருத நிலையிலே இருந்து வகுந்தது. ஸ்ரீ ஜெயப்பிரகாஷ் ஈராயன் போன்ற தன்னம்பற்ற தலைவர்கள் நேருவுக்குப் பக்க பலமாக இருந்திருந்தால் சோஷலிஸம் பாதையில் இந்தியா வகு தூரம் முன்னேறியிருக்கும் இன்றைய இனம் சோஷலிஸம் கடைமுறைக்கு உதவாத தத்துவார்த்த வாதமாக நேருவுக்குப் படுகிற தென்ருல் குழந்தை தான் அத்தகைய எண்ணத்தை அவருக்கு ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும்.

சமீபத்தில் நேருஜி ஜெயப்பிரகாஷ் ஈராயன் ஒரு துறைக்குமாறு அமைத்து அதன் பேரில் பேச்சு வார்த்தை நடத்திய போது, ஒத்துழைப்புக்கு அடிப்படையாக ஸ்ரீ ஜெயப்பிரகாஷ் ஈராயன் சமர்ப்பித்த 14 அம்சத் திட்டம், காங்கிரஸினுடைய பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட லட்சியத்துக்கு அணுகலாகவும் மாறுபட்டது அல்ல. ராம்கர் காங்கிரஸில் சமர்ப்பிக்க ஜெயப்பிரகாஷ் வகுத்த திட்டம்தான் அது. மகாத்மாவின் ஆசியும் அவர்களுடைய பெருந்த காங்கிரஸின் கொள்கைக்கு விரோதமாகவே, நேருஜியின் லட்சியங்களுக்கு மாறாகவே அதிலே எதுவும் இடமில்லை. ஆயினும் உடனடியாக கடைமுறையில் சாத்தியமில்லை

என்பதாகச் சொல்லி நேருஜி அத்திட்டத்தை நிராகரித்து விட்டார். திட்டத்தை நேருஜி ஏற்றுக் கொண்டிருந்தால் பெனியிடுவதே சோஷலிஸ்டுகள் ஒத்துழைத் திருப்பார்கள். அதை நிறைவேற்ற நேருஜியால் தான் முடியும். நேருதான் செயல்வேண்டும் என்பது தான் ஜெயப்பிரகாஷின் எண்ணம்.

சென்ற பொதுத் தேர்தலில் சோஷலிஸ்ட் கட்சி கணிசமான அளவுக்கு வெற்றி பெருந்ததற்குக் காரணம் ஸ்தாபன ரீதியாகவுள்ள பலக் குறைவுதான் என்பதை நான் உணர்ந்தே இருக்கிறேன். சோஷலிஸ்டுகள் வரட்டு ஜம்பமடிக்கும் வாய்ப்பு பத்துக்காரர் களால்; தங்களுடைய குறைகளைத் திருத்திக் கொண்டு தகுதியானவர்களைத் தங்களை ஆக்கிக் கொள்வதே அவர்கள் வேலை. அதில்தான் மூர்த்தி காந்தியின் அறவழி என்று அந்தராத்மாவின் ஆக்களுக்கிடையே பாரத மக்களின் வாழ்வியை ஏற்றும் காரணம் பாடுபடும் ஜெயப்பிரகாஷ். ஆசிரிய இடுபாளையோ அன்றி வேறு எவருமே குறுக்கே நின்று தடுத்துவிட முடியாது. "ஜெயப்பிரகாஷ் ஒரு சாதாரண ஊழியர், சோஷலிஸ தத்துவத்துக்கே ஒரு ஆதர்ச புருஷர் இமைகளை எல்லாம் எதிர்க்கவே அவர் பிரகடனமாக, ஜெயப்பிரகாஷும் போன்ற ஒரு உண்மையான வீரனைப் பெற்றதெடுத்த எந்த தேசமும் பெருமை கொள்ளும்" என்ற மகாத்மா காந்தியின் மணி வாக்கியமிருந்து சத்தும் மாறுபடாமல் நடந்து வருபவர் அவரது தேர்மானமையோ, மனத் துய்க்கையையோ எவரும் குறை கூற முடியாது. நேரு-ஜெயப்பிரகாஷ் ஒத்துழைப்பின் மூலம் தான் இந்த நாட்டிற்கு விமோசனம் ஏற்பட முடியும் நினைக்கிறேன்.

நயிந்தாட்டில், கட்சி வளர்ச்சியைப்போது தற்குத் தாங்கள் கூறியுள்ள காரணம் தூற்றுக்கு தூறு உண்மை என்பதைப் பட்டவந்த தன்மையாக ஒப்புக் கொள்வதில் நான் வெட்கம் படவில்லை; ஆனால் வேதனையடைகிறேன். இங்கே சோஷலிஸ்ட் கட்சி இயங்குவதாகப் பெருமைபுடன் கூறிக்கொள்ள முடியாத கட்சி நடத்துவதாகப் பெயர்தான் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1948-ல் ஜெயப்பிரகாஷ் தாராவன் நயிந்தாட்டில் சுற்றப் பிரயாணம் செய்த போது சில சில குழந்தையையும், மக்களின் உற்சாகத்தையும் சரியான துறையில் ஒன்று திரட்டிப் படிப்படுத்தியிருந்தால் சோஷலிஸ்ட் கட்சியை எல்லா முறையில் கட்டியிருக்க முடியும். இங்கே கட்சியை நடத்துவதாக பெயர் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் அதிலே தவறியது மட்டுமல்ல; எத்தனையோ ஆர்வமும், துடிக்கையும், லட்சியத்தில் அமைக்க முடியாத நம்பிக்கையும் கொண்டவர்கள் மனமுடைந்து போகும்படி செய்து விட்டார்

கன். தங்களுடைய உழைப்பும், சக்தியும் விரயமாகாத கண்டு வெறுத் தொதுக்கி முழு நேரமும் கட்டுக்கரைப் பாடு பட்டவர்கள் வெறும் அறுதாயிகளாக வின்று விடும்படியான நிலைமையை உண்டாக்கி விட்டார்கள்.

கொள்கையைச் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள், குறுகிய மனப்பான்மை கொண்டவர்கள், படித்தவர்கள் கட்டுக்குள் வந்து விட்டால் தங்கள் பதவிக்கு விபத்து வந்து விடுமோ எனப் பயந்தவர்கள், ஜாதிய வெறி மிகுல் எண்ணத்திலே பிள்ளைமடைத்தவர்கள் இவர்கள் சட்டைப் பைக்குள் அடங்கி விட்ட செவ்வாக் கரகாக மாறிவிட்டது சோஷலிஸ்ட் கட்சி, தமிழ் நாட்டிலே என்ன பேச வேண்டும், எதைப் பேச வேண்டும் என்ற திட்டவட்டமான கட்டுப்பாடு ஏதுவுமின்றி, மேடை ஏறி விட்டவ ரெல்லாம் பிரசங்கி என்ற நிலையில் கட்சியின் கொள்கை பொது மக்களிடையே பரவாததில் வியப்பேற்படவில்லை. தலைமை அதற்குத் தகுந்த முறையிலே ஊழியர்களைத் தயார் செய்வதனுமட்டுமல்ல; தங்களுடைய கூடத் தயார் செய்து கொள்ள வில்லை. ஆகவே இந்த கட்சியில் பதவிப் போட்டி ஏற்படுவதில் வியப்பெதுவுமில்லை. ஆனால் புதிதாக உருவாகும் கட்சியில் ஏற்பட்டால் உருப்படுவதற்கு வழி ஏது? ஊழியர்களைப் பொறுத்த வரை, உயிரைக் கூடக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான பேர் தமிழ் நாட்டில் உள்ளனர். தமிழ்நாட்டின் மூலம் முடுக்குகளிலெல்லாம் இதை தான் நேரிலேயே கண்டிருக்கிறோன். அவர்களுக்கு உற்சாகமூட்டி அவர்களுக்கு எந்தியை ஒன்று திரட்டிச் சரியான துறையில் பயன் படுத்தாததால், விழலுக் கைறத்த தராக அது விழுவிக்கி கொண்டிருக்கிறது.

பிரசாரத்துக்காகப் பல பாகங்களுக்கும் சென்றிருந்த போது, ஆங்காங்கே தன்னை மற்றுப் பணியாற்றும் பல ஊழியர்களுடன் அவ்வளவியப் பேசியுதிருந்தது அறிந்தது கொண்ட விஷயங்கள் இவை.

ஜெயப்பிரகாஷின் தலைமையிலும், சோஷலிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கை திட்டங்களிலும் என் பேரன்றலர்களுக்கு இருக்கும் தளர்க்க முடியாத நம்பிக்கை என்றும் குன்றிவிடாது. ஆனால் எவ்வாறு துறையிலும் முன்னணியில் நித்தம் தமிழ் நாட்டில், ஒரு சில கயஸலவாதி களின் சூழ்ச்சிகளினால், திறமையின்மை யினால், சோமையற்ற போக்கினால் சோஷலிஸ்ட் கட்சி வளராமலிருக்கிறதே என்ற வருத்தம் மட்டும் ஏக்கப் பெருமூச்சாக எழும்பிக் கொண்டே இருக்கிறது.

பல ஆண்டுகளாகக் கட்சியில் இருப்பவர் களைப் பேசு அருகில் தெருங்க விடாமல் விரட்டி, யடிக்கும் போது, தங்கள் சொல்வது போல் அதிர்ந்து கொண்ட காங்கிரஸ் வாதி களையோ, குறிப்பாக அறிவாளிகளையோ கட்டுக்குள் வர இன்றையத் தமிழ் நாட்டுத் தலைமை ஒருகாலும் அனுமதிக்காது. கட்சிக் கென்று தனிவாக ஒரு சாரியாலயம் வைத்து கடத்தவும் கைபாலாகாமலிருக்கும் போதே தலைமை இப்படி வென்றால், பின்னால் எப் படி இருக்குமோ?

தமிழ் நாட்டிலே உள்ள நிலைமையைச் சரி வரப் புரிந்து கொண்டு, இவ்வுள்ள காளான் களையும், கைறயன்களையும் போக்கித் திற மையும், தகுதியும், யோக்கியப் பொறுப்பும், நானயமும், தம்பிக்கையும் உள்ளவர்களிடம் தலைமைப் பொறுப்பு ஒப்புவித்தா லன்றி சோஷலிஸ்ட் கட்சியை நல்லமுறையில் அமைக்க இடமே யில்லை.

ஜெயப்பிரகாஷ் அவ்வது அசோக மெத்தா தமிழ்நாட்டில் சில மாதங்கள் தங்கி ஆங் காங்கே சென்று ஊழியர்களைக் கலந்தாலோ சித்து, 'பொறுக்கி எடுத்த உருப்படாதவர் களையும், உபயோகமற்றவர்களையும்' விலக்கி வட்டியத்தில் நம்பிக்கையும், மக்களிடம் நன்மதிப்பையும் பெற்ற அறிவாளிகளையும் தீர்வாகத் திறமையுள்ளவர்களையும் கொண்ட தலைமையை ஏற்படுத்தினால் தான் தமிழ்

ஏஜெண்டுகள் தேவை

எங்கள் அழகானதும் கவர்ச்சிகரமானதுமான கேலண்டர்களுக்கு ஆர் ட ர் க ள் வாங்குவதற்கு ஏஜெண்டுகள் தேவை. தக்க கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

விவரங்களுக்கு எழுதவும்:

EMPIRE CALENDER Mfg. CO

Post Box No. 6734, Calcutta - 7

அவர்கள் அனைவரும் சோஷலிஸ்ட் கட்சியின் சேர்த்து அதைப் பயன்படுத்திக் குழப்பத்திலாழ்ந்திருக்கும் வம் மக்களுக்குப் புதியதொரு வம்பிக் கையை அளிக்க வேண்டும்!

சேர்த பொதுத் தேர்தலில் போட்டியிட்ட பெரும்பாலான அரசியல் கட்சிகள் மக்களின் அறிவிப்பின்படிப் பலப்படுத்திக் கொண்டும் சாதி மத பாகுபாடுகளைக் காட்டியும் போட்டுப் பெற முயன்றிருக்கிறது. சோஷலிஸ்ட் கட்சி ஒன்றுதான் தன் கொள்கைகளைத் தெளிவாக மக்கள் முன்பு வைத்து போட்டுக்கொட்டாத எக்பாத சோஷலிஸ்ட் கட்சியின் துண்ம கவல்களும் கூட ஒப்புக் கொள்வார்கள். வம் காட்டிக் கூண்டாயினாலும்கூட வம் வளர வேண்டுமானால் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் தேர்தல் சமயங்களில் இம் முறை கையே பின்பற்ற வேண்டும்.

வம் தமிழ் காட்டில் சோஷலிஸ்ட் கட்சி சிப்காக வேருன்றாக்கி வன்று தாக்கல் எழுதிவிருப்பதை வம் ஒப்புக் கொள்கிறேன். கூண்டவயின் இந்தத் தேர்தலில் சோஷலிஸ்ட் வர வேண்டும் என்று மகப்பூர்வமாக விருப்பிருக்கின்ற கட்சிக்கு வேலி விட்டுத் கொண்டு கட்சியையும் அதன் சிப்காக விலையும் கூண்டவம் சேர்வதால் மட்டும் ஒன்றும் ஏற்படப் போவதில்லை. அப்போதும் இத்தும் இந்த காட்டு மக்களிடையே போருசாதார்ப் புரட்சி ஏற்பட வேண்டும் என்று விருப்பிருக்கும் கட்சியின் சேர்த்து அதைப் பயன்படுத்தி மாபெரும் மக்கள் கட்சிபுரட்சிப் பாடுபட வேண்டும்.

தென்பாள்
9-3-53

வி. சேதுராமன்

சோஷலிஸ்ட் கட்சி இத்தியாயித பக்தி சேர்க்குகிறது. வம்புலிஸ்ட் கட்சி சிப்காவிடம் பக்திபுகட்டுகிறது. சோஷலிஸ்ட் கட்சி, இத்தியா கபிசமையப் மக்களின் மகிழ்ச்சி கலந்த எழுத் சிப்கா வம்புகிறது. வம்புலிஸ்ட் கட்சி துப்பாக்கி காவலும், தாக்கு மேகடகாவலும், சகல்வ ஒத்தி காவலும் வம்புகிறது. சோஷலிஸ்ட் கட்சி மக்களைச் சித்திக்கச் சேர்வதும் வம்பாக அபிப்பிராயங்களைச் சேர்க்கவும் இந்த காட்டையே ஆளும் ஆற்றலு ஏற்படுத்தவும் விருப்புகிறது. வம்புலிஸ்ட் கட்சி, வம்பாக ஏதையும் சித்திக்கவோ போவோ கூடாத் என்று விருப்புகிறது. சோஷலிஸ்ட் கட்சி தன் கட்சிவங்களை அடைய கூண்டவமாவும் சேர்வம் காவலும், மக்களின் அரசியல் அறிவைவும் வம்பு கிறது. வம்புலிஸ்ட் கட்சி மக்களின் மிகுக் கூண்டகிவையும் பகாத்தகார்க் குழப்பத்தைவும், சிப்காதிபகாத்தகையும் வம்புகிறது. சோஷலிஸ்ட் கட்சி, சக்த காட்டையையும் அடிமை கொள்ளவோ, சக்த காட்டுக்கும் அடிமைவாக இருக்கவோ எண்ணும்இவ்வாத கதத்திர் கூண்டிர், தன்மாவும் சேர்ந்து. வம்புலிஸ்ட் கட்சி காட்டையையும் மக்களையும் சிப்காவுகித் அடிமைவாக்கி, மத்திக் குட்டி காடுகளைத் தாக்கு அடிமைவாக்கும் சக்தி திட்டம் புகட்டு சேர்வபுகிறது.

ஆகவே, வம்புபெற்ற கதத்தியும் பேணி வளர்க் வம்பட வேண்டுமானால், மக்கள் மாசுத்துடன் வழு வேண்டுமானால் வம் பாரத காட்டில் சோஷ லிஸ்ட் கட்சி விட்டுத் தகழ்க்க வேண்டும்.

பம்பாய்
12-3-53

ஆர். ஜி. ஜெயராமன்

சோஷலிஸ்ட் கட்டுரைக்கு நூறு ரூபாய் பரிசு

"சோஷலிஸ்ட் வரவேண்டும்! இன்றேல், வம்புலிஸ்ட் வந்தே திரும்!" என்று கட்டுரைவை வரவேற்று தேயர்காட்டியிருந்து ஏராளமான கடிதங்கள் வர்க் இருக்கின்றன. தேயர்காட்டின் உற்சாகத்தை நாம் வரவேற்று; சோஷலிஸ்ட் பற்றிய நடு கட்டுரைப் போட்டி ஏற்படுத்தத் தீர்மானித்திருக்கிறோம்.

"சோஷலிஸ்ட் ஏன் வேண்டும்?" என்னும் தலைப்பில் எழுதப்படும் கட்டுரைகளில் சிறந்தது என்று ஆசிரியர் கருதும் கட்டுரைக்கு ரூபாய் நூறு பரிசு வழங்கப்படும்.

கட்டுரை, வாகசகர்கள் சக்தித்துச் சைவபுகடன் படிக்குமாறு எளிய தமிழில் அமைந்திருக்க வேண்டும்.

கட்டுரைகள் நாளது 1953-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதிக்குள் காரியாலயத்துக்கு வக்து சேர வேண்டும்.

சோஷலிஸ்ட் இயக்கத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்கள், சோஷலிஸ்ட்இனும் பாரத தேசம் அடையக் கூடிய வன்மைகள், இவ்விவ சோஷலிஸ்ட் கட்சியின் முன்னணி வேலைத் திட்டம், அக் கட்சியின் தற்போதைய நிலம், கட்சியை வலுப் படுத்துவதற்குரிய யோசனைகள், சோஷலிஸ்ட் இலட்சியத்தையும் வேலைத் திட்டத்தையும் மக்களிடையே பரப்புவதற்குச் சிறந்த வழிகள்.—இவை செயல்பாடும் போட்டிக் கட்டுரைக்கு வினயமாக அமையலாம். இவற்றில் ஏதேனும் சில அம்சங்களைப் பற்றியும் எழுதலாம்.

கட்டுரை, "வம்பு" இத்தியல் வலு பக்கங்களுக்குக் குறைபாமலும் எட்டுப் பக்கங்களுக்கு மேற்படாமலும் இருக்க வேண்டும்.

பரிசு பெரும் கட்டுரைகளைத் தவிர, பிரகரத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் வல்வ கட்டுரைகளுக்கு உரிதம்போல் சன்மானம் வழங்கப்படும்.

இந்தப் போட்டிக்கு அனுப்பப்படும் கட்டுரைகளின் மேலுதறவில் தயவு செய்து "சோஷலிஸ்ட் கட்டுரை" என்று குறிப்பிடக் சேருகிறோம்.

கைத்தறி நெசவாளர் கஷ்டப்படுகிறார்களே என்பதற்காக மட்டுமல்ல

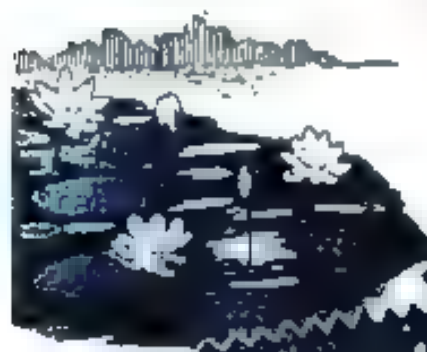
தம் தாட்டு மக்கள்
கைத்தறித் துணிகளை
வாங்குவது.

கோ - ஆப்டெக்ஸ் கைத்தறித் துணிகள்

- அழகு
- உழைப்பு
- நயம்

இம் மூவர்க்குமே தான்
கைக்குக்கும்
நிகுப்தி யளிப்பன.

நாடெங்கும் ஸ்பீஷல்
124 ஷப்போக்களிதான்
கிடைக்கும்.

கோ-ஆப்டெக்ஸ்
துணிகள்

சென்னை மாகாண கைத்தறி நெசவாளர்
கூட்டுறவு சங்கம் லிமிடெட்

"ஹானோவேல் ஸ்டோர்", 24, மத்தியக் கோடு, எழும்பூர், சென்னை-8
சூன்: 8178 & 24589

::

தந்த: "HANDLOOM"

மீராத புரிக் தானோடு எட்டவும் போழுதோடு மாறுதலாக விடுக்கும். மரகதபுரி அரசன் தினம்பல விநோதமான எட்டயக்கிளிக் கொண்டு வந்து மக்களைத் திக்கு முக்காடச் செய்வான்.

பகலில் எங்கோரும் தூங்கி இரவில் தத்தம் கடமைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று எட்டம் பிறக்கும். அதற்கு எட்டத்தை அணுகவும் ஏற்று அதன்படி நடத்தே திரவேண்டும். இன்னாவிட்டால் கொடுத் தண்டனைதான். மன்னாளுக்கு எட்டத்தை அழைத் தடுத்துயதில் சித்தம் பார்ப்பதும் விடையாது.

ஒரு நாள் மத்திரி அரசனுடைய எட்டத் துக்கு விநோதமாக இரவில் தூங்கி விட்டாள். அரசனுக்குக் கோபம் பொத்துக் கொண்டு வந்து விட்டது. மறு நாள் மத்திரி வந்ததும் அவரை வேலையிலிருந்து தீக்கி, அநோடு அவருக்குச் சிறைத் தண்டனையும் கொடுத்து விட்டான் மன்னன்.

அரண்மனை அறிகாரிகளும், மரகதபுரி மக்களும் நாட்டில் இன்னும் எந்த விதப் புதுச் எட்டம் தோன்றித் தாங்கள் தவிக்க வேண்டி வருமோ என்று பயத்து குலைந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்கள் பயத்தது விண் போக விக்கி, மரகதபுரியில் அன்று திடீரென்று ஒரு புதுச் எட்டம் பிறத்தது. அதாவது, நாட்டிலே யிருக்கும், குழியவர்களைத் தவிர மற்ற இளையதலை அணுகவும் நாட்டை விட்டே வெளியேறி விட வேண்டும் என்பதுதான்.

புதிய எட்டம் பிறத்தவுடனே மரகதபுரி யிலுள்ள இளையதலை சென்றும் தண்டிக்கவும் பயத்து நாட்டை விட்டு வெளியேறி விட்டனர். ஆனால் அரசனின் செல்வப் புதல்வி பிரேமா மட்டும் இளையதலை எவ்விதத்தும் நாட்டை விட்டுப் போக விக்கி, ஆனால் அவள் மரகதபுரியை விட்டுப் போக விட்டாலும் அதை விடக் கொடியான தண்டனையை நாட்டுக் குன்றையே அதுபவிக்குப்படி தோத்துவிட்டது.

அதற்குப்பிறகு அடுத்த நாற்பேரில் அழகிய தோட்டம், தோட்டத்திலிருந்த பனிக் குக்கை ஆவதற்கில் அரண்மனை பிரேமா உட்காரித்து கொண்டிருந்தான். அவன் முகத்தில் கோலம் தாண்டிய மாகுயது. அயனாடைய கோத்ததைக் கொண்டு வந்து நிய குயில் ஒன்று அவளுக்கு ஆறுதல் கூறுவதற்கு முன் வந்தது.

"பெண்ணே! உன் உக்கை கையில் யிருக்கக் காரணம் என்ன? உன் வகுத்ததைப் போக்க என்னுடைய உதவி செய்கிறேன்!" என்றது குயில்.

"குயிலே! என் துயரம் தீக்க உன்குல் இயலாது. என் தத்தை என்னைக் கிழ அரண்மனைக்குக் கையாணம்செய்து கொடுப்பதாக நினைத்து விட்டாள்" என்று உதிக் கண்ணிப் பெருக்கெழுந்த பிரேமா.

"என்ன? உக்கை தத்தை அங்கனவு கொடு உன்னிடம் படைத்தவரா?"

"என் தத்தைக்கு வயது ஏற ஏறப் புத்தியும் மங்கி விட்டது போலும்! எட்டத்தான்

அவருக்கு ஏதாவது, எட்டத்தினும் ஏதாவது கஷ்டங்கள் அவருக்குத் தெரியும்கூட. மரகதபுரி நாட்டிலே வயதானவர்களைத் தவிர இளவயதின் யாருமிருக்கக் கூடாது என்று எட்டினவீட்டு விட்டார். மரகதபுரி நாட்டில் முதியவர்களைத் தவிர மருத்துக் குக் கூட இளைஞர்களை விடப்பாது..."

"அப்படியானால் நங்கள் இளவயதின் ராவிதே? தங்களை மட்டும்தான் அரசர் நாட்டில் வைத்துக் கொள்ளுகிறார்?"

"நான் அவருடைய அருமைக் குமாரி என்பதனால், என்னைக் கிழ அரசனுக்கு மணம் முடித்து விட்டால் இங்கே வீடுப் பதில் தடை யீக்கி என்று அவருடைய வயது முதிர்ந்த மதி மத்திரிகள் கூறவே, என்னை நாடு கடத்தினீர். இப்பொழுது எனக்கு அவர்கள் நாட்டை விட்டுத் துரத்தினால் நன்மை என்று சொல்லுகிறது. வேறு நாட்டுக்குப் போய் விட்டால் வீர வாலிபிய மணந்துகொள்ளுகாமல்வா?"

"உன்னைப் பட்டே, பிரேமர்! உன் தந்தையின் மகன் வேறொருவர் நீ கிழ அரசனாய் மணந்து கொள். பிரேம உனக்கு உன் ஆதார பூர்த்தியாகுவி!" என்று ஆறுதல் கூறியது குயில்.

"குயிலே! உனக்கும் புத்தி கெட்டு விட்டதா? என் தந்தைதான் அநியாயம் கெடுவதைக் கவனமாகச் செய்து கொள்ளச் சொன்னால் நீயும் அவருக்குப் பரிந்து பேச விரும்புகியே? பேச! என்னை விட்டுப் போய் விடு" என்று கடித்துக் கொண்டான் பிரேமர்.

"நாடி குமாரியே! உன் தனதுக்கொத்த நான் சொன்னேன். என் வார்த்தையை நம்பினால் தீராயம் உனக்குப் பாகம் உண்டு" என்று கூறி விட்டுக் குயில் பறந்தது.

மீது நான் கூறும். அரசன்மீது அமைக்க உணர்வு பட்டது. மரகதபுரி நாடி குமாரி பிரேமாவைத் தந்தா புரீ கிழ மன்னன் மணந்து கொள்ள வரப் போகிறான் என்றால் அரசன்மீது நடவடிக்கை படாமல் என்ன செய்யும்?

குறிப்பிட்ட நேரத்தில் கத்தாபுரி மன்னன் தன்னாடித் தன்னாடி அரசன்மீதுக்கு வந்து சென்றான். மரகதபுரி மன்னன் கத்தாபுரி கிழட்டு அரசனை மனைவிட்டு வரவேற்றான்.

பிரேமர் நாகையும், பிசாசையும், கிழ நாட்டிய மூலமும் கொண்ட கத்தாபுரி மன்னனைப் பார்த்ததும் ஸ்திரீகையாகிக் கிழ விழுந்தான். மரகதபுரி மன்னன் அவருக்கு ஸ்திரீகை தெளிவித்து விட்டப் பிடியாகக் கிழட்டு மன்னனுக்கே அவனை மணம் முடித்து வைத்தான்.

இரண்டு குமாரியின் திருமணம் முடிந்ததும் பிரேமர்மான் விருந்துக்கு ஏற்பாடு செய்தான் மரகதபுரி மன்னன். விருந்து ஆரம்பிக்கும் சமயத்தில் கத்தாபுரி கிழட்டு மன்னனைக் காணவில்லை.

விருந்து ஆரம்பித்த விடது நேரம் வழித்துத் கத்தாபுரி மன்னன் வந்து சென்றான். அவன் தன்னாடித் தன்னாடி நடந்து வர வில்லை. வாலிப மூலக்கோடு வலிவா தடை நடந்து வந்தான். அவனைப் பார்த்ததும் மரகதபுரி அரசனுக்கு வந்த கோபத்துக்கு அளவில்லை.

"கத்தாபுரி மன்னனே! என்னைத் தந்திர வித்தை பரீய்ந்து ஏமாற்றி விட்டாயோ? நாட்டின் விதிக்கு மாறாக என் பெண்ணை அபகரித்துக் கொள்ள முயன்றிருக்கிறாயோ? அது என்னிடம் நடக்காது!"

"அரசே! நான் தந்திர வித்தைகளைக் கைக் கொள்ள வில்லை. நான் ஏற்பொழுதும் போக்தானிருக்கிறேன். என்னைக் கெடுவதைத் தெரிந்துகொள்கக் செய்கிறது இந்த உடைகந்தான்" என்று கூறி அவன் தன் சைவ உடைகளை எடுத்துக் காட்டினான்.

"நீ என்னை ஏமாற்றி விட்டாய், இப்பொழுதே இந்த நாட்டை விட்டுப் போய் விடு. இல்லா விட்டால் உன் உயிர் உன் விடம் நினைத்து நினைத்து" என்று சொல்லுடன் கூறினான் மரகதபுரி மன்னன்.

"அப்பா! அவனாய் பிரீத்து என்னும் இருக்க முடியாது. அவரை மன்னித்து விடுங்கள்" என்று கெஞ்சினான் பிரேமர்.

"பிரேமர்! எட்டத்துக்கு மரகத உன்னை இந்த நாட்டில் வைத்ததே தவறு. அதோடு நீ ஏமாறிக்குப் பரிந்து பேச வந்ததால் உன்னையும் நாடுகடத்தி விட்டோம்" என்றான் மன்னன்.

பிரேமர் ஆனந்தத் தாங்க முடியாமல், "அப்பா! நீங்கள் செய்த உதவிக்கு என் தந்தி. நாடும் அவருடன் போகிறேன்" என்று கூறி விட்டுப் பிரீ கத்தாபுரி மன்னனின் கையைப் பிடித்து அழைத்துக் கொண்டு புறப்பட்டு விட்டான்.

விழியில் குயில் அவர்களைச் சந்தித்து, "என்ன பிரேமர்! உன் ஆதார நினைவேதியதிக் என்னை மறந்து விட்டாயோ?" என்று கூறியது.

குயில் இருந்தபக்கம் அவர்கள் திரும்பிய பொழுது அது நேவகையாக மறந்திவிட்டது.

"பிரேமர்! இந்த நேவகைதான் என்னைக் கிழ வேடம் தாங்கி உன்னை மணந்து கொள்ளும்படி வேண்டிக் கொண்டது. அது சொல்லிவீர விட்டால் நாயிருவரும் இன்று மணந்து கொண்டிருக்க முடியாது" என்றான் கத்தாபுரி மன்னன்.

"என்னை மன்னித்து விடுங்கள். அன்று நீங்கள் குயில்தான் என்று கருதி உங்க விடம் கருவையாக நடந்து கொண்டு விட்டோம்" என்று கூறித் நேவகையில் காலிக் விழுந்தான் பிரேமர்.

நேவகை அவனைத் தாக்கி நிறுத்தி இருவரையும் ஆரீவதித்து விட்டு மறைந்தது. கத்தாபுரி மன்னன் தன் நாட்டை வடைத்து பிரேமரடியுடன் கமராக நெடுங் காசம் வாழ்ந்திருந்தான்.

இலங்கையில் பரபரப்பு

செனதுபு மே 17 1968

இலங்கை இந்தியர்களின் பிரச்சனை இவ்வாறு ஏற்பட்டிருக்கின்ற போல கோத்தாபாய் பரபரப்புத் திணிவும் தடுமாற்றமும் வேறு எப் போழுதும் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. ஸ்ரீ ஜோசப் கோயிலம் தமது சமரச போரணைகள் எய்திப் பித்துக் கலந்து பேசுவதற்காகப் புறப்பட்டுப் போனபோழுது ஆய்வித்த பரபரப்பு அதிகரித்து வேற்று உச்ச நிலைமையை அடைந்தது.

(1) பிரஜாவுரிமைச் சட்டத்தைத் தளர்த்திவிட்டு ஏழரை லட்சம் இந்திய இலங்கைவர்களிலே கமரீ ஹிது லட்சம் பேர்களை இலங்கைப் பிரஜைகளாக ஏற்றுக் கொள்ளுமா. (2) மற்றவர்களில் இக் கட்டியும் சீர்தராமல் வசியப்பார்க்கின்றது தெரிவும் கமரீ ஏற்று லட்சம் பேர்களுக்கு அரசினர், ஒட்டுமொத்தியவரைய இலங்கையில் சீர்தராமல் வசிக்க உரிமையளித்து அவர்களை இலங்கைப் பிரஜைகளாக ஏற்றுக் கொள்ளுமா. 10 லட்சம் களுக்குப் பின் புனாஜோரண செய்வது. (3) பாக்கியுள்ள இரண்டு லட்சம் இந்தியர்களுக்குக் கொடுத்த வசாயிப்படைப் புதுப்பிக்க மறுத்துப் படிப்படியாக இந்தியாவுக்கு காடு கடத்திவிடுவது. இதனால் ஸ்ரீ ஜோசபின் சமரச நிபந்தனையுடைய போதலாகக் கூறப்படுகிறது.

இந்தத் திட்டம் கடைமுறையின் வரும்போழுது கமரீ ராக்கு லட்சம் பேர்களுக்குப் பிரஜாவுரிமை ஏம் லட்சம் பேர்களுக்கு சீர்தர வச உரிமையும் கிடைக்குமென்றும், குறைந்தது காங்கு லட்சம் இந்தியர்கள் காடு கடத்தப்படுவார்களென்றும், ஆகவே ஸ்ரீ ஜோசபின் சமரச போரணைக் இந்தியர்களுக்குப் பெரும் துரோகம் செய்வதாக மென்றும் இந்திய அரசாங்கம் எங்கும் அதுடன் இணங்கி மத்தியம் பல 14 லட்சம் பட்டியல் ஒருது கின்றன. இந்தியப் பிரஜைகளாலே உதவர்கள் காடு கடத்தப்படுவதற்கு இந்தியா எங்கிலேய் படைகளையும் அங்கீகரித்து இலங்கை வச உரிமையுடைய பாதுகாப்பு ஏற்பட வேண்டுமென்றும் வேருளிக்கு ஒரு தூது வேலுவு அனுப்பி வந்த புதுத்த அவர்கள் முதலில் தீர்மானித்தார்கள். புலன்கிக்கு தூது போவதற்கு வேண்டாம்! என்கிற பதறித் தராதமாத விவாதம் நடந்து கடைசியில் இந்தியர்களாலே இலங்கைவர்களுடைய நிலைமையை என்ன என்பதை ஸ்ரீ ஜோசபிடம்

வேகம் வேண்டுமிடும் பிறகு ஒரு முடிவு செய்வதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

வந்தவர்களுடைய கட்டமொன்றில் வேற்று ஜோசப் பேசினார். இந்தியர்கள் காடு கடத்தப் படுவதற்கு இந்திய அரசாங்கம் எம்மதமனிக்கப் போவதாகக் கூறிப்படுவது தவறு என்று அவர் முதலில் அழுத்தமாகச் சொன்னார். இது ஜோசப் பிரதம மந்திரிகளும் கண்டலில் சாதிக்கும் போழுது ஜோட்டத் தொழிலாளர்கள் பிரஜாவுரிமையைப் பற்றி மட்டுமே பேசினாலு செய்பப் படுமென்றும் இதர இந்தியர்களின் வச உரிமை எய்தப் பற்றித் தமது சமரச போரணைகளில் ஏது கிண்டிப்பென்றும் தொழிலாளர்கள் பிரஜாவுரிமைக் காடு மற்றவர்களின் வச உரிமை தியாகம் செய் ப்படுவதாகக் கூறப்படுவது உண்மையல்லவென்றும் அவர் கூறினார். மற்ற இந்தியர்களின் வச உரிமையை உறுதிப்படுத்தும் ஒரு வர்த்தும் சமரச உடன்பாட்டில் ஏன் சேர்க்கப்படவில்லை என்று கேட்டதற்கு இந்தியப் பிரஜைகளுடைய வச உரிமையையும் இந்திய இலங்கைவர்களின் பிரஜாவுரிமையையும் சம்பந்தப்படுத்த இலங்கைப் பிரதம மந்திரி தயாராய்க்கிய வென்றும், ஆலோசனைமயப் பிரஜாவுரிமையப் பிரச்சனையைத் தவிர வேறு சான்ற பற்றியப் பேசுவது அரைநில மென்றும் ஸ்ரீ ஜோசப் சொன்னார்.

இதற்குக் புலன்கிக்கு தூது அனுப்புவதில்லை என்று இந்திய அரசாங்கம் எங்கும் தீர்மானித்தது. இந்தத் தீர்மானத்தை ஆட்சேபித்து அதன் உப தலைமையுடைய முடிவுமுடிவான ஸ்ரீ கே. ஜி. ராய் தமது பதவியை ராஜினாமா செய்து விட்டார். புலன்கிக்கு தூதுபோவது கிண்டிப்பைப் பொறுத்தும் ஸ்ரீ ஜோசப் இக்காட்டியே இந்தியப் பிரஜைகளாகத் தொடர்க்கிறும் பார்க்குக்குத் துரோகம் செய்து விட்டாரென்ற அபிப்பிராயமும் இலங்கைக்கு இந்தியா பணிக் குவிட்டதென்ற ஒரு அபிப்பிராயமும் கிளையோ தலையுயராமலாக இருந்து வருகிறது. வசாயிப்பட்டுடல் குங்கு உரிக்க வேண்டிய இந்தியர்கள் ஹிதாறு ஆண்டுக்குத் படிப்படியாக காடுகடத்தப்பட்டு கிணவர்களென்ற எங்கனமும் எங்கெருகடைய பதிறும் உறுதியாக ஏற்பட்டு விட்டது. இவ்வகை, உட்கையின் இலங்கை இந்திய வாய்க்கால் தகவர்கள் ஒரு பக்கமும் பட்டுக் கொள்ளாமல் மெனமம் சாதித்து வருகிறார்கள். —[188]

சீர்தர வேதாதினம் பிச்சை அவர்களின் மேற்பார்வையில் ஆதாரக் கல்வித் திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடத்து வருவது வேதாசனவம் சைதாசிபா காத்தி கம்பா குரு குலம். இதன் ஆண்டுவிழாவுகள் 23ம் தேதியுது கிணக்கு மந்திரி ஸ்ரீ பழனிசாமிக்கு கவுண்டர் தலைமையில் நடந்தது. சிறு மந்திரி ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் விழாமைத் தலக்கி வைத்தார். பாதிமெண்டரி காரியதரிசி ஸ்ரீ சாஜாசாய் தலைமையில் கிணக்கு நடந்தது. அப்போழுது குருகுல மாணவர்கள் "பிரசா" என்ற காடகத்தை கட்டினார். அந்த காடகத்தில் கடித்த மாணவர்கள் ஏதிரே கின்ற பட்டத்தில் காணலாம்.

குன்றக்குடி அடிகளாரின் இலங்கை விஜயம்

சில மாதங்களுக்கு முன்பு தமிழ் காட்டுத் திரைப் பத்திரிகைகளில் அச்சமயமாசை செய்தி ஒன்று வெளியாயிற்று. "மடாதிபதி ஒருவர் கையில் மண் வெட்டி எடுத்த வேலை செய்தார்" என்பதற்காக அச் செய்தி.

குடாயம் பிரசாரப் படமான "The Fall of Barlow" என்னும் படத்தின் தோழர் கூடாதிக்கையில் சிறைப் பிடிபுள்ள மண் வெட்டி ஒன்று பிடித்து அவருடைய அரண்மனைப் பூக்கோட்டத்தில் உடம்பு வரிசையாகப், அகாலமாக, புலி கொடுத்தும் காட்சியைக் காட்டுகிறார்கள். இதில் காட்சியைப் பார்த்த போது உலகெங்கு முள்ள கம்பளிகள்கூடப் பரவாமையுடையதாகும்.

அதற்குக் காட்டிலும் அதிகமாகத் தமிழ் மக்களுக்கு "ஒரு மடாதிபதி மண்வெட்டி பிடித்து வேலை செய்தார்" என்றும் செய்தி உச்சுக் கிளர்ச்சியை ஊட்டியது.

மேற்கூறப்பட்ட மடாதிபதி தெரீத தமிழ்நாட்டை குன்றக்குடி ஸ்ரீராம அருளுக நேசிக் கோயில்கள்தான். கால சமய குறவிகளில் முதன்மை பெற்றவரான அம்ம கோயில்களில் உறுவரப்படை பிடித்து ஆலயப் பிரசாரங்களில் புலப்படுத்துகின்ற தெருக்கள் கத்தம் செய்தார் என்று வரலாறு உறுவிறது. அம்ம கோயில்கள் காட்டிய வரிசையப் பின்பற்றியவர்கள் குன்றக்குடி அடிகளாரும் ம் காலம் மண்வெட்டி பிடித்துக் கோயில்பிரசாரங்களைக் கத்தம்செய்த மறந்த சிலகாலப்பார்களுக்கு வரிசைப்பட்டார்.

அம்ம கோயில்களில் வரவாற்றியிருந்த மண்மூன்றாண்டுகள் உடைய உறுத்தல் செம்பும் தொண்டை எல்லையு மோகம் பாராட்டி லுக்கள் என்று அறிவிக்கும். அப்பரும் சம்பந்தம் செய்யாத பிள்ளும் மோகங்களுக்கு குரவையடுத்த விரும்புகிறோம். அம்ம, சம்பந்தம் ஆகிய இரு மாரங்களும், பஞ்ச சிவாரணத்திற்காகப் பதிகம் பாடி இறைவனிடம் காசு பெற்றுக்கள். ஆனால் அப்பருக்குக் கிடைத்த காசுகள் அப்பாடி அதிசய தானியம் விற்றோர் தடை செய்வாமற் பெற்றுக் கொண்டார்கள். சம்பந்தகன் காசுகள் 'வாசி பாரதி' செய்வாக வசதிக் என்று திருப்பிக் டார்கள். இதற்குச் செங்கிசுத்த சம்பந்தம், 'சில பெருமான் கமக்குத் தந்த ஒரு காசு'பட மறந்த 'காலாசுபடா தொழியாக்' காரணம் என்று பென்று கிளித்தார். 'அந்தப் பெருமான் தந்தாருக்குப் பதிகம் பாடி பெறும் காசும் அதற்குக்' அம்ம காசு செல்லுமென்று; மறு காசு வரிசை விசயம் என்று அறிந்த கொண்டார்கள். -- இவ்விதம் சொல்பதும் பெருமான் ஐயத்திப்புக் கிடமின்றி எழுதிவைத்திருக்கிறார்.

இவ்விதம் பெரும் பதிகம் பாடித்தான் காசு பெற்றுக்கள். ஆனால் திருவாய்க்காசுப் பதிகம் பாடி இறைவனாகத் துதித்ததொரு கிறிஸ்தவ, உடல் உறுத்தல் தொண்டு செய்தார். ஆகையினால் அவர்

குறைய பாடல் அறிவுச் செம்புடைத்தது. சம்பந்தம் இறைவனுக்குப் பாராசு மட்டும் குட்டிக்கொண்டிருந்தார். பாரா பருவத்திலேயே பாடத் தொடங்கி விட்டார் அப்பாடி! ஆகையால் இக் காசத்தில் பக்கிச்சுடக்கலாக் பாடிக்கும் பிச்சுகலிப் போல் சம்பந்தம் உடனடியுறப்பம் பறித்திப் பெறவில்லை. ஆகையால் அவருடைய பாடல்கள் இறைவனுடைய கருத்தில் ஒரு மறத்துக் குறையாகவே இருந்தது.

உடனடியுறப்பத் தொண்டின் செற்கைப் குறும் பட்டிக் காட்டும் இந்த அற்புதமான வரலாற்றை எத்தனையோ சிலகாலப்பார்க்குப் பாடிக்கொடுத்தார். பாடித்தும் பாரா அடைந்த மாரக் கம் காசுத் தில் குன்றக்குடி அடிகளார் அப்பாடி.

இதையுறந்தி, அடிகளார் வேறு பல துறைகளில் செம்பும் பெற்றவர். சில நெர்த்த தமிழ்ப் புலவர். கால செந்தரத்தக் கவிஞர் கரை கவிடவர். ஆதிசைத்திலும் கவி பரிதிக் உன்னவர். ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் உன்னங்கலாக் வரக்கூடிய முறையில் செந்தமிழின் சொற்பொழி வார்த்தக் கூடியவர். காத்திகப் பிரசாரக் கூட்டத் தாக்க வரத்தகலாக் தமிழ் பொடியாகக் ஆத்தி கத்த சில காட்டி வறுவிறவர். இதற்காகவே 'அருள் செந்தமிழ்க் கூட்டம்' என்னும் அமைப்பை ஏற்படுத்தித் தமிழ் விடுவெள்ளம் கற்றுப் பிரசாரம் செய்கிறார். அடிகளார் கட்டும் செங்குத் ; சில சமயம் விமானத்தில் பறக்கும் செங்குத். அக் காராகத் தெரு தெருவாகச் சென்று பிரசங்க மாக் போழித்த வறுவிறார்.

காத்திகல்கள் வரலும் செங்குக்குக் சென்று அச் செங்குக் கத்தப்படுத்தும் பணியும் சில இடங்களில் செய்கிறார். தாரிணக் குழந்தை கைத்த என்னென்ப தெய்துத் குளிப்பாட்டியும், உறுவு மல் அளித்தும் தொண்டு செய்கிறார். திருமுகை வறுவிறக் கட்டத்தினார். சிலகாலக் கைக்குக் சென்று சமயப் பிரசாரம் செய்கிறார். என்! கம் தமிழ் ஆசிரியர்கள் சிலகாலக் கூட காத்திகத்திலிருந்த ஆத்திகத்தக்குத் கிருப்பிச் சமயப் பிரசாரத் துறையில் கடுபடுத்தி விருக்கிறார் என்னும் வேறு என்ன கோயில்களும்!

இத்தகைய பெரிமார் மே மாதம் இறுதியில்

இலங்கைக்கு விஜயம் செய்கிறார் என்னும் செய்தி அங்கு வரலும் தமிழர்களுக்குக் செல்லம் பெருவகை அளிக்கும்.

இந்த அரிய சந்திப் பரிதத சமயாட்டுத் தமிழின் பரிததும் சமயப் பற்றுக்கள் கல்கையும் கங்கு பவப்படுத்தித் கோவ்வார்க்கு என்று கம்புகிறோம். கொழும்பிலும், கங்குலிலும், மட்டக் கைப் பிறும், திரிசோன் மகலி தும், பாழிப்பாணத்திலும் உன்ன தமிழ் பக்கக் கோட்டி. விட்டுக்கொண்டு அடிகளாருக்கு மகத்தான வரவேற்பு அளித்த அவருடைய சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டுப் பவர் அடைவார்கள் என்று கம்புகிறோம்.

குருவின் மகள்

10௩ பாரதத்தில் எத்தனையோ அருமை யான கதைகள் உண்டு. வேறு தட்பமான மனோபாவங்களை அந் அற்புதமான கதைகளாக விபரண பகவான் சித்திரித்திருக்கிறார். அவற்றின் கதைகளை நுகர ஒரு மனிதனின் ஆபுட்காலம் போதாது.

அப்படிப்பட்ட கதைகளில் ஒன்று ௧௨ - தேவயானியின் கதை.

தேவர்களின் குரு பிரதாம்பதி. அவருடைய புதல்வன் கசன், அகரர்களின் குருவான கக்ரொச்சாரியாரிடம், மரணத்தை வெல்லும் சஞ்சீவனி வித்தைகளைப் கற்றுச் செல்ல வருகிறான். முதலில் கக்ரொச்சாரியாரின் அருமைப் புதல்வியான தேவயானியைச் சந்திக்கிறான். தேவயானி கசனிடம் உள்ளத் தைப் பறிகொடுத்து விடுகிறான். அவன் உதவியின்றியே கசன் கக்ரொச்சாரியாருக்குச் சிவ்யனாக அமர்கிறான். அகரர்கள், கசன் வந்திருப்பது தங்கள் கலத்திற்கெல்ல என்று அறிந்து அவனை இரண்டு முறை கொன்று விடுகிறார்கள். இரண்டு முறையும் கக்ரொச்சாரியார் தேவயானியின் வற்புறுத்தலின் பேரில், சஞ்சீவனி மந்திரத்தைப் பிரயோகித்துக் காப்பாற்றி விடுகிறார். மூன்றாம் முறை அகரர்கள் கசனைக் கொன்று அவன் சார்பில் மதுவில் கலந்து குருவுக்குக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். பின்னர் கசனைக் காணவில்லையே என்று தேட வரும்போது, கக்ரொச்சாரியார் தமது வயிற்றுக்குள்ளே கசன் இருப்பதை உணர்கிறார். தேவயானியோ, கசனை எப்படியாவதும் உயிர்ப்பிச்சை வேண்டும் என்று மன்குடுகிறான். அப்பொழுது குருவார்தர், "அம்மா! இப்பொழுது கசனை உயிர்ப்பித்தேனாகில் அவன் என் வயிற்றைக் கிழித்துக் கொண்டு வெளியே வருவான். அதனால் நான் உயிர்துறக்க நேரிடும். உனக்கு நான் வேண்டுமா? கசன் வேண்டுமா?" என்று கேட்கிறார்.

"இது என்ன கேள்வி! எனக்கு நீங்கள் இருவரும் தான் வேண்டும்" என்கிறான் அந்த குருவின் புதல்வி தேவயானி.

இந்த இக்கட்டான நிலையைச் சமாளிக்க ஒரு வழிதான் உண்டு. வயிற்றுக்குள்ளிருக்கும் கசனுக்கு முதலில் சஞ்சீவனி வித்தைகளை உபதேசம் செய்து விட்டால்,

குருவின் வயிற்றைக் கிழித்துக் கொண்டு வெளியே வரும் கசன், மதுபடியும் குருவை உயிர்ப்பிக்கலாம் அல்லவா?

இப்படி, தேவயானியின் உதவியுடன் கசன் சஞ்சீவனி வித்தைகளைப் கற்றுக்கொண்டான். அவன் எந்த கோக்கத்தோடு வந்தானோ அது தக்கடி விட்டது.

இனி, அவன் தேவயானியைத் திரும்பச் செல்ல வேண்டும். தேவயானியிடம், உத்தரவு பெற்றுக்கொள்ள வருகிறான். அப்போது தேவயானி தன்னை மணந்து கொள்ளும்படி வேண்டுகிறான்.

தேவயானியை மணந்து விட்டால், தேவகாரியம் கெட்டு விடும். நான் இத்தனை நான் அரும் பாடு பட்டுக் கற்ற சஞ்சீவனி வித்தைத் தேவகாரிக்குப் பயன்படாது போய் விடும். காதலுடைய தேவ காரியமே மூக்கியம். ஆகையால் நெஞ்சை இளகவிடக் கூடாது என்று தீர்மானிக்கிறான் கசன். ஆனால் அவனுக்குத் தக்க சமாதானம் உற வேண்டுமல்லவா? சொல்லுகிறான்: "தேவயானி! நீ குருவியுடைய புதல்வி. குரு தந்தைக்குச் சமானமானவர். ஆகவே, நீ எனக்குச் சகோதரியாகிறாய். மேலும், நான் உன் தந்தையின் வயிற்றிலிருந்து வெளிபானவன். ஆகவே உன் தந்தை எனக்குத் தாயும் ஆனார். நீ சகோதரியானாய்! அதனால் உனக்கும் எனக்கும் கணவன்-மனைவி உறவு ஏற்படுவது அசாத்தியம். எட்டக்கக் கூடியதன்று."

இதைக் கேட்டுத் தேவயானி கோப மடைகிறான். இது ஏதோ விதண்டாவாதம் என்று எண்ணுகிறான். கருமமே கண்ணுடிக் கந்த கசன், அவன் காதலித் தியாகம் பண்ணி விட்டுத் தேவன் உவகம் செல்கிறான்.

10௩ கவி சயீந்திராரத் டாக்டர், கசன் தேவயானியிடம் விடை பெற்றுச் செல்லும் கட்டத்தைப் பல சமயங்கள் கொண்ட சம்பாஷணையாக அமைத்திருக்கிறார். இவ்விதம் இன்பத்தை நுகர்ந்தவர்களுக்கு அந்தச் சம்பாஷணை வற்றாத தேவ ஊற்றாக விளங்கி வருவதது. அதில் ஒரு பகுதி:

தேவயானி: இப்பொழுதுதான் எட்டத்த போகிறார்களே, நீ முதன் முதலில் இன்னும்

இலங்கையில் குன்றக்குடி அடிகளார் பிரயாண நிகழ்ச்சி விவரம்

மேய் 21௨ ஞாயிறு-கொழும்பு ஐந்துமீட்டி. கோவில் பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தில் சொற்பொழிவு. ஐதன் மீ 1௨ நிமிசம்-நாய மங்கலம் கழகக் கட்டிடத் தில் பேசு. 3௨ மாணவர் கூட்டத்திலும் திருக்கோழை அலகத் திருப்பணி சபைக் கூட்டத்திலும் உபநிபாசம். ௨௨ கண்டியில் கூட்டம், இலங்கை சர்வகாலாசாஸிக்கு விழா. ௨௨ சிவிகாமத்திலு் வழிபாடு. ௨௨ மட்டக்களப்புத் தமீழ் விழா. ௨௨ தங்கை கூத்தம். ௨௨ திருகோணமலையில் கூட்டம் - கோவில் வழிபாடு. ௨௨ திருக்கோழை வரத்திலு் வழிபாடு. 10௨ பாழப்பாணத்தில் கூட்டம். 11௨ தாமிரவட்டுக்குத் திருப்புகம்.

பால வடிவம் மாறாதவராய், இங்கேதான் வந்தீர். அதோ அந்த மூலையில் புன்னகையின் எழில் கண்களில் தோன்ற வந்தீர்.

கூம்: நீ அப்பொழுது மலர் கொய்து விட்ட காட்டி எனக்கும் ரூபகம் வருவதெது— வெண்ணிற ஆடை தரித்து இளஞ் சூரியனின் கிரணங்கள் பட்டுச் சோபையுடன் விளங்கும் உதய தேசம் போய் தோன்றியும், நான் உன்னை நெருங்கி, 'எனக்கு அறுமறிகொடுத்தாய் உனக்கு உதவி செய்யும் பாக்'வெய்தைப் பெறுவேன்' என்று சொன்னேன்.

தேவயானி:—'நான் வியப்புடனே 'நீர் யார்?' என்று கேட்டேன். பிரதனப்படுவீன் சூமாசன் என்றும், இறந்தவரை உயிர்ப்பிக்கும் வித்தையை என் தந்தையிடம் கற்றுக் கொள்ள வந்திருப்பதாகவும் சொன்னீர்.

கூம்:—அகர குருவான உன் தகப்பனார் என்னைச் சிவ்யனாக ஏற்க மறுத்துவிடுவாரோ என்றுவெருவாகப் பயிர்ந்துகொண்டிருந்தேன்.

தேவயானி:—ஆனால் நான் உமக்காகப் பரிந்து வேண்டிக் கொண்ட போது, அவரால் மறுக்க முடியவில்லை.

கூம்:—என்னிடம் பொருளும் கொண்ட அகரர்கள் மூன்று தடவை என்னைக் கொன்றார்கள்; மூன்று தடவையும் உன் தந்தையைக் கொண்டு என்னை உயிர்ப்பித்தாய், தேவயானி! உன்னிடம் என்னுடைய கன்றியும் என்மென்றைக்கும் இறவாமலிருக்கும்.

தேவயானி:—நந்தியா?—உபகாரங்களை மாத்திரம்தான் விளைவு உருவினீர். சாயங்கால வேளைகளில் பாடங்கள் முடிந்த பிறகு புதியதொரு இன்ப உணர்ச்சி உமது இதயத்தில் உண்டாகி உடம்பெல்லாம் பரவியது உன் மையாவிருந்தால் அதை நினைத்துக்கொள்ளும்; நன்றியை விளைக்க வேண்டாம். யாரோ ஒருத்தி உமக்கு அருகே தேம் இசைத்துக் கொண்டு செல்ல, அந்தப் பாட்டின் பல்லவி உமது பாடங்களுடன் கலந்து சித்திக்கொண்டதும், அவள் அணிந்த ஆடையின் கலகலப்புச் சத்தமும் பாடங்களுடனே கலந்து உன் உன்னத்தில் பாய்ந்ததும் உன்மையானால் அதை யெல்லாம் நீ கவர்க்கத்தில் சுவைகரசமாயிருக்கும் போது என்னிடம் பாரும், உபகாரங்களைப் பந்தியா என்னிடம் பேச வருகிறீர்? சொந்தியம், காதல்—இவை வெவ்வேறு ஒன்றுமே இல்லையா?

இவ்வாறு சம்பாஷினை, மேலே மேலே செவ்வெது! கருமமே கண்ணா இரூக்கும் கண் குருவிடம் பாடங் கேட்பதையும், அவன் கருத்தைக் கவர முயலும் தேவயானியையும் மூறு சித்திரக்காரர் நேர்த்தியாகத் திட்டி யிருக்கிறார்.

தேவயானியின் இதயம் காதலினால் மலருவதெது என்பதை அவளுடைய கையில் உள்ள பாதி மலர்ந்த புஷ்பத்தின் மூலம் சித்திரக்காரர் உணர்த்துவதையும் கவனிக்கவேண்டும்.

விரட்டும் வழி!

"எந்த மந்திரி வந்தாலும் எந்த மந்திரி போனாலும் விவசாயிகள் தங்கள் விவசாய தர்ப்பு உறுதிப்படுத்தான் பஞ்சத்தை விரட்டி அடிக்க வேண்டும்!"

ஸ்டாண்டர்டு வான்கார்டு

எஸ்டேட் கார்

இந்தியாவில் செய்யப்பட்டது

இந்த சொகுசான முழுதனம் எக்ஸ்ட்ராக்
செய்யப்பட்ட ஸ்டான்லன் வண்டியை
சில விதங்களினாலேயே எக்காரியத்துக்கும்
உபயோகமாகும்படியாக மாற்றலாம்.

000

தி யூனியன் கம்பெனி (மோட்டர்ஸ்) லிமிடெட்
சென்னை : பெங்களூர் : உதகமண்டலம்

நாகராஜனின் கலக்கம்

வேங்கடலட்சுமி

அந்தைய தினம் காட்டியக் கச்சேரி பிரமாதமாக வீழ்ந்தது. காட்டு ஜோடிகளையும், வர்ண விசித்திரமான உடுப்புக்களையும் கண்ணைக் கவரும் வண்ணம் அமைத்திருந்தன. காக்கை காட்டிய சங்கீதக் கழகம் ஆரம்பித்த பின்பு இம்மாதிரி உபதரமான ஒரு அம்சம் ஈடைப்பெறிய பின்புமே வந்திருந்தவர் யாவரும் ஒருமுகமான அபிப்பிராயம் கூறினார்கள். சைபக் காரியத்தினை காக்காஜனுக்கு இதில் மிகவும் சந்தேகமும்,

இந்த காட்டியக் கச்சேரியின் ஏற்பாடு கனகக்காசு அவர்கள் ஒரு மாதமாக ஒப்பீச்சல் ஏழியின்றி அணிந்து கொண்டிருந்தார்கள். எப்பொழுதோ காப்பாடு, எப்பொழுதோ தூக்கம், டிக்கட்டு விடப்படுக. காட்டியத்துக்கான பெரிய கொட்டகையின் ஏற்பாடு, மின்சார விளக்குகள், அங்கு ஜோடிகள் எல்லாம் அவரே நேரில் சீத்துவதெனின்தான். ஆகவே கச்சேரியும் அதன் கற்று வட்டார அமைப்புக்களும் மிகவும் உபசார அமைதி விட்டன. பிறகு கேட்பானோ? காட்டிய ரத்தினம் தாராமதி, கண்ணக்குறிய அவரே நேரில் ஒரு புத்தகத்தை உதிர்த்து, கைவிட்டிய தன் பெரிய விழிகளை மூடித்தி அவ விடம் விடை பெற்றதக் கொண்டு காரில் ஏறினாள். காக்காஜன் தன்னை மறியாமல் போதையில் ஆற்றி விட்டான்.

அவன் வெற்றியில் விவரண தனித்தது. கைக்குட்டையால் அதைத் துடைத்துக் கொண்டான். மூன்று மணி நேரம் அங்கத்தில் சீத்து ஆடிய, வடித்து வார்த்து மெருகிட்ட தங்கச் சிவப்பொன்ற அங்கினால் கட்டிவிடிக் கரிய விழிகளின் மயக்கும் பார்வை, அவனது இருதயத்தில் நிகழ்த்த விட்டது.

காக்காஜன் வந்தனெப்போதும் கூறிவிட்டு மெடைமைய விட்டதங்கினால், சித்தவழி.

மீதறி அங்கு வந்து கடிவிரும்ப ஜனங்கள் கொட்டகையை விட்டு வெளியேறினர். காக்கை காட்டிய சங்கீதக் கழகத்தின் அகிராசனான திவான்பதூர் சேஷமீரையும் மற்ற அங்கத்தினர்களும், அவனுடைய வேலைமையம் சீரலாகத் திறமையையும் வெகு வாகப் பரபரப்பு விட்டு விட்டுக் கிளம்பினார்கள். தாராமதியின் வண்டு விழிகளையும் கழிக்கும் கண்ணங்களையும் பற்றிக் கைவெட்டப்படியே காக்காஜனும் விட்டாட கொக்கிப் புறப்பட்டான்.

கைக்கிள் மணியின் கண்ணவென்ற சந்தம் கேட்டுத் திடுக்கிட்டு விழித்துக் கொண்டான் வியாணி. கூடத்தில் விளக்குப் பிரகாசமாக சரிந்து கொண்டிருந்தது. திரும்பிப் பார்த்தான். கடிக்காத்தின் மூன்று பதினென்றைகையக் காண்பித்தது. குரோசென்று கண்ணில் மல்கிய நீரைத் துடைத்துக் கொண்டு அவசரமாக ஏழுந்தான். கைவிட்டுத் தோலைச் சரிப்படுத்திக் கொண்டு வேகமாகப் போய்க் கதையைத் திறந்தான்.

கைக்கிளைப் பிடித்தப்படியே இருளில் சீத்து கொண்டிருந்த காக்காஜன் கையி விழுந்த டாஸ்க் விளக்கை அவனுடைய மூகத்துக்கு எதிராகத் தூக்கிப் பிடித்து "எவ்வளவு நேரமாக சீத்து கொண்டிருக்கிறேன்? கைவர ஒரே தூக்கு மூஞ்சியாய்ப் போய் விட்டாய்!" என்று கடுமையாகக் கூறிய படியே உட்கொண்டதான்.

அவனுக்குப் பிள்ளை கதையைத் தாளிட்டுக் கொண்டு சங்கீத வந்த வியாணிக்குக் கட்சி கடப் பதில் சொல்ல வேண்டும் போலிருந்தது. பகல் பந்து மணிக்கு விட்டாட விட்டுப் போனவன் கைவரவெல்லாம், கற்றிவிட்டு சாத்திரி பன்னிரண்டு மணிக்கு விட்டுக்கு வருவானும், அந்தமையில் வியாணி கொட்டுக்

சென்று வெளி வராததால் மெத்த ஒரு பெஞ்சியின் மீது எடுக்கையைப் போட்டுப் படுத்துக் கொண்டாள்.

இவள் வந்தது தெரிக்கும் தெரியாதது போலவே படுத்திருந்தாள் சிபாமணி. ஆறு மாதங்களுக்கான மனக்கட்டுப்பாடு எவ்வளவு குழந்தை கொண்டிருக்க தங்கமும் ஆத்திரமும் அன்று அவளுக்கு ஒரேயடியாகப் போய்விட்டது விட்டன. இவ்வளவு சான்றத்தான் ஒன்றும் சொல்லாமல் பணித்து போனது பிரகேசனும் இனிமேல் அவ்வாறிருக்கப் போவதில்லை பென்றும் தன் மனக்கட்டுப்பாட்டைத் தீர்மானித்து விட்டாள். தன் உணவானது வந்து தன்னிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டு பேசினாலெழியத் தான் பேசுவதில்லை பென்றும் திடீரென்கம்பம் சென்று கொண்டாள்.

காகராலும் மதுகாள் காலை எழுந்த மேழ வருவதற்குள் கூடத்து விசப்பலகையில் புனைப்பு புனைப்பு எப்பி தயாராய் வைக்கப் பட்டிருந்தது.

காப்பியின் மனம் காலைக்கு சம்பியமா யிருந்தது. மார்கழி மாதத்துக் காலைக் குளிக் குக்கு, கட்சி கட்சி தொண்டைக்கு இதமா யிருந்தது. ஆயினும் என்ன? எதிரில் வீன்று கிரிக்கச் கிரிக்கப் பேசும் சிபாமணி இவ் வளமும் அந்தக் காப்பியை அவனுல் கணக்கக் குடியவில்லை. ஒரு நினைவாக அதைக் குடித்து

விட்டுத் தன்னுடைய அதைக்குள் துறழ் தாள். அன்று வந்த பத்திரிகையைக் கையில் எடுத்துப் பிரித்தாள்.

கண்களின் பார்வை பக்கம் பக்கமாய் ஓடித்தே தவிர அவனுடைய அறியில் ஒன்றும் ஏதிர்பார்க்கத் தெரியவில்லை. கிரிக்கக் கவிது, ஏதோ இனம் தெரியாத திசையில் கிண்டுகொண்டே போயிற்று. அந்தக் கவித் திக் ஒரு கோடியில் சிபாமணியும் இன்னொரு கோடியில் காட்டிய சந்தம் தாராமதியும் வீந்து அவளை வம்புக்கு இழுத்தார்கள்.

‘ஐயப்பா!.....இதெல்லாம் என்ன அவல் போகிற? இன்னொரு பெண்ணைப் பற்றி, என்னுடைய பணியி் விருக்கையில் காண் கிறாப்பிதே தவறல்லவா? ஏன் என்னுடைய புத்தி இப்படி கோணல் வழியில் பிரவேசிக் கிறது? என்ன தன்னுடைய எண்ணக்கவித் தானே கட்டுப் படுத்திக் கொள்ள முயன்றும், முடியவில்லை. முன் தினம் இரவு, காட்டியக் கச்சேரி பெய்வாய் முடிந்து, வீடு போக, மோட்டாரில் ஏறும் தருணம், செப்புச் சிறு போத்த எட்டமழை தாராமதி, தன்னுடைய மயக்கம் தரும் கருவியினால் அவளை ரோக் கிய பார்வை அவள் இருதயத்தில் வாசப் படமென கிந்தது. ஆனால் அடுத்த கணமே தன் உரிமையப் பெண் தெய்வமான சிபாமணி யின், கண்ணீரால் பண்பனத்த கருவியிக் கோணக்கள் அதை மறைத்து மேலெழும் பின. திக்கு முக்காடினும் காகராலும்.

தங்கள் நூல் துணி வாங்கும் போழுது எப்போ யுதுமே இக்குதிரை கனாமோத்தில் கவனிக்கவும்- நான் பார்வையிட்ட குதிரை உபயோகிக்க உதிகம் பெற்ற தயாரிப்பாளர்களுடைய நூல் துணிகளேயே இதைக்காணலாம், *

தனிக்கத் தேவையில்லை அப்பா டியே காதக்கக் கொடுக்கலாம்.

உறுதியான

செத்துக்காட்டு என்பது அகில உலகமும் அறிந்த உண்மை

சட்டை அழகுதான். ஆணியில் மாட்டி விருத்த சட்டையை எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டான். கூடத்து வழியாக வானம் நோக்கி வந்தவன் தொட்டிலுள்ளாட சிங்கம்.

குழந்தை இத்து, இன்னும் எழுந்திருக்கவில்லை. தொட்டியில் தூங்கிக் கொண்டிருந்தான். குனிந்து அவனுடைய கழுண்டை மீதா நுழக்கி விட்டு விட்டு, அவனுடைய செவ்வாய் நிற களிவாயில் ஒரையோடு ஒரு முத்தமிட்டு விட்டு வானம் நோக்கித் திரும்பினான். அப்பொழுது நீர்செய்வதாக அவன் கீழ்க்கண் கையையறைப் பக்கம் நோக்கின. பொய்வி அடுப்பின் கூட குனிந்து எதையோ கிளறிக்கொண்டிருந்தான். எருண்டெழுந்த புதை "அவனுடைய கீழ்க்கண் எரிச்சலுண்டாகியது போலும். கரண்டியைக் கீழே வைத்துவிட்டுப் புடவைத் துலியால் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டான். அவைகள் வெறிச்சோடிய பார்வைபுடன் தன்னை உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்த கண்களின் பார்வைகளைச் சந்தித்தான். அவை வற்று ஒரு சிமியும் கின்ற காரணத்தால் சட்டைக்கு வாய் போனவழியே கடக்கவானான். அவன் மனம் ஒரு சிலைகொண்டாமல் தவித்தது.

ஒரு வாரம் இப்படியே சென்றது. விட்டில் பொய்வி எதுவும் பேசவில்லை, மௌனமாகவே வேலைகள் நடந்து கொண்டிருந்தன.

மனைவி:—தங்க பாக்ஷ எப்படி பண்ணுதுன்னு கேட்டிலும்? பாக்ஷ தங்குற ஊரில் போட்டு உணர்ந்து, நிறகு நெய் மிக் வழுத்து எடுத்துக் கொண்டு ஏமாறிக் கண்களாகக் கவந்து.....

கணவர்:— அப்படித் தான் சொல்சிறை. அப்படியே ஒரு மூலையில் அமைந்திருக்கிற கவந்து விட்டு, கிணியை வாய்க்கிப் போட்டுக் கொண்டு நிறை.

தான். ஆனால் கணவனுக்குச் செவ்வாய்க்குடி உபசாரங்களிலோ, குழந்தை இருக்கிற பராமரிப்பிலோ, அவன் ஒருவிதமான புகாருக்கும் இடமில்லாமல் கடத்து கொண்டான். ஆகவே காரணங்களுக்கு என்ன விதத்தில் அவனிடம் பேச்சுக் கொடுப்பதென்று தெரியவில்லை. ஆனால் கடுகெடுவே, காரணிகள் சடக்கென்று மலர்க்கு மறையும் மின்னற் கொடியோம் அழகுத் திரளான தாராமதியின் உருவம் அவன் மனத்தில் எழுந்திருக்கிறது அவளை நீங்கள் தடுமாறச் செய்தது. பிள்ளை சிழம்போம் தொடர்ந்து வந்த பொய்விக்கு ஞாபகமும் அவளைப் பித்தலாக்கி விட்டது. கடற்கரைக்காவது போய் வரலாமென்று சாயக்காலம் வெளியே புறப்பட்டான். பொய்விவை அவன் கூட வரும் படி கேட்கவில்லை, அவளும் வருவதாகச் சொல்லவில்லை.

இருள் படரும் சமயம் ஒரு படகின் மறைவில் மணலில் தனிவாகப் படுத்துக் கொண்டிருந்தான் காரணன். அங்கனில் ஆவாரம் தூர்த்தே அடங்கி வடங்கி வெளும்பியது அவன் மனத்திற்கு ஒருவிதமான அமைதியைக் கொடுத்தது. கண்களை மீதுசு மூடிச் சித்திரம் வாழ்க்தான்.

"காரணன்!" என்று வாரோ அழைத்த ஞாபகமேட்டுத் திரும்பிட்டுக் கண்களை மீழ்த்துப் பார்த்தான்.

"என்னப்பா! இந்தக் காலேஜ் திறப்பு விழா பெரிய தொல்லையாகப் போச்சு....." என்று சொல்லியபடியே அவன் பக்கத்தில் வந்து உட்கார்ந்தான் கண்பன் பாக்கரன்.

"வாஸ்தவம்தான்" என்றான் காரணன்.

"காணான்களுக்குத் திறப்பு விழா. அதற்கு அந்த விலைமா கடினம் தாராமதி விருக்கிடுகிறா. அவனுடைய கடனாக் கச்சேரி ஏற்பாடு செய்யலாமாம். சமீபத்தில் கம்முகுடைய கழகத்தில் அவனுடைய கச்சேரியை சிதான் ஏற்பாடு செய்தாலாமே? இந்தத் திறப்புவிழாவுக்கும் அவனுடைய கச்சேரிக்கு சிதான் ஏற்பாடு செய்யலாம், கொஞ்சம் என்னுடன் அவனுடைய பக்கரை வகையிலும் வருகிறாயா?" என்று பாக்கரன் கேட்டது காரணனுக்கு மனகசத் துள்ளிக் குதிக்கச் செய்தது. அந்தக் கணத்தில் அவனுடைய மனம் பொய்விவை அடியோடு மறந்து விட்டது.

"இப்பொழுதே போகலாமா? என்னுடைய மோட்டாகரைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதிலேயே போய்விட்டோம்" என்று தானும் எழுந்தான் பாக்கரன். தாராமதியின் கடனத்தை ஏற்பாடு செய்யத் தன்னுடன் வருவதற்கு காரணன் ஒரு தவக்களம்சொல்லாமல் ஒத்துக் கொண்டது அவனுக்கு மிகவும் சத்தோஷத்தை யளித்தது. ஆயினும், கண்பன் தன் மனதை மாற்றிக் கொண்டு விடுவானோ என்ற பயத்தில் சாலை யோரமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த மோட்டாகரை நோக்கி வேகமாகக் கடந்தான் பாக்கரன்.

பலவித உணர்ச்சிகள் கொந்தளிக்கும் உள்ளத்துடன் அவனைத் தொடர்ந்து கடத்தான் நாகராஜன்.

இரவு மணி பத்தரை. பட படவென்று கதவைத் தட்டும் ஒசை கேட்டுச் சியாமனி எழுந்து வந்து கதவைத் திறந்தான். வாசலில் வின்று கொண்டிருந்த நாகராஜன் உள்ளே துறைந்தான். சியாமனி அவனை ஏறெடுத்தும் பாராமல் மீண்டும் போய்ப் படுக்கையில் படுத்து விட்டான்.

கதவைச் சாத்தித் தாளிட்டுவிட்டுச் சாப்பிடாமலே மாடியேறினான் நாகராஜன்.

அவன் மனம் பெரும் புயல் விசுடங்ளிய கடல் போல் அமைதியடைந்திருந்தது. சந்திரமூர்த்தி நடனராணி தாராமதியின் வீட்டில் நடந்த சம்பவம் அவனுடைய மனசில் கொஞ்ச நாளாகக் குடி கொண்டிருந்த மயக்கத் திவிரையை விவரிக்க அறிவைத் தெளிவாக்கி விருந்தது. அச் சம்பவத்தை சினைக்கவும் அவன் உடல் அமரணத்தினால் குன்றியது. தாராமதியைப் பார்க்கும் உத்தேசத்துடன் இவர்களிருவரும் ஏறிச் சென்ற காச் பங்கனா வாசலில் போய் சிந்தையுடன் வாசலில் சிந்தைக்கா தர்வான் வண்டி வருகிற வந்து "யாது?" என்று கேட்டான்.

அதற்குள் வண்டியிலிருத்திறங்கிய நாகராஜன் "அம்மாவைப் பார்க்க வந்திருக்கிறேன்! விட்டிருக்கிறார்களா?" என்றான்.

"விட்டிருக்காங்க; ஆனால், இப்போத்தில் ஒருவரையும் பாக்கமாட்டாங்க" என்று அவட்சியமாய்க் கூறினான் கூர்க்கா.

"இதைக் கொண்டுபோய்க் கொடு. என்னை அம்மாவுக்குத் தெரியும்" என்று நேரடியிலின்றும் தன்னுடைய பெயர் அச்சடித்த கார்டை நீட்டினான் நாகராஜன். கட்டழி தாராமதி தன்னைக் காண மறுக்கமாட்டாளை உறுதியாய் நம்பினான் அவன்.

"பிரயோஜனமில்லாங்க!" என்று மறுத்த அவனுடைய கையில் வீசப்பட்டதாய்க் கார்டைக் கொடுத்து விட்டு "நீ கொண்டுபோய்க் கொடு" என்று கடவே ஒரு ரூபாய் காணவந்ததையும் கைத்து அழுத்தினான் நாகராஜன்.

மனத்க்குஞ்ளாக கைகத்தபடியே உள்ளே போன தர்வான், பத்து மிமிஷத்துக்கெல்லாம் திரும்பி வந்து கார்டைக் கொடுத்தான்.

"என்ன சொன்னார்கள்?" என்று அடக்க முடியாத ஆவலுடன் கேட்டான் நாகராஜன்.

"நாத்தான் அப்பொழுதே சொன்னே! ஆறு மணிக்குப் பிறகு அம்மாவாரையும் பார்க்க மாட்டார்கள்னுட்டு" என்றான் அவன். பிறகு தொடர்ந்து, "கச்சேரி விடியுமாய்ப் பாக்கனுமின்னு, பெரியம்மா இருக்காங்கனே, -- இவங்க பாட்டி - அவங்களை காண்குப் பத்து மணிக்கு வந்து ஆயில் ரூமில் பாக்கச் சொன்னாங்க" என்று கூறிவிட்டு அங்கிருந்து போய்விட்டான் கூர்க்கா.

உயர்ந்த ரக தே பிரஷ்

சிறந்த பற்களுக்கு

Aryan

எக்ஸ் டைகனீஸும்
இலாபகரம்

பெருந்த ஏமாற்றத்துடன் மோட்டாஸில் ஏறிக்கொண்டான் நாகராஜன்.

"என்ன சொன்னாப்பா?" என்று ஆவலுடன் கேட்ட பால்கதாக்கு, "இனி மேல் இன்று யாரையும் பார்க்க மாட்டாளாம். காண்குப் பத்து மணிக்கு வரச் சொல்லி விருக்கினுன்" என்று அரைகுறையான ஒரு பொய்வைச் சொல்லி வைத்தான். ஆனால் அவன் மனம் அவமனத்தினால் குன்றியது.

"அப்படியானால் காண்கு வந்து பார்த்துக் கொண்டால் போக்க" என்று கூறிக் கொண்டே காண்கு இளப்பினுன் பால்கதன்.

"சியாமனி! இன்று சினிமாவுக்குப் போகலாமா?" என்று காணில் காப்பி குடிக்கும் பொழுது கேட்டான் நாகராஜன். ஆச்சரியத்துடன் அவனை நோக்கினுன் சியாமனி.

"உங்களுடைய கழகத்துக்குப் போக வேண்டாமா?"

"வேண்டாம், நான் காரியதரிசி பதவியை ராஜினாமா செய்து விட்டேன்" என்று சிரித்தான் அவன்.

சியாமனி ஒன்றும் பதில் கூறவில்லை. ஆனால் அவனுடைய மலர்ந்த மூகம் நாகராஜனை மன்னித்து விட்டாளென்ப பறை சாற்றியது. நாகராஜனின் மனமும் இப்பொழுது கலக்கம் நீங்கித் தெளிவு பெற்றது.

செல்வ சங்கம்
பிள்ளை தம் பங்க
ளாலின் காய்ப
வுண்டு கவரை
பொட்டி வரிசை

ஏமாந்தவர் யார்?

வந்தவரை

தெரினோ? என்று
விவரிப்புடன் கேட்
டான்.

“வாந்தவமாகத்
தான் சொல்பது

யாகக் கட்டியிட்டிருந்த அந்த வார்த்தை அரை
கணியில் வசித்து வந்த பிரம்மச்சாரிகளில் தேவ
ராஜனும் இருவரும். ஆனால் ஒரு விஷயத்தில்
மட்டும் மதவாதங்களுக்கும், அவதூறுக்கும் வித்தி
யாகம் இருந்தது. காலை, எழுந்ததும்
தங்கள் காரியாலயத்துக்கு சேராமலிடிப்
பொதிந்தே என்று அவசரம் அவசரமாகக்
காரியங்களை முடித்துக் கொண்டு, அவ
ரவர்கள் தங்கள் காரியாலயங்களை நோக்கி
ஒரும்போது, தேவராஜன் மட்டும் சீமந்தி
வாக உதங்கிக் கொண்டிருப்பான்.

அவன் தான்கு மாதங்களுக்கு முன்பு தான்
வேலை செய்து கொண்டிருந்த கம்பெனி முத
லாளியை அலட்சியமாக எதிர்த்துக் கொண்ட
தின் பயனாகத் தன் தகப்பனார் சிரமப்பட்டுச்
செய்து வைத்த வேலையை அரை லேட்டியில்
இழக்கும்படி நேர்ந்து விட்டது.

ஆனால் அவன் தகப்பனார் அமைதி பெரி
தாக எடுத்துக் கொண்டு அவனைக் கண்டிக்க
வில்லை. குடும்பத்துடன் சிரமத்தில் வசித்து
வந்த அவர் தமக்குச் செலவுக்கு எவ்வளவு
பொருக்கடியான பொதிலும் தன் மூத்த
பிள்ளைக்கு மட்டும் மாதம் தவறாமல் தர
ருபவர் அறப்பி வைத்தார். தேவராஜன்
அதுவே போதாது என்று மக்களால் அற
தான், தவிர, தகப்பனார் எவ்வளவு வேண்டி
எழுதியும், சிரமத்துக்குச் சென்று அவருக்கு
உதவியாக இருந்து வேலுவங்களைக் கவ
னிக்க மறுத்து விட்டான்.

அன்று காலை தேவராஜன் தூக்கத்தி
லிருந்து விடுபட்டும் படுக்கையை விட்டு
எழுந்திருக்க மனமில்லாதவனாகக் கண்டி
மூடியபடி பல இன்பக் களவுகள் கண்ட
வாறு புரண்டு கொண்டிருந்தான்.

அவன் நண்பர் ஒருவர்—சமீபத்தில் கடத்
கையில் அடிக்கடி சத்திக்க நேரிட்டு அறி
நாகமானவர்—இரண்டோரு நிமிஷங்களுக்கு
முன்பு அவனுக்கு ஒரு கலிய செய்தியைத் தெரி
வித்தார். இருவரும் தங்கள் சேர்த்த விஷயங்
களைப் பரிமாறிக் கொண்டனர். தேவராஜன்
தன் காமத்தியமான பேச்சினால் அந்த மனி
தரின் கலிய அபிப்பிராயத்தை ஓரளவு பெந்
திறுத்தான். ஆதலால், அவர் அவன் வேலை
யில்லாமல் சிரமப்படுகிறான் என்று சொல்ல
வும் மிகவும் அனுதாபப்பட்டார்.

“மிஸ்டர் தேவராஜன்! எங்கள் காரியா
லயத்தில் பொறுப்புள்ள உத்தியோகம் ஒன்று
காலியாக விருக்கிறது. அதற்கு ஒரு கம்பிக்
கையுள்ள வரை சிலமிக்க வேண்டுமென்று
எங்கள் முதலாளி சொல்லி இருக்கிறார். என்
அந்த வேலைக்கு உங்களைக் கட்டாயம்
பிபாசக செய்கிறோம்” என்று சொன்னார்.

தேவராஜன் தன் காதலியை கம்ப
மூடியவதனாக, “கிறுமகத் தான் சொல்பது

இதற்கு. முதலாளி மிகவும் கவ்வார். என்
வார்த்தையைத் தட்ட மாட்டார். கிச்சயம்
உம்மை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்வார்.
சம்பளம் இருபது ரூபாய் கிடைக்கும்!”

“சம்பளம் கிடக்கட்டும், ஸார்! வேலை
எப்போது கிடைக்கும்? என் வேண்டுமானால்
காலை உங்கள் ஆபீஸுக்கு வரட்டுமா?” என்று
கேட்டான் தேவராஜன் செஞ்சும் குரலில்.

“இப்பொழுது வந்து சேரவோசனையில்லை.
எங்கள் எஜமானர் ஊரில் இல்லை. கல்கத்தா
யில் எங்கள் கம்பெனியின் கிறு கந்தாபனம்
ஒன்றைத் திறந்து வைக்கப் போய் இருக்
கிறார். அவர் ஒரு வாரத்தில் திரும்பி விடுவார்.
அவர் வந்ததும் கேட்டு காண வேலைவைப்
பந்தியொரு மூடியை உமக்கு அறிவிக்கிறேன்”
என்று கூறிவழியே இடத்தைவிட்டு எழுந்
திறுந்த அவர் பின்னும், “எங்கள் கம்பியுக்கல்
மிஸ்டர் தேவராஜன்! இந்த வேலை கிடைத்து
விட்டதென்றே வைத்துக் கொள்ளுங்கள்!”
என்று கூறி விடைபெற்றுக் கொண்டார்.

“இந்த வேலைமட்டுமே கிடைத்துவிட்டால்
கல்கதியே இல்லை. அப்பறம் அப்பாவிடம்
பணத்தை எதிர்பார்த்து, ஆவிரம் கணக்குகள்
ஒப்பிக்க வேண்டாம். நம் இஷ்டப்படி
சத்தோஷமாகச் செலவழிக்கலாம்” என்று
பலவாறு மனக்கோட்டை கட்டி மெய்கிறது

கொண்டிருந்த தேவராஜன், எழுந்திருக்கும் உத்தேசத்துடன் கண்களைத் திறக்கும் சமயம் அருகில் இருவர் சத்தம் கேட்டு மறுபடியும் கண்களை இறுக மூடிக்கொண்டான்.

வந்திருப்பவர் கருர் வெங்கடாசலம் தான் என்று அறித்து கொண்ட அவன் உணர்வில் ஆத்திரம் பற்றிக் கொண்டு வந்தது. யின்னோ இருக்காதா? அயிரிடம் வாய்மையுடைய பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்காமல் 'டிபிசி' கொடுத்து வந்தான். ஆகவே தேவராஜனைத் தேடிச் கொண்டு அவர் இன்று நேரிலடவாக அவன் வீட்டுக்கே வந்து விட்டாரே!

உட்டிலுக்குச் சற்று தூரத்தில் போய் பட்டிருந்த நாற்காலியில் அமர்ந்து அவன் எழுந்திருப்பதையே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவரை ஓரக் கண்களைத் திறந்து கவனித்த தேவராஜன் மீண்டும் துக்குவது போல் பாசாங்கு செய்தான்.

'சூரர்' வியாபார சம்பந்தமாகப் பல ஆறுவய்களில் ஆழ்க் திருப்பவராதலால் அதிக நேரம் காத்துக் கொண்டிராமல் போய் விடுவார்' என்று எதிர்பார்த்த தேவராஜனுக்கு பெருந்த ஏமாற்றம்தான் ஏற்பட்டது.

மணி ஒன்பது அடித்தும் அவர் இருந்த இடத்தை விட்டு அசைவாமல் கத்துப்போகி வார் மாடிக் அமர்ந்திருக்கவே தேவராஜனுக்குப் பொறுக்க முடியாத சினம் மூண்டது. ஆத்திரத்தோடு பற்களைக் கடித்த வண்ணம் போர்வைையை உதறி விட்டுப் படுக்கையில் எழுத்து உட்கார்ந்தான். "எதற்காக இப்படிக்காணியில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு என் கழுத்தை அறுக்கிறீர்கள்?" என்று எரிந்து விழுந்த அவனைப் பார்த்துப் புன்னகை செய்தார் வெங்கடாசலம்.

"இல்லை. தம்பி! நீ கும்மிடம் இருந்து ரூபாய் பணம் கைமாத்தாக வாங்கிக்கொண்டு வந்துள்ளதனை காண்கிறதா? இதுவரை நீயே வந்து கொடுப்பாய் என்று பார்த்தேன். வந்தபாடியில்லை. அதனால் நானே சொல்ல வரவேண்டியதாகி விட்டது" என்று.

"உங்கன் சொல்லாமலே அதை நான் தெரிந்துகொண்டேன். உங்கன் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க இப்போது பணம் என்னிடம் இல்லை" என்றான் தேவராஜன்.

"ஒரேயடியாக அப்படிச் சொல்லிவிட்டால், என்ன செய்வது? உன்னும் மொத்தமாகக் கொடுக்க முடியாவிட்டால் மாதம் கொஞ்சம் கொடுத்தாலும் வாங்கிக் கொள்கிறேன்."

"மாதம் பிறந்தவுடன் எரிதச் சம்பளம் வருமென்று? அதிலிருந்து நான் உங்கன் கடனைக் கொஞ்சமாகவோ, கடுதலாகவோ கொடுப்பதற்கு?" என்று அயர்ச்சியாகக் கூறினான் தேவராஜன்.

"சம்பளம் வந்தால்தான் பணமா? உன் தகப்பனார் மாதா மாதம் தவறாமல் பணம் அனுப்புகிறாரேமே, அதிக் கொடுத்துவிடக் கூடாதா?" என்று கேட்டார்.

இதுவரை அவருடன் வேண்டா வேறுப் பாகப் பேசிவந்த அவன் இப்போது அவர் கூறியதைக் கேட்டதும் உத்தரவித்தியானான்!

"போதும், சிறுதும்! நீ யாதலாய் எனக்குப் புதிதெல்லாம் சொல்லுவதற்கு? இப்பொழுது என்னிடம் பணம் இல்லை."

சிறுதும் மனிதத் தன்மையற்ற அவன் பேச்சு அவர் மனத்தை மிகவும் புண்படுத்திவிட்டது. "கொடுத்த பணத்தைக் கேட்டால் பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறாய்! இருக்கட்டும். என் மகன் ஊரிலிருந்து வந்திருக்கிறான், காண்க்கு அவனை அனுப்பி வைக்கிறேன். அவனிடம் உன் வாப் வீச்சு ஒன்றும் பவிக்காது" என்று கூறிவிட்டு வேடுக்கென்று நாற்காலியை விட்டு எழுந்தார் வெங்கடாசலம்.

"உன்ம பிள்ளையிலும், வேறு யார் வந்தாலும் ஒரு தம்பிடிக்காக என்னிடமிருந்து வாங்க முடியாது" என்று வீம்பு பேசிய தேவராஜனை சின்று திரும்பிப் பார்த்து விட்டுச் சென்றார் வெங்கடாசலம்.

கின்னாடியின் மூலம் சின்றுதன் சொப்பன அழகாக வாரி விடுவதில் ஈடுபட்டிருந்த தேவராஜனுக்கு முதல் நாள் கருர் வெங்கடாசலத்திற்கும், தனக்கும் கடந்த வாக்குவாதம் ரூபகத்துக்கு வந்தது. "அந்தக் கெழும் இன்று தன் மகனை அனுப்புவதாகப் பல முறுத்தியதே. ஒரேவேளை அவன் வந்தாலும் வரலாம். அதற்குள் நான் வெளியே போய்விட வேண்டும்" என்று சினைத்த அந்த சமயம் கின்னாடியின் மன்றம் ஒரு புது டூகம் தெரிவியே திரும்பிப் பார்த்தான்.

சிறுநீர் நேரிலேயே கைவிட்ட வண்ணம் அவன் அறையிற் வாயிற்படியருடிக் சின்று கொண்டிருந்தான் ஒரு புது இளைஞன்.

கருச் வெங்கடாசலத்தைப் போன்ற அவ
னுடைய ஓடிசலான உருவத்தையும், நெற்றி
யின் துலங்கிய சிறு காமந்தையும் பார்த்து
விட்டு, அவர் ஊர்விலுக்கு வந்திருப்பதால்
சொன்ன அவருடைய பின்னையாக இருக்குமோ
என்று சந்தேகப்பட்டார் தேவராஜன். அந்த
இளைஞன், "கீங்கை யா? என்ன வேண்
டும்" என்று அறட்டலாகக் கேட்டார்.

"நான் வெங்கடாசலம் அவர்களின் பிள்ளை.
தேவராஜனைத் தேடிச் கொண்டு வந்திருக்
கிறேன். கீங்கைதானே அவர்?" என்று
கேட்டான் விநாயக வந்தனன்.

தேவராஜனின் சந்தேகம் தீர்ந்தது. அந்த
சமயம் அவன் மூலையும் மின்னல் வேகத்தில்
வேலை செய்தது. மறு கணம் தன்னைச்
சமாளித்துக் கொண்டவனாக, "நான் தேவ
ராஜனுடைய கண்பன் சகு. நெற்றைய
நினம் நிகரென்று அவனுடைய தகப்ப
னுக்கு அபாயம் என்று சொமந்திலிருந்து
தப்பி வந்தது. அந்தராக ஓடி வீடுக்குள்,
பாலம் சேலுக்குப் பணமில்லாமல் விழித்
தான். நான்தான் கொடுத்த அனுப்பினேன்"
என்று ஓரே போடாகப் போட்டான்.

அவன் பேச்சைக் கேட்டு வந்தவன் ஒரு
கணம் தயர்வி நீங்கினான். "அப்படியானால்
ஊருக்குச் சென்றிருக்கும் அவர் தன் தகப்ப
னுக்கு உடம்பு குணமாகப் பிறகுதான்
நிரும்பி வருவார் என்று சொல்லுங்கள்"
என்று ஏமாந்ததோடு விண்ணப்பப்பெய்தப்
பட்டான். அவனை வழிபயனுப்ப வரவிதபடி
வரை வந்து விட்டுக்கொண்டு, "ஆமாம்! தேவ
ராஜன் வரக் குறைந்தது ஒரு மாதமாக
பிடிக்கும்" என்று கூறியவன் பக்கத்தே அறை
யில் நீன்று கொண்டிருந்த சந்தானத்தைக்
கண்டதும் ஒரு கணம் திடுக்கிட்டான்.

ஆனால் சந்தானம் உதட்டில் வேலைப் புக்
கை பொங்கை வெளி விரித்துக் கொண்டு
மௌனமாக நீன்றிருந்தானே தவிர அவன்
பயந்தபடி வந்தவனிடம் ஒன்றும் குட்டை
உடைக்கவில்லை. ஆகவே, தேவராஜன் ஒரு
தாரின் புத்திரன் ஏமாந்திரி அனுப்பிவிட்ட
தன் ஏமாந்தியத்தை எண்ணிப் பெருமியம்
அடைந்தவனாக உருவானே சென்றான்.

அந்த இளைஞன் வந்து விட்டுப் போன
பிறகு தேவராஜன் கமர் ஒரு வரம் வரை
வெளியில் எங்கும் போகவில்லை. அதற்குக்
காரணம் தப்பித் தவறிக் கருச் வெங்கடா
சலத்தில் கண்ணில் பட்டு விடப் போகி
டுமே என்பது மட்டுமல்ல. அவனுக்கு
இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கே உடம்பு
கொஞ்சம் அசௌகரியமாக வீடுக்குத் து.

தன் அறையினுள் எதிர்ப்பையில் அமர்ந்து
கொட்ட ஒன்றைப் புதைத்தபடி வேடிக்கை
பார்த்துக் கொண்டிருந்த தேவராஜன்
மல்லத்த வீசைப் போல் கல்ல ஆகிவிட்டான்
கூடிய ஒரு ஆள், எங்கோ வெளியில் சென்று
விட்டு வந்து கொண்டிருந்த சந்தானத்தை
சித்தி விண்ணமோ விசாரிப்பதையும்,

அதற்கு அவன் தன் அறையைச் எட்டித்
காட்டுவதையும் கண்டான்.

கையில் புதைத்த கொண்டிருந்த கிச
செட்டைக் கீழே பெறித்து விட்டு எழுந்
திருந்த அவன் தன் அருகே வந்த புதியவனை
கோக்கு "வாங்கோ, ஊர்! யா? கீங்கை?"
என்று விசாரித்தான்.

"உங்க வரவேற்புகளெல்லாம் மெட்டட்
டும் ஸ்பா! அந்தைக்கு என் தகப்பனுர் பணம்
வேட்ட வந்தாரானால் ஒரேயடியாகத் துள்ளிக்
குதித்து அவரை அவமரியாதையாகப் பேசி
அனுப்பினீராமோ! மறுகாளே வந்து விசாரிக்
கணும் என்று சினைத்தேன். வேலைத் தொக்
தாலினால் முடியாமல் போச்சு" என்று
ஆவேசம் வந்தவனைப் போல் படப் படப்
பாடப் போகித்து கொண்டிருந்தான். வந்தவனின்
எதிர்பாராத தாக்குதலைக் கண்டு அவர்க்கு
விட்டான் தேவராஜன்.

"ஆமாம்! கீங்கைதான் கருச் வெங்கடா
சலத்தின் மகன் என்றும், அந்தைக்கு வந்த
கொஞ்சம் வரலிபன் யா?" என்று திகைப்
போடு அவன் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில்
செய்யவியாத அப்போது தபால்காரன் அவ
னிடம் கொண்டு கொடுத்த கடிதம்.

"அப்புள்ள தேவராஜன்,

ஒரு வாரத்துக்கு முன்பு உம்மிடம் சொல்லிய
படி, எங்கள் எழுமையர் கைத்தாலிலிருந்து வந்த
தும் என் அலட்டி அந்த வேலைக்கு உம்மைப்
பற்றிக் கொச்சு சொந்தேன். அந்நிலைமையாக
அதற்கு அவர் ஓப்புக் கொண்டதுடன் உம்மிடையே
வேலை அமைத்து வரும்படியும் கூறினார். எங்கள்
கைத்தாக்கி கொள்ளப்பட்டதில் பொறுப்பை
சென்றுக் கொள்ளப்பட்ட என் அந்திரியே
கைத்தா புறப்படும்படி வேல்து விட்டது.
என் பொய்ததற்கு உம்மின் எல்லாம் முதலா
னக்கு அறிமுகம் செய்த கைத்த விடலாம்
என்று உத்தேசித்தான், என் பின்ன வேதத்தி
சத்த உம்மை அமைத்தவர அனுப்பினேன்.
ஆனால், உம் தகப்பனுரின் பொருட்டு ஊருக்குச்
சென்றிருப்பதாலும், நிரும்பிய ஒரு மாதம்
பிடிக்கும் என்று உம் கண்பன் சகு கூறியதும்,
எழுமையோர் அந்தக் காலத்தாத்திக்கு வேறு
ஆகி சீயக்கை அவர்ப்பட்டார். ஓடிவிட்டு
காளேதிக் படித்துக் கொண்டிருந்த என் மகன்
வேதத்திசத்துக்கே அந்த உத்தியோகத்தை
காங்கிக் கொடுத்த விட்டான். ஊர்க்கே
படியு முடிந்த விட்டானும் இத்த மாதிரி எல்ல
வேலை மெட்டிதும் என்பது என்ன கீச்சும?
மொத்தத்தில் உங்களுக்கு அந்நிலைமையில், அக்கவையு
தான். என் சென்னை வர ஒரு வருஷம் பிடிக்கும்.

ச. எஸ். வெங்கடாசலம்"

என்று எழுதிவிருந்த அக் கடிதத்தைக் கண்
டதும் தேவராஜன், "ஐயோ! அன்று வந்
தது 'பிரணா' என்பென மாணாது வெங்
கடாசலத்தில் புத்திரன் என்று தெரியாமல்
ஏமாந்து போல் விட்டேனே. அந்நிலைமையாக
இருந்து ஸ்பாப் வேலை போய்விட்டதே!"
என்று வாய் விட்டு அவரினுக் தேவராஜன்.
மற்ற திருவரும் விடியும் ஒன்றும் புரியாத
வர்களைத் திகைத்து சித்தனன்.

கீளாகவே குழந்தை குதூகலக் குழந்தை

குழந்தைகள் மொகமேனாவைச் சேர்
பட்டு புஷ்பவாகைத் தந்திரத்தை
வளர்வதற்கு — தலைவரின் கைகள்
மீது அதுதான் அமைக்கப்பட்டுத்
தெய்வம். மொகமேனா மீதப் பரிசுத்த
மான பாக் ஆகாம... உஷ்வம்
பிரதேசத்தில் உபயோகிப்ப
தன்மொருட்டு பிரதேசமாகத்
தயாரிக்கப்பெற்றது. மொக
மேனாவைப் பார்த்து. கட்டி.
சத்தமொக குழந்தை
தொடங்கிவிடுவது சரப்
பாற்றுவதன்மொருட்டு
விடமில் 'உ' யும்
இருக்கும் இதை மீதக்
கப்பட்டுக்கொண்டது.

Glaxo

தமிழகப் பரிபுரண முத்திரை ஆகாஷ்

[illegible]

உரை: தலைவர் அவர்களே, உத்தரவு (உத்தரவு) எண்., பத்திரிகை - உத்தரவு, உத்தரவு.

குத்தம் தம்பதிகள்

சாஸன்

“பயாணி! உங்க டிக்கிக்குப் போய் வர வேண்டும். நிகும்பேர ஒரு வாரம் பிடிக்கும்” என்று ஹரிதாசர்.

“ஏன்! டிக்கிக்கு! எதற்காக?” என்று விவப்புடன் கேட்டாள் பாயாணி.

“உங்க கம்பெனி முதலாளி ஒரு அவராக காரியமாய் டிக்கிக்குப் போனார். உறவிர்க்க உங்க கம்பெனம் அழைத்தது போனார். கம்பெனம் என்னமோ சேலையு செய்து கொண்டு போக முடியாதது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப்பாது பயன்படுத்திக் கொள்வாயல்லவா?” என்று ஹரிதாசர்.

பாயாணிக்கும் ஹரிதாசர் தம் கணவன் டிக்கிக்குப் போய் வந்த வர வந்ததை காணு பேருக்குச் செங்கிப் பெருமையிட்டுக் கொண்டுவந்தார். தந்தை இவரு தனி உறவும் இருந்தது அவருக்கு “டிக்கி” என்ற பெயரைக் கேட்டதும். அவருடைய பங்குத் தொழி அதராதா டிக்கிப்பித்தான் இருந்தான். அவர் கணவன் காலாத்தனுக்கு அங்கு ஒரு பிரயாணம் கம்பெனியின் பெரிய வேலை. அதுதான் ரூபாய் சம்பளம். டிக்கிக்குப் போனும் தம் கணவன், அப்படியே அதராதா தம்பிதான் பார்த்து விட்டு வரச் செங்கியமே என்ற கண்காணம். அவத வாய்விட்டும் செங்கிவிட்டான் தம் கணவன்.

“பயாணி! உங்க உறவு என்னக்குத் தெரியும். ஆனால் அது எத்தனை காலம் இங்கே. உங்க கம்பெனம் காலாத்தர் கம்பெனமாயும் ஒப்பிட்டுப் புரிந்து கொள்ளுகிறீர்கள். பங்கு சம்பளம் என்ற முதலாளி கம்பெனம் பார்த்துவிட்டு வந்ததான் போகிறேன். ஆனால் அந்தப் பிரதேசத்தை மட்டும் எடுக்க மாட்டேன்” என்று ஹரிதாசர்.

“சரி, உங்க இஷ்டம்” என்று கூறிவிட்டு உங்க செங்கிப் பாயாணி.

ஹரிதாசர் டிக்கிக்குச் சென்றார். பாயாணி தம் கணவனின் டிக்கிப் பயணத்தைப் பற்றிப் பவையாது கற்பனை செய்தாள். பங்குசெங்கி வருஷங்களுக்கு முன்பு உட்கித சம்பளங்கள் தொட்டிப்போக, அவன் மனத்தினாலேயே கிழவாடின.

அப்போது ஹரிதாசரும் காலாத்தரும் செங்கியின் ஓரே வீட்டில் குடிசைக்குத்தான். இருவரும் மிகக் அகிர்போர்ணியாய் பழி கொடுத்தனர்.

இருவருடைய மனைவியாரான முதலாளி பாயாணி ஏன் அதராதாவுள் தங்கள் கணவன்மார்வருடைய கட்டைப் பட்டியலும் ஒருபடி அதிகமான கட்டிப் பித்தையுடன் கட்டித் கொண்டனர். பார்ப்பதைக்கு, அங்கிரு தம்பிதானும் ஓரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களைப் போன்றிருந்தனர்.

காலாத்தனுக்கும் ஹரிதாசனுக்கும் செங்கியைப் பெரிசெய்தியில் பெரிய காலாத்தனுக்கு அப்போது எழுபது ரூபாயும், ஹரிதாசனுக்கு ஐம்பது ரூபாயும் சம்பளம் காலாத்தனுக்குச் சம்பளத்தைத் தந்தார். காலாத்தனின் மூலம் காலாத்தன் வரும். ஹரிதாசனோ தான் பெறும் சம்பளத்தின் மூலம் தான் தம் குடும்பத்தை எத்திப்போக வேண்டும். அடிக்கடி அவன் வீட்டில் பண்டங்கள் தட்டு ஏற்படும். அப்போதெல்லாம் காலாத்தன் குடும்பம் தான் ஹரிதாசன் குடும்பத்திற்குப் பெரிதும் உதவி புரிந்தது.

“ஹரிதாசர்! உங்க எதற்கும் எங்கோப் பட்டைபட்டை. என்ன உங்க குடும்பத்தில் ஒரு காலாய்ப் பாரிக்க வேண்டும். என்ன வேறு வார்த்தைகளைக்” என்பார் காலாத்தர்.

"பயாவி! 4 இப்பயாவிச் செவ்வாய்ப்பட்டம் எனக்குச் செட்டி போயிடு வரும், என் வேறு, 2 வேறு" என்று பயாவிக்கு அன்புடன் வடித்து சொல்லுவார் அந்நாடாயும்.

இப்படியாக, பரம்பர அன்பும் ஆதரவும் வந்த இது குடும்பங்களும் ஒரு குடும்பமாக வட்டி வந்தன. ஈரவாதுக்குப் பத்து வயதில் ஒரு கையால் உண்டுபாது என்று. ஈரவாதுக்குச் சக்கரி என்று ஒரு பெண். வயது ஆறு இருக்கும். இவ்விரு குழந்தைகளும் தங்கள் பெற்றோரையும் தங்கள் வடித்தார்கள் என்பது பாராட்டுறவிலே. பன்னிக்குச் செல்லும்போதும் சரி, எப்பிடும் போதும் சரி, விளையாடும்போதும் சரி, என்! அழும்போதுகூடச் சேர்ந்தே அழுவார்கள். குழந்தைகள் இவ்வளவு அன்பளிப்போன்றிய பாயத்தால் எட்டுத் சொல்வதைக் கண்ணுற்ற பெற்றோரின் உணர்வு பெருமிகம் சொந்தது. ஒரு நாள் ஈரவாதுச் செட்டிக்காவாக, "மிகுட்டி, ஈரவாதன்! இவ்வளவுகூட சிறைத்தலைப் பார்த்தால், வாய்க்காது முறையும் இவ்வளவுப் பிரிக்க முடியாது போகிறதென்றே! என்ன அன்பு! என்ன அன்பிப்போன்றியம்!" என்று.

அதைச் செட்டி ஈரவாதன் புள்ளுவனுடன் "ஆம்! எனக்கும் அன்புத்தான் சொல்லுகிறது. ஆக்டான் இதை அப்படியே இருக்கட்டும்!" என்று மயிர்ந்த உரித்து.

ஈரவாதன்மாதக் பேசிக் கொள்வதைச் செட்டி மனவிமரர்களும் மனம் குளித்தனர்.

"பயாவி! அந்நாள் அப்படியே நடக்கட்டும். எனக்குப் பரம திருப்பி!" என்று அந்நாள்.

"என்னைச் சொடுத்த வயத்திலுக்கெவ்வாண்டுமே!" என்று பயாவி. அவன் சொல்லியே, தன்னைப் பற்றிய தாய்வு மனப்பாங்கும் இவ்வாறுத் தொனித்ததைக் கவனித்த அந்நாள், "பயாவி! உன்னைவிட என் எந்த வகையிலும் உயர்த்தியவன். இவ்வளவும் என் என்று வயத்துக்கொன்; தெரிந்தோ!" என்று உரிமை வுடன் மடக்கினார்.

இப்படியாக, பாயத்துக்குச் செட்டிக்கும் பாயப்பி பருவத்தி வேயே சிச்சையதாத்தம் செல்லப் பட்டது. காசவாதன் தன் சேக்கிள பாயுடையப் பார்த்தது. "சீ வாதாயிட கையாணம் செய்து கொள்ளப் போகிறாய்!" என்று செட்டிபார். "என்னைவத் தான்!" என்று பன்னிசென்று விளாட செட்டிக்கும் அவனிடமிருந்து. அந்நேரப்பாயத்தான் செட்டி கவிதையச் செட்டிதான் பதிவ் செட்டிக்கும்.

இவ்வாறுக்குகாவேன் ஒரு நாள் ஈரவாதன் ஒரு அந்நாள்வாதுத் துக்கிப் போட்டார். டிப்பிலில் உன் தங்கள் தங்கை அபிஷாக்குத் தன்னை மாற்றி விடுப்பதாயும், உன்பனம் இருவாது என் றும் தெரிவித்தார். அந்நாள் அன்னிக்குறித்தார். டிப்பிலில் வேயே வேய்ளும் சாமாசுயமா! ஆறும் அந்நாள்நிப்பாயவே ஓர் தயாரும் ஏற்பட்டது. தன் பிரிய சரி பயாவிதையப் பிரிய

சேர்ந்தென்றே என்று. பயாவிதையும் ஈரவாதுத் தொம்பையும் இவ்வுத் போனார்கள். இத்தான் பிரியமான தம்பதிகள் தங்கள் விட்டுப் பிரியப் போகிறார்களே என்று. குழந்தைகளின் மனது சிங்கை விவரிக்க இயலாது எப்போதுகூட மனமும் சஞ்சலப்படும் வகையில் இரு குடும்பம் களும் பிரிய மனமின்றிப் பிரித்தன.

ஈரவாதுத் தம்பதிகளுக்கு விட்ட வேறிச்சொடி விட்டது. குழந்தை செவ்வாய்க் உணர்வு எதையோ பறி சொடுத்த விட்டது போவத் தொன்றியது. வடிக்கவார் அவன் உப்பிடுவதுபோல, "பாது" என்று உப்பிட்டு, ஏமாற்றமடைகதைக் கவனிப் பயாவிக்கு அழகாவே வந்திருந்தது.

ஒரு நாள் ஈரவாதுத், தன் மனவிவிடம் "என் ஒன்று சிந்தித்தோம். தென்பம் வேறென்று சிந்தித்தவிட்டது! என்வாள் என் பிரயாணம் போவத்தான்" என்று.

"அதென்றால் ஒன்றுமில்லை. வகுறித அறிவுத் தந்தை யா! உதறித் தன்னுள்ளே! அதற்கு அந்நாடாயின் தீர்மானம் மாறிவிட்டது. சிங்கை பாயுக்கள்!" என்று கவியிடுவதுடன் பயாவி.

"கப்பிப்பிமே! விஷயம் தெரியுமா! இப்போது ஈரவாதுக்கு ஈரவாது ரூபாய் உன்பனம் எனக்கு! அதன் கவியில் ஒன்று. போகுத்தான்" போகித்தப் பார். என் சொல்வதைக் கேள். வன் செவ்வாய்க் வேறு வாத் தொட வேண்டியதற்கு!" என்று ஈரவாதுத்.

பயாவி சிந்திக்கின். "இருத்தட்டும். அந்நாள் சொன்ன சொல் சிறப்பவன். அந் தன் அபகுதைய வாதத்தைய மாற்றி விட்டது. எனக்குப் புரையாணம் உப்பிடுக இருக்கிறது" என்று.

"பயாவி! உன் கவியிடுகைக்கு அரித்தமேயிடுகின் கிபித்தத்தான்!" என்று கவிப்புடன் ஈரவாதுத்.

நீங்கள் இன்று உங்கள் பற்களை மக்ளீன் செய்தார்களா?

"சாப்பாட்டுக்குப்பிறகு
நான் வழக்கமாக
மக்ளீன்ஸ் சென்ற
பத்து வருஷ காலமாக
உபயோகித்து வருகிறேன்.
இப்படித்தவருமல்
உங்கள் பற்பனைகள்
நான் உபயோகித்து
வந்ததால் என்பற்களைப்
பற்றிப் பெருமைப்படுமா
பெறு கிடைத்திருக்கிறது
என்பது உண்மை."

அவ்வாறு சொந்தியுள்ளவர்களைப் பார்க்கும்போது அவை மக்ளீன்
செய்திருக்கிறது என்பதை உணர்த்துகொள்ளலாம். மக்ளீன் செய்கி
றவைப் பற்பனை பற்களைப் தேய்க்கத்தகுந்தது. வாயின் உள்ளும் அப்ப
வாய்ப்பாக உயிற் தீர்வை அழிப்பதோடு, காய்ச்சல், கடுமையான
பகுத்தி உபயோகத்த நனுகலமுள்ளதாகி, பற்களை வெண்மையாக
இருக்கச் செய்துதான் என்பதை அவை அறிவாம்—இக்காரணம் ஒரே
செய்தறிக் தடைபெடுதேது.

தீயவை உட, மக்ளீன் பெருக்கவைப் பற்பனையை மீதி நிலமும்
இருமுறை உபயோகிப்பதால் அத்தகைய மக்ளீன்ஸ் புள்ளவை
வாய்பெறுதற்கும்.

இப்போதுமேயும் அளவீதும், சீக்களபர
வாயிலும் அளவீதும் செய்கிறோம்.

பற்களை அதிக வெண்மையாக ஆக்குகிறது

மக்ளீன்ஸ் செய்து கொடுக்கிறது.

தே. எம். மாநிலம், மகம் அகிலம், தேவர்கள் (இந்தியா) கி.மீ.,
தலை சிமென்ட் 1237, மகம் 24, தலை சிமென்ட் 227, மகம் 24
தலை சிமென்ட் 1237, மகம் 24.

சொகு

**"வள்ளி ஊவன் போகா
வழிப்போக்கர் சொன்னதையே
உன்னம் குழையுதடி — கிளியே
ஊதும் உருகுதடி!"**

என்ற கிளிக் ஊவனிடம் கொண்டு வந்த
கொடுத்த மாண்பும், 'கி' என்றும் மெய்
பெறுதலாத் தெளிவு படுத்திக் கொணர்
விரும்பி, அது 'வள்ளி ஊவன்' அல்லது
'வள்ளிக் ஊவன்' என்று சித்திரம் தேட்
டாக். அத்தைய வகுப்பில் வேறதும்
உருபும் அது தொக்கி சித்திர இடங்களும்
பற்றிய பாடம்.

தமிழ் பண்டிதர் தருமலிங்கம் மாணவ
னுக்குப் பதில் சொன்னதிலும், இடத்திலே
போய் உட்காரும்படி சொல்லிவிட்டு மனக்
குதிரையின் வேகத்தை அடக்க முடியாமல்
விளையுவிடிக் வட்டம் சுற்றிக்.

2

சீர்திர எவத்தப் பெண்ணாசிரிசை
இருந்தால் அவனுடைய பெண்கா கவத்தத்
தான் வள்ளியு? சிராமம் சிராமம்
ஆயிற்று என்று ஆராய்ச்சியாளர் முடிவு
கட்டிக் கூறும். ஆனால் கம்முண்டிய வள்ளியோ
இருபதாம் நூற்றாண்டுக் கிளிக் : ஆனாலும்
ஜாதகம் பொய்த்தா போய் விடுமீ! இந்த
வள்ளி ஒருத்தி பிறக்கப் போகினால் எவ்வத
காலமே அந்தச் சிராமம் 'வள்ளியு' என்ற
பெயரைத் தடைத்துக் குட்டிக் கொண்டு காத்
திருத்தது என்று தருமலிங்கம் பல் முறை
எண்ணி விவரித்ததுண்டு. உண்மையில் வள்ளி
யு? சிராமத்துக்கு இதயம் என்று ஒன்று
இருந்தால், அந்த இதயத்தின் தாளி வள்ளி

தான் என்று சொல்ல
வேண்டும்.

வள்ளியு? கடிக
முத்தத் தேவரின்
மகன் என்று சொன்
னும் யாருக்கும் தெரி
யாது. "தாழம்பி
வள்ளி" என்று
சொன்னும் தான்
தெரியும். இன்றைக்
கும், இந்த ஐந்த
வயதிலும், அவரு
டைய கொண்டை
யிலே தாழம்பி
இருத்த கொண்டு
வள்ளியு? பிசு
தொத்திய மட்டு
மில்லை, கடிக கடிகத்
கொழும்புச் சேமை
வரை அவருடைய
புகழின் மணத்தை
அக்னி விளிக் கொண்
டிருத்தது.

கொழும்புச் சேமை
வரை என்றால் அது

விண் பேச்சு இவ்வகை. கொழும்பு கைத்துக்
கும் அவருக்கும் ஒரு தொத்தம் இருந்தது
என்ற விஷயம் அந்தச் சிராமத்தில் பலருக்
கும் தெரியும். ஆனால் அதன் விவரம் மட்
டும் ஒருவருக்கும் சரியாத் தெரியாது.

மேலி அவருக்கும் கல்பாணம் ஆகியிருக்
கிறதா என்றும் அவர் புருஷன் கொழும்பில்
இருக்கிறான் என்றும் சொன்னார்கள். வேறு
மேலி அவன் கழுத்திலிருந்து தூய்ச் சாடு கட
இல்லாததால் அவன் ஊவன் வெகு
வேகு வானிக்கு முன்பே காலாவிவிட்டான்
என்று பெரிச் சொண்டார்கள். இன்றும்
செவீசா, வள்ளிக்கு ஒரு மன அறிச்சி ஏற்
பட்டு அது 'காலாணமாக அறிவிருத்தும் ஒரு
பித்தக் கொளி போக இருக்கினால் என்று
சொன்னார்கள். தமிழ் பண்டிதர் தரும
லிங்கமோ என்றும், அவரின் பார்த்தும்
போதெல்லாம் ஓனாவப் பிரட்டியவைத்தால்
சித்தத்துக் கொணார்கள்.

அந்தக் காலத்தில், அதாவது கமர் நாத்
பதவருக்குக்கு முன்பெல்லாம், கடிக
முத்தத் தேவருக்கு வள்ளியு? சிராமம் பன்
ளிக்கடத்திச் 'வாட்டிமன்' என்று ஆய்வு
பட்டம் பெற்ற காலவானி உத்தியோகம்,
பகல் முழுதும் உறங்க முயற்சிப்பார். இரவு
முழுதும் உறங்காமல் இருக்க முயற்சிப்பார்.
இந்த இரண்டு முயற்சிகளிலுமே அவருக்கு
வேற்திதான். ஆனால் ஒன்று. பகல் முயற்
சிக்கு வேற்தி இரவிலும், இரவு முயற்சிக்கு
வேற்தி பகலிலும் சித்திக்கும்!

அல்லும் பகலும் இவ்விதம் உறமுத்த
வந்த தேவருக்கு, 'ஒன்னை ஒன்னும்,
கண்ணை கண்ணு' என்று ஒரே மகன், அக்
தத் தாயிலாய் பெண் வள்ளி!

அவனைப் பார்த்தும் பாராதது போலத் தன்னைக் குனிந்து கொண்டு மேலே வக்க ஆரம்பித்தான் வள்ளி!

“ஏ புண்ணே! உக்கிரவேந்தானே! உப் பிட்டா என்னமோ சொம்பக் கொக்கி கூட கூட்கிறே!” என்று மிடுக்கோடு அந்த விடலை வள்ளி சீன்றான். ஆனால் பேசவில்லை.

“தாழம்பூ எப்படியாய்மா குடிக்கியாய்?” என்று குரலில் கொஞ்சம் இடைக்கம் கொடுத்தான் அந்தக் கட்டுமன்றான் காண்!

“இது தாழம்பூ இல்லையப்பா, கறிவேப் பிளை. அரிசிக்குத்தான் கொடுக்கிறது!” என்று சொல்லிக் கொண்டு மேலே அடி வெடுத்த தைவத்தான் வள்ளி. இதுவரை லெந்து வளைவுச் சுவர் மேல் குத்தியிருந்த வன் இப்பொழுது சட்டென்ற தாவி அவ னுக்கு எதிரில் வந்து சீன்ற கொண்டான்!

“ஏம்மா, கறிவேப்பிளைக் கொழுத்தா! காண்கு என்ன கசக்குதோ? இதக்கயா கொஞ்சம் கூடையை!” என்று சொல்லிய வரது வள்ளியின் இடுப்பிலிருந்து தானே அக் தக் கூடையைச் செத்துக்கொடுத்தாக்கிழை தைத்தான். வள்ளிக்கு இந்தப் புதிய அது பவம் மனதையும் உடம்பையும் என்னமோ செய்தது. அவனோ இதற்குக் ஒரு கறிவேப் பிளையை எடுத்த வானை பார்த்தான்!

“என்னு புண்ணே இது! இந்தக் கறிவேப் பிளை தாழம்பூ வானை அடிக்குது!” என்று குறுமியத் தனமாகச் சொல்லிக் கொண்டு வள்ளியின் கொண்டலிலிருந்து தாழம்பூவை ஒருதரம் ஏற இறங்கப் பார்த்தான். அப் பொழுது வள்ளிக்கு ஏற்பட்டது கோப மில்லை. ஆத்திரமில்லை. சிறிதும் இல்லை. பின் என்னதான் அது?

4

கேரேமும்பு துத்தாய் குதக்குத் தெரு காணு லுது செய்கு விவரத்திங் ‘காட் வாட்சமன்’ ஆறுமுகத் தேவன். ஸூத்திரி நிறதென்னுதும் கீற்றி பெரிது என்நிற கணக்கில் வாதில் இளை ளுனையாதுதும், பெரிய பெரிய ‘கோப்பன்’ களை வும் புரட்டி எடுத்து விடக் கூடிய சாயவேட்டிக் கிண் கன்! இப்பொழுது ஒரு மாத விடுமுறையில் தனது ஐக்கம் பூமியான வள்ளி யுருக்கு வந்திருக்கிறான்; இல்லை, விஜயம் செப் திருக்கிறான்! இந்த ஆறு ஸப்பட்ட ஆறுமுகத்தின் லுக்கு வள்ளி எதிர்ப்பட்டு விட்டான்! பிறகு சொல்ல

வேண்டுமா? அன்றிலிருந்து இந்த ஆறு முகத் தேவனும் வேலன் போடக் கிருத்தன் என்று பல உருவங்களில் அவளை வளைவ வானை வர ஆரம்பித்த விட்டான்!

கடலை முத்துத் தேவரின் மகளுக்கு அதிக மாக வார்த்தை வளர்ப்பதில் நம்பிக்கை கிடையாது. ஒரு கான் சொன்னான்:

“பாது காச சம்பாதிக்க்கிட்டு இந்த வள்ளியு! மண்ணிலே வந்து மிதி. இதே பிச்சைபா! கோயில் முன்னாலே மேலாக் தட்டிப் புடுவோம். என்னமோ பெரிசாக் காண்குக் கசக்குதோன்னு அன்னிக்குக் கேட்டியே!”

ஆறுமுகத் தேவன் விடுமுறைக்கு வந்தவன் மதுபடி கொழுங்குருப் புறப்படுப்பொழுது ஒரு நீர்மாத்நீரோடொன் பெயல் ஏறினான். திரும்பினும் காது காணா அந்தச் சாலவேட்டி யிலே கட்டிக் கொண்டு நிரும்புவது; இம்மை பென்றும் அந்தப் பெரிய கடல் இருக் கவே இருக்கிறது என்று கண்கா கட்டிக் கொண்டுதான் பெயல் ஏறினான்.

5

மிகக் குதிரையினேறி, வள்ளியின் வாழ்க்கை சீராவதையே சொந்த தமிழ்ப் பண்டிதர் தருமரீக்கம் இந்த இடத்தில் பெரு முக்க விட்டுக் கொண்டார். காரணம், கப்பினேறிச் சொந்த ஆறுமுகம் பிறகு திரும்பியாவே இல்லை.

வாழ்க்கை என்ற வெகுடான செய்கிற எத்தனையோ தடவைகள் மூத ஆசிரியர் அவசிய மூலத்திற்கு, ஆனால் ஒவ்வொரு தடவையும் ‘நான் தட்டுமேதே’ என்று உட்கார்த்த விடுவார். அதிலும் வள்ளியின் வாழ்க்கை அவர் பரீந்துள்ள அத்தனை இயக்

களை விதிவாக்கும் அடை பட்ட புதுமைச் செய்கு காண இருந்தது.

வள்ளி வள்ளிக்கு இப் பொழுது வயது ஐப்பது. குழி விழாத கண்கள். கண்களில் கருக்கெண். கெற்றியிலே கொடுகன். தாழம்பூச் குடி விருத்தா தும் அந்தக் கோம்பிச்சிப் பூவாக வெளிநி வீருத்தது. ஆனால் கூட அவரு கடை உக்கர்த்தில் மட்டுமே ஒரு மானுத பசுவை, இரு தனாராத நம்பிக்கை, காய்ந்த போன கறிவேப் பிளைக்குள் ஒரு விவரீக்க முடியாத வானை இருப் பதுபோல.

தருமரீக்கம் எத்தனை தடவை வள்ளி கைக் கப்பிட்டுப் பேசு விருக்கிறார். அவருகடைய

"ஆரீனில் உள்ள எண்ணெய்தையும் இங்கிலாட் செய்து விட்டார்கள். அதனையும், அந்தப் பெரிய கடிவாரம் திருக்கிறதே அதை மட்டும் ஏன் இங்கிலாட் செய்யவில்லை?"

"அதுவா? அதுதப்பத்தி என்னக்குத் துளிக் கூடக் கவலை இல்லை. ஆரீனில் வேலை செய்வதற்கு அந்தப் பெரிய கடிவாரம் அந்தக் கடிவாரத்தின் மேலேயே தரை கண்ணாடி கருத்து வர விடுகிறதேன்!"

"புருஷன்"ப் பற்றிக் கூட விசாரத்திற்கு இடம். அப்போழுதெல்லாம் அவன் ஓரே பதிலுத்தான் சொல்கிறான்.

"நாது காக சம்பாதிச்சேப் போயிருக்காரு. திரும்பி இதை பிள்ளையார் கொய்துக்கு வருவாரு!"

இப்படி அவன் சொல்லும்போது அவன் பிள்ளை என்பதே சற்றும் இல்லாத உறுதி அவனுடைய குரலிலே தொனக்கும்! அது ஒரு குழந்தையின் பேராதனையை நினைத்தும், உண்பதில் அது பேராதனையா அல்லது கவராக்விதத்தில் ஏற்படும் பிடிவாதமா அல்லது கபடமற்ற மனத்தின் அத்தாங்கு சபலமா? இல்லை, அவனுடைய புத்தியிலேயே ஒரு வகையான கோளாறு ஏற்பட்டு விட்டதோ?—தருமனீங்கம் பன்னிப் பன்னி யோசிப்பார். ஆனால் தன்னுடைய சித்தியப்படியான காரியங்களில் வன்னி

சற்றும் பிரகாசம் படந்து கொண்டிருக்கிறதே! சந்தேகப்படுகிறபாபாத்திரமேதான் ஒரு சிறு இனாக்கு விட்டுக் கொடுத்து விடுகிறான்? இடைவாது! புத்தி செயல்பாடு சரியாகத்தான் இருக்கிறது. அப்படியானால்?

யோசித்துக் கொண்டே விருத்த தரும விக்ஷிண மனக்கண் மூன்று கொழும்பு கசரம் தெரிந்தது. அந்தப் பெரிய கசரத்தில் ஒரு பெரிய விதி தெரிந்தது. அந்த விதியில் ஒரு பெரிய கடைக்கு முன்னால் சாய வேட்டி கட்டிய விரன் ஒருவன் 'நாது காக சம்பாதிச்சேவெண்டும்' என்ற ஓரே தவ யோகத்தில் இரவும் பகலும் விழித்த கண் மூடாமல் ஒற்றைக் காலில் சிறப்பது போன்ற ஒரு காட்சி தெரிந்தது. மறு கணம், 'ஆண்களாவது இந்தநாள் தூரம் ஒருமணிப்பட்டு சிறப்பாவது' என்று எண்ணியவரால் மனம் பலகையில் தோன்றிய அந்தச் சித்திரத்தை அழித்து உதறுகிறதுபோல, 'டஸ்டுதா' எடுத்து வேகமாக உதறினார். 'என்ன பொடி போட்டாளுடி வின்னீ' என்ற கண்ணியை வாய்க்குள்ளே சொல்லிக் கொண்டே ஓடுகிற மனக்குறியைக் கடிவானத்தைப் பிடித்தார். அப்போழுது அவனுடைய சித்திரையைக் கவப்பது போல், தெரு விதியிலே குரல் கேட்டது! "சந்தேகப்படுகிற வாய்க்கலையோ, சந்தேகப்படுகிற எ எ எ!" அந்த 'வே' யில் விழுந்த இன்னொரு அனபெடை பண்டிதர் அவர்களைப் பூரண சினைவுடன் பூரிவீச மேலே தமது வகுப்பு அறையிலே கொண்டு வந்து சிறுத்தியது.

விழித்து எழுந்தவரைப் போல, "அது வன்னிக் கணவன் இல்லை; வன்னி கணவன் தான்" என்று தொக்கி சின்ற மெய்யைப் பையன்சளுக்கு விளக்கினார் அவர்!

இந்த வன்னி திருமணத்துக்கு இந்த வன்னி யூர் விராவல் ஏன் இன்னும் உதவி செய்வாமல் இருக்கிறார் என்பது தரிதப்பண்டிதர் தருமனீங்கம் அவர்களுக்கும் ஒரு 'தொக்கி' சிறகும் மெய்யாகவே காணது தெரி வரை இருந்த வருத்தமே!

அவன் குறை!

பன்னிக்கூடத்தில் சயன்ஸ் பாடம் நடந்து கொண்டிருந்தது. சயன்ஸ் வாதியார் பஞ்சேத்திரியங்களின் அமைப்பைப் பற்றி விளக்கிக் கொண்டிருந்தார் பாடத்தை முடித்ததும் எழுந்தல் பார்த்து, "உனக்குக் காதுகள் இல்லை யென்று கைத்துக்கொள். அப்போது உனக்கேற்பட்ட குறை என்ன?" என்று கேட்டார்.

ராஜா எழுந்திருந்து, "ஸார்! என்னைப் பொறுத்தவரையில் காதுகள் இல்லா விட்டால் பொருள்களை யெல்லாம் பார்க்க முடியாது" என்றான்.

வாதியாருக்குக் கேடும் பொத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டது. "ஏன்டா, மலையா! இல்லவளவு நேரம் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்து என்ன பயன்? காது இல்லாவிட்டால் ஒலியை யல்லவா கேட்க முடியாது?" என்றார்.

"ஸார்! காதுகள் இல்லாவிட்டால் என்னால் கண்ணாடியை மாட்டிக் கொள்ள முடியாது. கண்ணாடி இல்லாவிட்டால் என்னக்குச் சுத்தமாகக் கண் தெரியாது. அதனால்தான் அப்படிச் சொன்னேன்!" என்று உறினுள் ராஜா.

அதைக் கேட்டு அனைவரும் கொல்லெனச் சிரித்தார்கள்.

—பி. எஸ்.

**மிகக் குறைந்த
தேயத்தில்
(100 மீட்டர் ஒட்டம்)**

அவனுடைய வேந்திற்குக் காரணம் நி-
யான பரிசுதான். அதுபோலவே அவன்
வேந்திற்குக் காரணமாகித்தான் முதலாம்
மாணவ அவனுடைய உணவு உண்மையாக
உள்ள இந்த வேந்திற்கு வேண்டிய 'அளவு
கூடாமல் பசுவும் அவனுக்குக் கொடுத்தது
அவனது உணவுதான். அவனுடைய உண-
வில் எப்போதும் அதிக பசும் இருந்தது.

அவனுடைய உணவு எவ்வளவுக்குத்தான்

இந்தியா உற்பத்தி
கூடாமல் செயல்பட்ட
பரிசுதான் அவன்
பரிசுதான் அவன்
பரிசுதான் அவன்

9-17/77

தங்கபதர் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட், கர்ஜூர்.

விடுவெய்து

விந்து வண்டியைப் பார்த்ததுமே கம வத்தின் வயதான பிடி மனம் ஏற்றே செவித்தெய்து. சொன்னம். குடி வயக் காசி செய்து கொண்டு தங்கியப் பிச்சிது போகிறான் என்பது நினைவு. அதன் பவாபலம் உடனடி ஆதாயமாக அவன் மனத்தைத் தூண்டி விட்டது. விட்டமடக் காசி செய்து போருமளவுக்குச் சொன்னதுக்கு அசைவகரியம் ஏதும் கமவத்தின் விட்டமடக் கிடைவது. சொன்னம் இருந்தது வந்த போருதும் கமவத்திற்குச் சொன்னமடக் குவையு எம்மும் சொல்வதற் கிவிய. இயவனவு கமவமாக இருவருக் கொருவர் அத்தனை அயினி போர் வய மக இருந்தது விட்டமடக் இருந்தப் பிச்சிவி கமவத்தையிடச் சொன்னமே அது கம

மாதிரி

கமவருவான் என்பதும் கமவத்திற்குத் தெரியும். இருந்தும் அவனைக் 'காசி செய்ய வேண்டாம்' என்று சொல்லி விட்டாலேயே வயத்துக் கொள்வார் மனம் பதிரும் ஏனோ கமவத்திற்கு ஏற்படும். விட்டமடக் காசி செய்து. குடித்தனத்தையக் கிவத்திக் கொண்டு போகும்படி சொன்னதற்குக் கிவ நிப்பந்தமன் ஏற்பட்டதென்பதே கவியமறந்தது. ஆனால் கமவம் மட்டும் மனம் வயத்திற்காகக், அந்த நிப்பந்தமனை வெல்லும் அயட்சியம் செய்து விட்டுச் சொன்னதையத் தன் விட்டமடக் குடித்தனம் உடந்த விட்டிருக்கலாம்.

பத்தம் பதிவாசிது கிவகனாகலே சொன்னம் பிச்சிது போகப் போகும் விவாம் கமவத்திற்குத் தெரியும். இதுவரை இவ்வாறு ஆதகம் ஏற்படுத்தி இருவரும் வாகனம் கிவ வண்டியைப் பார்த்ததும் முடித்துவிட்ட தென்பததான் கமவத்திற்கு அறிவாமல் இருந்தது.

அவ்வெழு நான் எத்தனை ஆதத்தடன் சொன்னதையத் தன் விட்டம் குடி விட்டது வரும் படி உருக் கமவம் அறந்ததன். இன்று எப்படி மனம் துண்டிது. சொன்னம் பிச்சிது போவதைத் தடுத்த மனமியவாமல் விட்டமடக் கிவ இருக்கிறது. இது வித்தெய்க்குரிய விவாபல்தான்.

அந்த நாட்கள் கமவத்தின் மனக் கவ மும் இருக்க இருக்கப் போகலாக வித்தெய்க்கு.

இன்று கவித்து உவ்வாமாக வாழ் கவா வித வாதியும் பெற்றவன் கமவம். சொந்தத்தில்

ஒரு அழகான விடு. அன்புமடம் கவ வன். கழுத்து கிவைய கவகனம். வாகக் வாகவாள் அழக வண்டன். இவை வகித்தும் பாய்வரை வழியே வந்த அவன் அது பவிக்க ஏற்பட்டவை. எவ்வாறெதத் திறம் குறையின் நி விருத்தம் தானாகக் குடி பிச்சிது கிவ வாத ஒரு குறைய மட்டும் இருந்ததா கி பழம் கவதன் சொன்னமே. அந்த குறையதான் கவவத் தற்கும் இருந்தது. அவன் கமவத்தை விளங்க வயக்க, ஒரு அழகான உட அவருக்குப் பித்தக வித்த. இன்று வகுத்திற்குப் போகப் பட்ட தாய்ப்பாதி வத்திக் அவன் வேண்டாத தெய்வ மிக்க. செய்வாத உபாவிவான் கிவ வாத. அத்தெய்க் குடி பிச்சிது அவன் தாய்மடப் பேத் தைப் பெறவிக்க.

வித்தெய்க் கிவ வித்தெய்க் தெய்து. 'இவ் மேல் பிச்சி குறையது கவிப்பிச்சி' என்ற தீர்மானத்தைய வாய்மெய்து. ஆதிதும் கிவிய மையம் 'ஒருவக பித்ததையும் பித்தகமாம்' என்ற வாய்வை பித்ததைய அவனது உவ்வத்தில் விட்டிக் கொண்டுதவகிருத்த.

கவ வாழ்வுக்கான வாதிகள் அவித்தும் பெதி திருத்தும். அவற்றை முழுக் கவவமடம் அது பவிக்கப் பாவியம்கி, ஏதோ ஒரு நாளைய கிவத்த வித்த வாகனமாம் உருகினான் கமவம். அத்தனை பெரிய விட்டமட முன்னும் கவ விவாது ஒத்திது விட்டமட வாதிகளைய சொந்தகனாக யாதவித்தா என்று கமவம் பிச்சிப் போனான். அவன் கிவ்வாக கிவவாவாகப் போகப் தரு வத்தித்தான் சொன்னம் அவனுக்கு அறிமுக யானான். இருவரின் கட்டும் கிவவினில் ஆயிப மாயிபது. கவப்பதம் வயதா கட்டிக் கொண் டிருத்தும் கமவம் இப்பது கிவப்பாத பெண் சொன்னத்துடன் இவ்வாறு எவ்வோருக்கும் ஒரு புதிதாக வித்தது. வயதுக்குத் தகுந்த கிவவாயிவிய வேப்பது ஒருபுறமிருக்க, வாய்க்கைத் தாத்திதும் கமவம் சொன்னம் இருவரும், உவ்வாவி் கொம்பும் அபுமாமுமாக இருந்தார்கள்.

சொன்னத்தில் கவவன் ஒரு பண்டிக முதவானி யிடம் 'காசி புறவா' வேவவித்தித்தான். சொற்ப சிப்பனவா இருப்பதையது குவாயி விவ்வாமல் கிவவாய் சொன்னத்தில் கொடுத்த விடுவான். மாதத்தில் பெரும்பாலான நாட்களும் அவன் சாய்ப்பது முதவானி விட்டிருத்தும், வெளியுக் கவிதுமாக முடித்து விடும். அவன் தன் விட்டம்

இருபது வருஷங்களாகத் தன் எண்ணெய்க்குழாய் குழங்கைக்காக, கைவிலும் சீசாவிலும் குழங்கை வேண்டித் தவித்துத் தயம் கிடந்து மன்குடியும் தன்னால் அகடைய முடியாத தாய்மைப் பேறு, வேண்டாத இடத்தில், விடுபட்டிருந்த சிவனின் மலர் இருப்பதை எண்ணி எண்ணிப் பார்த்துச் சமஸம். விதிவின் விசத்திற்கு அவன் வாகை அடைத்து விட்டது! சொந்தம் கடைவிலங்கி விடுக்த படத்தில்விருத்த குருஷனாக அகனியை பார்த்துப் பேசுவது போன்ற பிரகம நட்புபலது.

"எத்தனை சொன்புகள் சொற்றதும், எத்தனை பிரார்த்தனைகள் சொத்திற்றதும் குழங்கை பிரிந்து விடுமா? கருணை மகாழலாகப் பொழியாத உன்னத்தில் தாய்மைக்கு இடமில்லை. குரோதமும் அன்பாவதும் உன்னவரிடத்தில் இரக்கமே வடிவான தாய்மை எப்படி உருவானது! அந்த உணர்வு பன்னதற்கு சொக்கிப் பாய்கிறோமே! சிவனாக, கமலத்தின் மலர் புதுவழியின் திரும்பிவது.

படித்துப் பாருங்கள்!

பஞ்சாயத்து கூட்சிமுறை

1957-58 ஆம் பேரில் கைமுக்குத் திறனாகச் சொந்த, மக்கள் தங்களுக்குள்ளேயே தேர்தல் நேருத்து கூட்சிப் பேரறிவுபை அளி கைடம் ஒப் படைக்கும் முறை தமிழ் காட்டில் பரந்த வளத் துக்கு ஒன் வழங்கி வந்த முறை. இப் பழங் கால முறைக்கு மறுமலர்ச்சி கண்டிும் விதத்தில் பிதாவாத்தல் பஞ்சாயத்து கூட்சி முறை வந்தது.

ஒவ்வொரு பிராமமும் எல்லாத் துறைகளிலும் முன்சேற்றின் அடைவதற்குரிய நிபந்தனை வகுத்து சிவநிவதற. மக்களின் உடனடி உணர்வு, கவரக்கி முறை இத்தகையவாதது.

1960-ம் ஆண்டு அகது சொந்த சட்ட சபையில் பிரமம் பஞ்சாயத்து சட்டம் கைநிவதற்ப் பட்டது. அதன் சட்டத்தில் நிபந்தனையும் தட் பங்கையும் தெளிவாகவும் விவரமாகவும் இத்தகைய விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

எழுதியவர்: முனிசி எம். எம். குருஷனாரி, பி.எ., பி. எம்., கைட்டகமிடம்: டி. ஏ. முத்து அன் என்ஸ், 104, திருவிவகடாசரி ரோடு, ஆர். எஸ். புரம், கோலமுத்து; கிடை ரூ. 7-8-0.

கூடுகக்கிப சக்தி

"சோவனா வலத்துக் கொண்டுபோன சத் திரம் எழுத வேண்டும்" என்பதையாக் மலர் வரங்க்கையிப் பிற்புடன் கட்டிவந்ததற்கு ஆரோக்கியமான உட்க வேண்டும் அல்லவா! அந்த ஆரோக்கியத்தை வாருக்கும் எல்லித்க் அனிக்கவங்கயவய சோவானகயமே என்று வக் குங்குரே கண்டகி. இன்றுபலரும் பேர்க்கானப் பரிசிறியல் ஸ்டாட்டி வகுவிதிக்க. துங்கிவானத் தில் பரஞ்சரி போவான சிவபம் என்று ஒரு கந்தரபவந்தை ஏற்படுத்தி போவானப் பிர காரம் பெய்து வருகின்றன. அந்த சிவபந்தைச் சொந்த பி. வுங்குமுக அனிகன், போவானகயக் சொப்ப வேண்டிய முறைகளின்பற்றியும், அதன் பலா பலகண்கிப் பற்றியும் மிக வங்குக் குத்தப் புத்தகத்தில் விளக்கிவிடுகின்றார். இதில் கையி 40 கோவானப் படங்க்கை இருக்கின்றன.

கிடைக்குமிடம்: ஸ்ரீ பரஞ்சரி போவான சிவ பம், கும்பகோணம். கிடை ரூ. 2.

"சொன்னம்! சிவோவியன்டாம். சிவமாக் கொக்கிறேன். சிவனா விட்டுப் போக வேன் டாம். இன்றுமுதல் சி, எனக்குப் பிரிந்த பேன் போல். ஒரு குழங்கைக்காக என் தவித்த தயிப்பு எனக்கெனது தேக்கியும்! இனிமேல் சிவேறு, என் வேறு இக்கி. எனக் கொக்கிறதைக் கேளு" என்று சொல்கின்ற தகைகிப் பிடித்துக் கொண்டு கழாக் குறைபாக் கொங்குன்.

சிவமம் பிடிபட்ட சொன்னம் பேர்க சிவ வந்தவனாய் கந்தித்து சிவறு விட்டான்.

"காக்கு வேண்டியது போன் தானே! அதை வன் தத்து விடுகிறேன். எனக்கணை வேங்கியம் வங்கியவ விட்டு இரக்கம் சொல்!" என்று தாய்ப்பு கொக்கைக் கட்டிவி விட்டான் கமஸம்.

போன் பிரித்துப் போரும் கிறித்தி, பிந்தி பிரிக்கக்கிப்பிவ என்று பழங் கவையாவையும் அழித்து விட்டாற்போக கமலத்தின் முகத்தில் புதுக் கிவபுடன் தங்கிவது.

கவி திணை

விதிவு. தூக், கைசி, கை, கைவரும் ஆவிய னுத்த பொருக்கப் பற்றிய விவான கட்டுகாத் தொருவிவாகும் இத்தக. தமிழ், நெறுவது, வட மொழி, ஆக்கியம் ஆவிய பல மொழிகளிலிருக்கும் ஆசிரியர் மொத்கொக்கிவ அக்கித் தொரித்து, கிடை: தகை கிடைக்கி சொல்லும் முறை படிப்ப கிடைத் தகைத்தத் திறந் சொய்திறந்! தரி திக் கிடைக்கும் சொந்த கட்டுகாரப் புதுதகைக்கி அறிவாக இக்கிப்பிவ என்று கறுவர்க்கின் குறைவை இத்தக் சொத்திக் கிடைக்கிறேனது!

ஆசிரியர்: கவிஞர் பங்குதரி சொந்தி பாண்டி. பி.சுரமம்: திருவள்ளூர் சிவபம், 197, மெல் லாரி வீதி, மதுரை; கிடை: ரூ. 9.

புருகன் தொத்தியப் படகி

பிழை கையிமலி, கிந்திரமம், திருச் செல் போடு, திருப்போரூர், குறைகொட்டம். திருத் தகைக் குறையி முருகம் திருக்கொய்க் கொன் னுன் தகைக்கிப் பத்தாக் காமமுருகிப் பாடிவ பாடக்கை இத் தாகில் அடக்கிவிடுக்கின்றன.

தொகுத்தவர்: ஆ. கப்பிரமணிய நாயகர், குப்ப் பேட்டை, பொம்புப் பாதக்க, கொக்கி-19 கிடை: அரூ. 6.

இன்பத் தேன்

கிட்டித்துத் தாய்மலிகைக் கைவந்தியும் உண்டு. என்று எடுத்துக் காட்டி எழுத கியும் பிழைக் அது சொந்தாக் கிரமந்தாம். கொத்தம் புரியும் கிறுத்த தாய், இரக்கமற்ற இரக்காக் திரம், இரக்கந்தாக் கமக்கு அறிவாக அறி முகப் பகுத்தப் பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். எழைமை கானமாக இரக்கத்தாரமாக இருக்கைக் கைப் பிடிக்கும் ஒரு பெண் பவிரித்திறும் கரு கத்தை கறித்துக் கீத வேண்டி யிருக்கிறது. கருகத்தின் கந்தைப் பரிவையிவிருத்து தப்பி, ஒரு 'கிந்தம்மா' முத்தாக் கருகக்கணிக் அக் கையும், கைவந்த அன்பையும் எப்படிப்பெற்றதற்கு என்பதும் இத்தகை கை கற்றுக்க் கருகிறது.

எழுதியவர்: அதுத்தமர்; பிரசுரம்: அமுத சிவபம்; கொக்கி-19; கிடை: ரூ. 1-4-0.

நீ.17'88 தான் ஒரு சிறந்த 'கோடக்' காமீரா!

பிப்ரவரி 1977 அமர்வு
 திரு. ச. சுந்தரமங்கலம்: உறுப்பினர்கள் சார், கர்னல்
 டி. என். சந்திரசேகரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான்
 சொன்னால், தற்போதுள்ள நிலைப்போக்கு, அந்த
 ஏன் எந்தத் தரப்பினருக்காகவும் அல்லவோ.
 1976-77 127 பீதி தங்கவேலு காலம்
 11 x 21 அளவில் தங்கவேலு காலம்.

[illegible][illegible]

பில்ட் D: டீல்ட் சைப்லோகாத்தா-தூதர் 31
அக அரணேந்த டீல்ட் சைப்லோகாத்தா-தூதர் 31
தேவாதி-அப் தென் அமைப்பெந்தது.

நிலம் E: கோமுகியின் செல் அமைந்திருப்பதோடு கோமுகியின் உடல் உயர்வாக உள்ளது. இது ஒரு புதியதாகப் பிளந்த பிளந்த உடல்.

U.S. DEPARTMENT OF JUSTICE
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION

RECEIVED

2-34. சதாசு சந்தை—C.D, 8 மாதங்களுக்கு
ஒன்று ரூ. 5/-

இவ்விரைதனில் விநாயகவர் சேராது

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

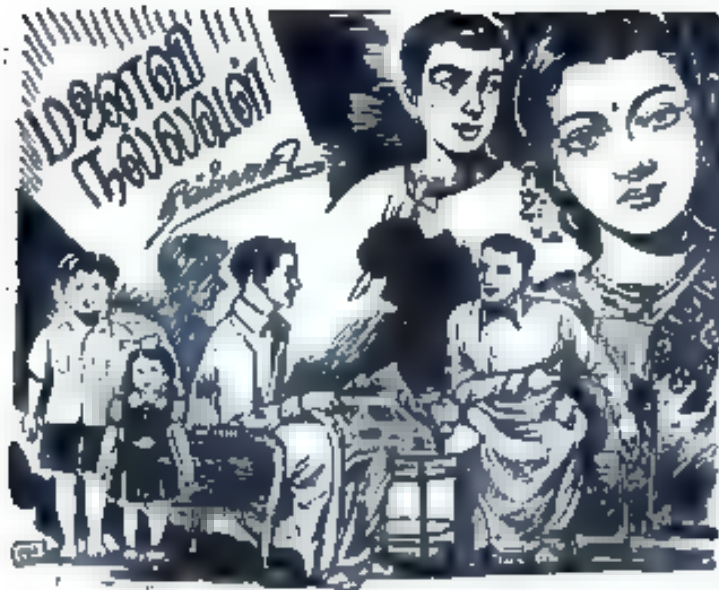
— 34 —

—24—

[illegible]

இன்றே உங்கள் **கேள்வி** விவரம்
எல்லாம் பதிலாகும்

கேள்வி எண்: (இக்கேள்விக்கு இலக்கப்பெற்றது)
பதிகள் - கைத்தா - ஆதி - மதரம்

பத்திய வாழ்க்கையைப் பதித்த விஷயம் அது. இதில் பிடிவாசலுடன் என் பர் மிருஷ்டான் தம்முடைய அனுபவத்தைச் சொன்னார்.

1940ம் வருஷம் ஜூன்

மாதம் பதினாறாம் தேதி எனக்குக் கல்யாணம் நடந்தது. எனினி எனக்கு மனைவியாகக் கிடைத்தாள்.

அவள் ஏழை வீட்டுப் பெண். பெற்றோர்களுக்கு மூன்று பெண்களில் மூன்றாம் பெண். அவளுக்கு வரன் தெடுவதற்குள் அவள் தரிசுத சாமசாமி திட்டாடிப் போய் விட்டார். பட்டா தபாடு எல்லாம் பட்டு விட்டார். முயற்சியில் பெற்றி கிடைக்காது போகவே, எனினியை வரத்

தியார் வேலைக்குப் படிக்க வைத்தார். படிப்பு முடித்து வாத்தியாசினியையும் அமர்த்தான் அவன். அவன் வாழ்க்கையில் இரண்டு வருஷங்கள் இப்படியாகக் கழித்து விட்டன.

ஒருசமயம் நான் சாமசாமிநின் னுக்கு ஆயில் வேலைவாகப் போக போகிறேன். இந்த வேலையிலே, அங்கு சாமசாமி சம்பந்தப் பட்டிருந்ததால், அவர் பரிசீலனம் எனக்கு சீதைவ ஏற்பட்டது. தம் விட்டியேலே, நான் என் வேலை முடித்து திரும்பும் வரை, சாப்பிடும் படி வற்புறுத்தினார். தட்ட முடியாமல் ஏற்றுக் கொண்டேன்.

அப்படிப் போன போதுதான், எனினியைப் பற்றி நான் அறிய முடிந்தது. அவன் அறக்கும் தோற்றமும் என்னைக் கவர்ந்தது. அத்துடன் சாமசாமிநின் ஏழமை நிலையையும் அறித்துக் கொள்ள முடிந்தது.

நான் எனினியைப் பற்றியே சொல்கிறேன்.

ஒருநாள் சாமசாமி "உங்கள் வழியில் என் மகன் எனினிக்கு ஒருநாள் இருந்தால் சொல்லுங்கள்" என்றார். மனைக் கல்யாணத்தைப் பற்றிய வேலை அவர் வாசித்ததில் கெடுகத் தொனித்தது.

"நான் ஒருவன் இருக்கிறேன். உங்களுக்கும், உங்கள் மகனுக்கும் பிடிக்கிறதா என்று சொல்லுங்கள். எனக்குப் பெண் பிடித்து விட்டது" என்றேன் சொல்லிக் கொண்டேன்.

அதன் பின் எல்லாம் துரிதமாக நடந்தது. எனக்கும் எனினிக்கும் ஒரு கபியோக கப முகாந்தத்தில் விவாகம் நடந்ததாயிற்று.

எங்கள் இவ்வற வாழ்க்கை இப்ப மயமாகவே இருந்தது. எனினி குடித்தனம் பொறுப்பு நிக்வேன்; சாமர்த்தியசாரி, கட்டு சொட்டு என்னும், மற்றப் பெண்கள் அவ னிடம் பாடம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

ஞாயிற்றுக் கிழமை; காரியாவைப் பற்றி விசேஷமாகக். சங்கராசனாகப் பத்திரிகை படித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

அப்போது என் காரியாலய என் பர் மிருஷ்டான் வந்தார். பத்திரிகையின் கண்ட ஒரு செய்தியை அவரிடம் சொல்லாமல், என்னுள் இருக்க முடியவில்லை.

"இதோ பாருங்கள், இதை" என்று அவரிடம் பத்திரிகையைக் கொடுத்தேன். என் கட்டிய செய்தியைப் படித்ததும் அவர் தாங்குமனே சொல்லிக் கொண்டார்.

அந்தச் செய்தி இதுதான்:

"தபால் தாமதம்! தம் பிரயாணத்துக்கு ஏழு வருஷங்கள் எடுத்துக் கொண்ட தபால் கட்டு 7-1-48ல் எழுதிய கட்டு விவரார்ட்டம் 12-1-52ல் சொல்லிவிட்டது. தாமதத்துக்கு காரணம் தெரியவில்லையாம்."

மிருஷ்டான் பத்திரிகையைக் கீழே வைத்து விட்டு என்னைப் பார்த்தார்.

"பார்த்திடுவார! இப்படி தாமதமாக வந்தால், எப்படியாவது? கார்டில் முகிலே மான விஷயங்கள் இருந்து, என்ன கஷ்ட கஷ்டங்கள் வேகத்தோ?" என்று அவரிடம் என் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்தேன்.

"அப்படிச் சொல்வதற்கு, இதனால் என்மை விளக்கிவிடுக்கும் என்று என் எம் என்னக் கூடாது?"

"தபால் தாமதப்பட்டு வந்ததிலும் என்மை கூட ஏற்படுமா?"

"எனக்கு என்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனக்கும் இப்படி ஒரு கடிதம் நீட்டி வருஷங்கள் கழித்து வந்தது."

"அப்படியா, சொல்லுங்கள் உங்கள் அனுபவத்தை!"

"சொல்லத்தான் போகிறேன். இதுவரை வரலிடமும் சொன்னதில்லை, எங்கள் தாம்

காது காச என்னுடைய சொந்த வகுமானத் திலும் மீத்து வைக்க முடிந்தது. என் தந்தை இறந்த போது ஒரு ஏக்கர் நிலமும், ஆயிரம் ரூபாய் கடனும் எனக்கு வைத்து விட்டுப் போனார். ஐந்தை வருஷங்களுக்குள் இந்தக் கடனைக் கொடுத்து நிலத்தை மீட்க முடிந்தது. நனிலின் சாமர்த்தியமும், குடும்ப நிர்வாகத் திறனும் இவ்வாறிட்டால் என்னால் இதைச் செய்ய முடிந்திருக்காது.

பகவான் புத்திரச் செல்வத்திற்கும் குறைவு வைக்கவில்லை. முதலில் ஒரு ஆண் குழந்தை. அடுத்தது ஒரு பெண்.

ஐந்து வருஷத் தாம்பத்திய வாழ்வில் நான் அடைந்த பலன்கள் இவை. நனிலி என்னை வாழ்விற்கு வந்தவனாகியே எனக்குத் தோன்றினான்; தோன்றி வருகிறான்.

அப்பொழுதுதான் பாருக்கன், எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. கடிதம் 1940-ம் வருஷம் ஜூலை மாதம் ஒன்றாம் தேதியிட்டே எழுதப்பட்டிருந்தது. ஏதோ காரணத்தினால் அக் கடிதம் தாமதமாக வந்து சேர்ந்திருந்தது.

கூட்டுப் தெரியாத யாரோ ஒரு "உண்மை விளம்பி" எழுதி யிருந்தான்.

நனிலியின் குணத்தில் மாக கற்பித்து எழுதியிருந்தான் அந்த மெதானி. அவன் நடத்தை பிரகடனவனாம். சுவாமிசாதன் என்றும் ஒரு வானியக் அவனைக் காண்த்து வந்தானாம். இதுவரும் கௌரவப் பழகிஞர்

கனாம். கடைசியில் அவன் அவனைக் கை விட்டுப் போய் விட்டானாம்.

அத்தகையவன் நான் பணங்கு கொண்ட தற்காக எனக்கு அனுதாபம் தெரிவித்திருந்தான் அந்த உண்மை விளம்பி.

இந்தக் கடிதம்தான் 1940-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் என் கையில் கிடைத்தது. ஐந்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு.

"உண்மை விளம்பி"யின் கடிதத்தை உண்மை என்று கொள்ள என் மனம் மறுத்தது. "என் அருமை நனிலி அப்படி ஒரு காளும் இருக்கிறார்களாட்டான். சேச்சே! என்விடம் உபயோகம் வைத்து, அப்பு செலுத்தும் நனிலியை எவ்வித ஒருவன் எழுதி யிருக்கிறான் என்று சந்தேகிப்பதா?" என்று நான் அந்தக் கடிதத்திலிருந்த விஷயத்தை விடவியம் செய்வனில்லை.

நனிலியைச் சந்தேகிக்கவோ, உண்மை எது, பொய் எது என்று விசாரிக்கவோ நான் முயற்சி செய்யவு மில்லை.

ஒரு நாள் நனிலி என் அருவிய் வந்த போது, அவன் கையில் அக்கடிதம்யிருந்தது.

"அட்டா! உன் கையில் இந்தக் கடிதம் எப்படிக் கிடைத்தது?" என்று அவனைப் பார்த்துக் கேட்டேன்.

"இந்தறக்குச் சுவைவர்க்குத் துணி எடுத்தப் போட்டபோது கிடைத்தது" என்றான்.

எங்கே அவன்?

"அதைத்விழித் தெரிய இருந்தேன். மறந்து விட்டேன்" என்மேன். என் மறதியை விளைத்து என்னை மனதிற்குள்ளேயே சித்தித்துக் கொண்டேன்.

"என் இந்தக் கடிதத்தைப் பார்த்ததும் நல்லதாகப்போகலி" என்று சொன்னான் கனினி.

"என் அப்படி சொல்லுகிறாய், கனினி?" என்று அடங்கா ஆவதுடன் அவனைக் கேட்டேன்.

"அது தவறு என்று ஏன்னை யில்லை. அப்பாவும் சொல்வ யில்லை. இப்போதாவது அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது பாருங்கள்" என்று அவன் கடிதத்தில் கண்ட தற்கு விளக்கம் சொல்ல வந்தான்.

"கனினி! உன்னை நான் சக் தேயிக்கவில்லை. உன் கதைவே எனக்கு வேண்டாம்" என்றேன்.

"எனக்கு அதைப் பற்றிச் சொல்லா விட்டால் சிம்மதி ஏற்படாது" என்று அவன் எவ்வாறத்தையு விவரமாகச் சொன்னான்.

நனினி வாத்தியார் வேலையில் இருந்த போது, சென்னிவு இன்ஸ்பெக்டராக வலாயி னாதன் அந்த ஊருக்கு மாற்றலாகி வந்தான். அவன் அழகு அவனைக் கவர்த்தது. அவன் தக்கத ராமசாரியிடம் அவன் மணக்கு கொள்வதாகச் சொன்னான். ராமசாரி அவன் வாத்தியை நம்பினார். தன் பெற்றோர் எனின் சம்மதத்துடன் நனினியை மணக்கு கொள்வதாக அவன் சொல்லியிருந்தான். வாத்தியாராக வேலியே தெருவே போக வேண்டியிருந்த அவன், அவனிடம் சிறு மாகப்பழமி வந்தான். ஆனால் வலாயிநாதன் வேறு பணக்கார இடத்தில் பெண் கிடைத் ததும் இந்த ஏழை அழகியை மணக்க முடியாது என்று சொல்லி விட்டான்.

"இதனால் கடத்தது. மற்றபடி என் குணத்தில் குற்றம் சினைத்திருந்தான், அன்றே உயிரை விட்டிருப்பேன். என்னை நம்புகிறீர்களா, இவ்வியா" என்று கனினி கேட்டான். அவன் கண்கள் கலங்கி விட்டன.

"அசுடே! என் அழகிறாய்! உன்னை நான் சக்தேயிக்கவில்லை. அப்படியே சொந்தாக் கா பாவம். அவன் கிடக்கிறான். உன்மை விளம்பி!" என்று அவன் கையிலிருந்த கடிதத்தைச் சக்குதாருக்கே விடுத்தேறித்தேன். கடிதம் தாமதித்து வந்ததை அயனாக்குச் சொன்னேன். அவன் அதிசயித்தான்.

"எங்கள் ஊரில் ஒரு அசுடே இருந்தது. அதன் மூக்கையும், மூக்கத்தையும் மூழிதையும்து. பாரக்கச் சலிக்காது. ஒரே விசாரம். அதை நான் மணக்கவில்லை என்று சொபம். உன்மை

போலும் அனை உரை வந்ததில் உயத்தின் கருவாரத்திர மகாதாபத்தும் கைத்து கொணர் பாரகிரே.

தென் இந்திய எழுத்தாளர் உயத்தின் போலும் உயத்தின் பரிசுயம், ஸ்திதும் பத்திரிகைகளில் உயத்தின் ஆசிரியருமான ஸ்ரீ வி, கே. தரமீயன் அவர்கள் சொந்த ஸ்திதும் உயத்தின் தடத்த அனை உரை பத்திரிகையாளர் உயத்தின் கைத்து கொண்டு "இந்தியப் பத்திரிகைக்கு ஏற்ற மூலதயின் அவதாரத்திரே செய் தினைக் கொடுக்க வேண்டும்" என்று கேட்டுக் கொண்டார். அங்கிருந்த பழமையான துரத்தத்துச் சொன்று அங்கு தடக்கம்

விளம்பியாக மாற்றியிருக்கு" என்றான் அவன். இந்த விசாரத்திக்குப் பிறகு, எனக்கு கனினி மூன்றாவது மேற்பட்டவனாகத் தொன்றினான். எங்கள் இப்ப வாழ்வில், எந்தக் காரணத்திற்காகவும் கலங்க ஏறியதில்லை. நான்காவது இந்த ஊருக்கு மாற்றதலாகி வந்தேன். உங்கள் கலிய நட்டும் கிடைத்தது" என்று கிருஷ்ணசாரி சொல்லி முடித்தார்.

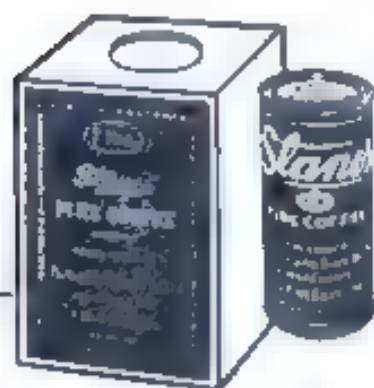
"இது சரி, உன்மை எப்படி ஏற்பட்டது? நீங்கள் சொல்வதில்லையே!" என்றேன் நான்.

"அதைவும் உங்களுக்குத் தெளிவாகச் சொல்லி விடுகிறேன். இந்தக் கடிதம் எழுதிய இரண்டு மூன்று நாட்களில் என்விடம் கிடைத்திருந்தால் என்ன நடத்திருக்கும் தெரியுமா?...கல்வாணம் ஆன புதுமில், இன்மை மூறுக்கில், வாழ்வின் அனுபவம் பிடிபடாத அந்த ஊரில், கல்லது கேட்டது எதையும் அறியும் பக்குவமில்லாத ஊர். 'உன்மை விளம்பி'யின் கடிதத்தின் கண்டிருந்ததை உன்மைவென்றே என்னி யிருப்பேன். மறு போசனியின்றி, கேள்வி மூலதயின்றி, கனினியை விசட்டி வடித்திருப்பேன். ஒரு பெண்ணின் வாழ்வு குட்டிச் கவராகப் போயிருக்கும். என் வாழ்வும் மோசமாக யிருத்திருக்கும். இப்போழுது அப்படி நடக்க வில்லை, பார்த்திரீர்களா?" என்றார் கல்வா.

"அதுவும் சரிதான். ஸ்தித ஆண்டுகளோ பத்து ஆண்டுகளோ கழித்து இது மாமிரி கடிதம் தாமதித்து வந்ததும், அல்லது புதிதாக எழுதி வந்ததும், உங்களைப் போன்ற மனத்தெனியு பிறகுக்கு வராது என்றுதான் என்னும் சினைக்க முடியிறது" என்றேன் நான். பிறகு சிந்திது நேரத்துக்குப் பிறகு அவர் விடை பெற்றுக்கொண்டார்.

‘எங்களுக்கு ஸ்டேன்ஸ் சிகப்பு லேபிள் காப்பியே போதுமானது!’

“காப்பியில் அதிகமான இரும்பும் பொது இரத்த காப்பியை வாய் குவர்த்துள்ளது. ஆகையால் நான் தான் சிகப்பு லேபிள் காப்பியை வாய் குவர்த்தேன். அது உயிர் தந்தது. அதிகமான டம்ளர் காப்பியை அளிக்கிறதது அந்த விளையுண்டி அனைத்திட உயிர் தந்த காப்பியை வாய்க்கொண்டேயாது!”

சிகப்பு லேபிள் சுத்தமான காப்பியின் தகுமானம் நீடித்திருப்பதற்காக அது காத்திர்ப்படாமல் பாக்கியில் சேயயப்படுகிறது 1, 3, மேலும் 7 சாத்திர்ப்படாமல் கிடைக்கிறது. இதற்கு ஒரு முன் சிகப்பு லேபிள் சுத்தமான காப்பியை வாய்க்குங்கள்.

Stanes

சிகப்பு லேபிள் சுத்தமான காப்பி

BYC 3678

தி யுனைடெட் காப்பி ஸப்ளை கம்பெனி லிட்.
கோயம்புத்தூர், நெள் இந்தியா

தொண்டிப்பாத்திற் று அங்குடன்:
மின்ட் டி. ஆர். நாராயண்,
கேர்திட்ஸ்ட் சாலை

மதராஸ் அங்குடன்:
தி ஸ்டேன்ஸ் காபி & ஜெனரல் எஜன்ஸி,
60, ரோஸ் கோபுர வீடு

கமலம்மாளின் கருணை

தருஷன்

“நீதர் இவ்வளவு விவரமாகச் சொல்லி விட்டேன். நீங்கள் இன்னமும் தொத்தரவு செய்வது கண்டு இல்லை. இக்கறையே செய்து முடிக்கப்பட வேண்டிய காரியங்கள் ஏற்பட்டது இருக்கின்றன. என் வரட்டுமா?” என்று சொல்லிக் கொண்டு எழுந்திருந்தான் சந்திரன்.

மெயர் அப்போதும் விடுவதாக இல்லை. “தாய்கள் அப்படிச் சொல்லிக் கூடாது. விட்டியிட்டுப் பக்கம் திரும்பினால் கஷ்டம், அந்தப் பக்கம் திரும்பினால் கஷ்டம் என்று சொல்பவரும் சிரமமாக இருக்கிறது. தங்களுக்கு முடியக்கூடிய உபகாரம் என்பதற்காகத்தான் என் தங்கலிடம் இவ்வளவு கேளுகிறேன்.”

போதுமை இழந்த நிலையில் சிறி மிழந்தான் சந்திரன். “என்னுள் முடியக்கூடிய காரியங்களை எல்லாம் செய்து கொண்டு வந்தால் முடியு என்று பத கூறு கவாயி! உங்களைக் கெடுதலாக் கேட்டாலும் பலன் இல்லை. மிதிந்தாலும் பலன் இல்லை என்பதே!” என்று அவன்.

மெயரின் கண்களில் நீர் துளிர்ந்தது. அதைப் பிறி பார்த்துவிட்டுக் கூடாதே என்பதற்காக அவர் எல்லாவற்றையும் முடியவில்லை. ஆனால், சந்திரன் அப்போது இருந்த நிலையில் அவனும் மெயரின் கண்ணீரை உணர் முடியவில்லை.

இதற்குள் அவன் தாயைக் கமலம்மாள் அவனைக் கூப்பிட்டாள். அவனும் உடனே துணைந்தான். “சந்திரன். அவரைப் பார்த்தால் பரிதாபமாக இருக்கிறது. உனக்குப் பிடிக்கிறதோ இல்லையோ அவ்வளவு சித்தாட்செய்யமாள் பதில் சொல்வா போம்! இன்னு நாட்டின் கழித்து வாருங்கள். பொசித்துச் சொல்லிடுங்கள் என்று சொல்லி வருவாள்” என்று அவன்.

தாயின் இந்தக் குறுக்கீடு அவனுக்குப் பிடிக்க வில்லை. “அம்மா! இது சொல்பப் பெரிய விஷயம். இதில் மா! தலையிறுவதும் எனக்குப் பிடிக்க வில்லை. அதிலும் என் கபாயம் தெரிந்த நீ குறுக்கிடுவது பிடிக்கவே இல்லை” என்றான்.

ஆனால், கமலம்மாள் விடுவதாக இல்லை. “உனக்கு அறிவு தெரிந்த காளாய் கான் உன் விஷயங்களில் தலையிட்டே இல்லை. ஆனால், இந்தத் தடவை சிவனின் மனவித்துவிடு. என் மனத்தில் மீதா ஒன்று காம் இருக்கு உதவி செய்ததான் ஆக வேண்டும் என்று சொல்கிறது. முதலில் அவரைச் சந்திக்காதே அதுப்பி விட்டு வா” என்று கேடுகிறாள்.

அவன் சொல்வதில் இருந்த உண்மையைச் சந்திரன் தந்தால் உணர் முடிந்தது. என்றாலும் தான் முழு மனதோடு அவன் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து விடவில்லை என்பதை அறிவுறுத்தும் நேரங்களில் அவன் ஆழ்ந்த மெருகுச்சொன்னது வெளியிட்ட பா. கூடத்தை போக்கி நடந்தான்.

இவ்வளவுதான் அமைதியானப் பார்த்துப் பார்த்துக் கந்திரன் சந்திரன் மனவித் தலையிட்டது. கமலம்மாளின் அரகாதாரணமான அந்தக் குறுக்கீட்டின் காரணம் விளங்காமல் விழித்தான்.

வகையில் பெரிய மனிதனாகி விட்டான். ஆனால் அவன் பிறப்பதற்கு முன்பும் அவன் பிறந்த விட்டால் வளர்ந்தபோதும் அவன் பரிமா ஏறாது.

அவன் தந்தை சந்திரன்மான் குமார்தா; அறிவும், தாதுக்கா ஆகிய குமார்தா. எவ்வளவுதான் அதன் முழு ஆதிக்கத்தையும் அங்கே கொடுத்திக் கொண்டிருந்தது. சந்திரன் என்பதும் நீரம்ப இருந்தது. கல்பாணத்துக்குக் காதிக் கொண்டு இரண்டு பெண்கள், தாய்ப் பாதுக்த ஒன்றும், பகல் பாதுக்த ஒன்றுமாக இரண்டு குழந்தைகள். பூசனிக் உதவாத பூசனிக் கண்களைப் படிக்கும் அடிப்படையில் செயலுக்கு அடி கொண்டும் பைபன் என ஐந்து குழந்தைகள் இருந்தனர்.

அதா குமாரையாக சந்திரன் தெரிந்தவன் பொல அவன் தந்தை சிவாமய்யும் வாழ்க்கைக் கடலில் தந்தன்து முன்னேறிக் கொண்டிருந்தான்.

அவர் மனைவி சிவாமய்யும், ஆனால் அனாரின் இவ்வாத குமாரைய சிவாத்தி செய்யும் வகையில் போதுமையை அனாரின்மாயப் பெற்றிருந்தான். சமயம் வாய்த்தபோதெல்லாம் அவன் தன் கணவனிடம் “பயன் இல்லை என்ற காரணத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் செய்வாமல் இருக்கக் கூடாது. கூடாது, கூடாது வாங்கிக் சிக்கிட்டதான் பார்த்த வேண்டும். கமலாவுக்கு ஒரு வாக் பருவிகள்” என்று உச்சரிக்கத் தலையிட்டு விட்டான்.

பா. (இவ்வளவுதான் தரும் சிவந்தரன் செய்து கொடுத்தான்):—இந்த ஆர்ப்பாட்டின் முடிந்தவுடனே பருவிகள்! உங்களுக்குப் பரிசும் திரும்பிவிட்டீர் போகிறேன்! கொஞ்சம் அமைதியை விடுங்கள். வளர் தெரிவதே தெரியாது!

சந்திரன் சொறு கொப்பாய்—எனக்குப் பரிசும் தரும் திரும்பி விட்டது. தான் ஆர்ப்பாட்டின் வளையம் போகுட் படுத்தன்கள். எனக்குப் பரிசுக்கூடத் துக்கு தெரிய ஆகிவிட்டேன்! உபாத்தியாயம் திட்டமுடியே என்றதன் அவர் உட்படுகிறேன்!

இன்றைக்கு வேண்டுமானாலும் அவன் மகன் சந்திரன் பெரிதோடு காரியத்தை நீங்கிக்கும்

1930-ம் ஆண்டு தம் முதல் மத்திய சாஜாதி அங்கம் தீர்மானத்தில் வெளாண்மத்தில் நடந்த சந்திப்பில் தேர்ந்தெடுத்த பெற்ற உயிர் சந்திராக்கிரகத்தின்போது. சந்திராக்கிரகம் குடும்பம் இருந்த இடத்தில் குடும்பத்தோடு தேவாண்மம் பஞ்சாயத்துப் போர்டில் உயர் ஆளுகைப் குடும்பம் போலி ஒரு புகார் அமைத்தார்கள். அதற்கு 'சாஜாதி புகார்' என்று தாமதமாகக் குடும்பம் சந்திராக்கிரகம் 25-ம் தேதி தீர்மானத்தில் தீர்மானிப்பதில் அங்கீகரிக்கக் கொண்டு அதை குடும்பத்தின் புகாரைத் தீர்ப்பு விசாரணை நடத்தினார்கள். மேற்படி விசாரணை செய்து கொண்டு மேற்படி சந்திராக்கிரகம் பெற்ற மத்திய சாஜாதி.

விவரமும் வரம் வேண்டியில் இருக்கிறது. மூலம் முடிவாகவில்லை என்பதில் சந்திராக்கிரகம் தேடினார். அவருடைய போக்கில்லாத தன் தாமதம் அறிந்த பாரும் பெருக்கப்பட்ட கவனத்தைப் பார்க்கத் துணிவதில்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தான் உத்தரவிடப்பட்ட ஒரு பக்கத்தில் வந்திருக்கிற வேறு ஒரு வாரியர் வீதியை. போலாது போகாமல் வீட்டில் உயர் படுக்கையோடு என்று வயது அந்த வேண்டிய ஒப்புக் கொள்வதோடு தீர்மானித்தான்.

தாய்க்கும், தம்பியுக்கும் இருந்த தங்கத்தையே போக்கி, அவர்கள் சம்பந்தத்தைப் போது அவன் சீரமைப்பதில் சந்திராக்கிரகம் இருந்தது. கடைபிடிக்க, "எனக்கென்று ஒருவர் எதிர்ப்பு வீட்டில் திருநாள் இப்படி என்னும் சம்பந்தம் முடிவாய் போகிறதா அல்ல! சந்திராக்கிரகம் பணியை விடுத்தாலும் தான் சம்பந்திக்கும் பணத்தை அப்படியே சந்திராக்கிரகம் இரண்டாவது உயர் வரம் வேண்டிய சம்பந்தத்தில் ஆவியை குடும்பம் வரம்விட்டுப் போகிறது. எனக்கும் தீர்மானிப்பதில் இருக்கிறேன்" என்று சொன்னார்கள்.

சீவரம் ஒப்பிடுகிற மாதிரிதான் அவன் வேறு சந்திராக்கிரகம், ஆகும், இந்த உட்காரையில் அவருக்கு எதிர்ப்பு அதுபவமும், மனச்சாத்திலும் அமையவில்லை. அங்குள்ள சந்திராக்கிரகம் மகதையும் வந்த அவன் ஒப்பிடுகிற உதாரணம் வேண்டிய இருந்தது என்னும். சிறு குழந்தைகளின் உயர் மதிப்பு மூலமும், அந்தரங்கத்தோடு சம்பந்தம் அப்படி சீரமைப்பதில் அவருக்கு அவரது ஆதரவத்தைக் கொடுத்து வந்தது.

இருவரின் பங்கிட்டுவந்திருக்கிற அப்போது தான் திரும்பி விருத்த வயது உட்காரை மாதிரி

கொண்டிருந்தான். வழக்கத்திற்கு விவரமாக அவன் தந்தை வீடு திரும்பி விருத்தான்.

பரபரப்பு அடைபடி வந்தது அவர் தாண்டி விட்டிருந்தாலும் இவருக்கு மீறிக் கொடும் உதாரணமாக உட்காரைக்கு முடிவாய் "விவரமாக உயர் போகிறது உட்காரையில் உயர் வரம் வந்திருக்கிறது. அந்த வேண்டியதெல்லாம் வந்து ஒரு காலம் அவர்கள் பார்க்க வருகிறது. அவர் அப்போடு போகிறார். தாய்க்கு தான் அவரை போக பத்திரவாரியம் இருக்க வேண்டுமாம். உட்காரை அடக்க ஒடுக்கம் சந்திராக்கிரகம் பெருக்கவும் வேண்டுமாம்" என்று சொன்னார்.

விவரமும் இருந்த சந்திராக்கிரகம் ஆவதால் இருந்தாலும் இப்போது இடம் என்று வேட்டியோடு அதில் சம்பந்தம் இருக்கவில்லை, "என்னதான் அவர்கள் குறைத்து விட்டாலும் அவர்கள் வேட்டியை அவருக்கு உயர்வாய் சம்பந்தம் முடிவாய் போகிறது. அந்த உயர்வாய் அவர்களுக்கு தான் அவரை அது சந்திராக்கிரகம் குறைவாகத்தான் கொடுத்தும் பார்க்கிறோம்" என்று அவர்.

"சீவரம் அது. அவர்களுக்கு சீவரம், சந்திராக்கிரகம் வந்தால் வேண்டியும், உயர்வாய் வேண்டியும் பார்க்கக் கொண்டால் போதுமாம்" என்று சொன்னார்.

விவரமாக பதிலைப் போனது. 'இன்னும் உயர் என்று ஒரு வந்திரை சொல்லுகிறது. அதற்குள் இவ்வளவு சந்திராக்கிரகம் வீடுதொடு' என்று விவரித்து போனது அவர்.

அவர்கள் எதிர்பார்த்த அந்த வேண்டியதெல்லாம் வந்திருந்தது. உயர்வாய் சந்திராக்கிரகம் தான் போட்டுவிட்டுத் தந்திரம் பார்க்க வரும் தாய்க்கு உயர்வாய் சந்திராக்கிரகம்.

சுவர கோதுமியும், பழுவையும் தட்டும் மனநிலை கொண்டிருக்க, பெண்ணைப் பார்த்தும் படகும் நடந்தது. எல்லோரையும் போல அவர்களும் "சாங்கன் ஊருக்குப் போய் வருவதிலேயும்" என்று சொன்னபோது பெண்ணிடம் குரல் தொங்கிப் போயிற்று.

சுவராமன் அவர்களைச் சொந்தம். "காக்கேன்! இன்னதென்ன உன் பெண்ணைக் கழுத்தில் தாவிவைக்க வந்திருக்கிற கடவுளா என்று பார்ப்பாய்! ஆனால், அவர்கள் ஒரு தாத்தாக்கு இரண்டு தரம் போசிக்காமல் முடிவுமா!"

செவ்வாயியம்மாள் எதை விடும்பதிக் போகாது நடந்து விட்டது. குள்ளும் உள் சுவராமனின் பெருக்கு வந்திருக்கிற அந்தக் கடவுள் அந்தச் சொப்பனத்தை நம்பி வந்தது.

"உங்கன் பெண் வேலைக்குப் போகிறார்களே! எங்களுக்குப் படித்தவரும், வாசிவாசனாரும். ஆன பெண் தேவையாக. அவன் ஏழையாக இருந்தாலும் எங்களுக்குச் சிறிதாவது. ஆனால் பெண் வேலைக்குப் போகாத எங்கள்மகன் போதும் முடிவாக. எங்கள்வாடி இரயிப்பட்டாலும் பழைய சாக்காய் பழக்கம் வறக்கெல்லாம் பிறவது எங்களுக்குச் சொல்லுமில்லி. பிடிக்காத. மனத்திடு விடுவதன்" என்று எழுதி விடுவதன்.

மேலக்காத பெருங்குடிகளாக மனதன் எங்கு வந்திருக்க. ஆனால், சாதாரண பெருங்குடிகளைக்கடக்க கடவுளது, மேலத்த விடும் என்று எங்கேயும்கூட அதுக்குத் தற்பட்டு அது கவனமில்லி போகாமலும் அவருள் தாங்க முடிவாக.

கமலாவிடம் இதுவந்தில் சாங்க வறக்கட்ட. "வேண்டாம், எங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை!" என்று ஒரே வார்த்தையிலே சொல்லி விடுவதுதானே! "வேலைக்குப் போகிறேன். மனதை இருக்கும், பெரியவர்களுக்கு அடங்க மாட்டேன் என்றென் லாம் சொல்லுவாயேன்!" என்றான் அவன்.

சாட்டகனின் போக்கில் அவன் ஒருவன் கதையைப் பிடித்தான். அந்த மனதன் தன் கம்பிக்கையின் தனது உதவியும் உன்னவன், அவனுக்கு எல்லா உதவியையும் செய்து வந்தான் கமலா. அவன் வாழ்க்கை சரிபட்டது. அவன் காவடி வைத்த வேலை அவன் பதவி உயர்ந்து செல்லும் வளர்ந்தது. அவனுக்குச் சந்தானம் பிறப்பதற்கும், அவன் தன் தந்தையின் காதலாவதற்கு உரிமையான ஒரு ஆவதற்கும் சரியாக இருந்தது.

இதெல்லாம் பழைய கதை. காலநிலைகள் அந்த விளைவட்டில் கமலாவிடம் கவனம் பரவ பதில் எய்தியதும், சந்தானம் வந்தது தந்தையின் விவரபார்த்ததற்கு அவர்களைத் தவிர்ப்பதும், அவ் வாசலி அவனுக்கு மனவிவரம் வரத்ததற்குட அவனுடைய விளைவட்டிலுள்ள ஒரு பங்குதான்.

சின்ன வயதில் சங்கடம் பட்டவன், சிந்தனையில் அவதிப்படுவதிலும், கமலாவுக்கும் அப்படித்தான். தாயின் அருமை தெரிந்த மகன். தான் பெற்ற தெரிந்த மகனைத் தனக்கு உரிமையாகவேவன் என்று வராவதில் அவர்கள் பெற்றும் காட்டுப் பெண் கவலாவது தன் மாரியாரிடம் அடக்க ஒருகமலாக வட்டி கொண்டான்.

இதற்கு நாட்களுக்குப் பிறகு. சந்தானம், அவன் கம்பி ஒருவர் அந்தத் திருத்தோன்றல் வந்தி கொள்வதற்காக மனதில்

போகு போகிறதான். கமலாவிடம் தன்னைத் தவிரவக விட்டும் இருந்தான்.

வாழ்க்கை தட்டிப்பரும் ஓசை கேட்டுக் கதையைத் திரிந்த அவன் திருக்கிட்டுப் பின் வரவில்லை. மெய்யும் அவர்களைக் கண்டு நினைத்தார். தந்தைச் சந்தர்த்திக் கொள்ள அவர் எவ்வளவோ முயற்சியும் அவரையும் மீறி அவர் வரப் "கமலா... கமலா!" என்று குழந்தை.

செய்யும் சொல்லுத சிவனில் பரவாவென்று உத்தேசம் துறந்ததன் அவன். மெய்யும் பின் சொல்கிற கடத்தித் திருத்த சாந்தவனில் அயலித சொண்டான்.

தானாவே தந்தைச் செவருக்கு அறிமுகம் செய்து கொண்டான் கமலாவிடம். "சந்தானம், என் பக்கத்தான். செங்கம் எங்கு வேறு இடத்தில் முடிக்கப் போட்டிருக்கிறது. நீங்கள் மறந்த விட்டீர்கள். அது போகட்டும். சந்தானத்தில் உங்களுக்கு என்ன வேலை! அந்த என்னைக் சொல்ல விடுவதற்குச் சொல்லுங்கள். இன்னாவிட்டால் வேண்டாம்" என்று இருந்ததா போகக் கேட்டான்.

செவருக்கு முந்தின் சந்தைக் குழப்பமாக இருந்தது. மெக்க பெண்ண அவர், தம்முடைய அது மனக்கைச் சொன்னதே தவிரிவது.

"மன்கடைக் கிவம் கொண்டான் வரும்முன் ஊக்கு வந்துவிடுக. என் விஷயத்திலும் இது மேல்வாகப் போய்விட்டது. பெரிய பிராசனார் என்ற பெயரே தவிர வரணம் போய்த்து, என் தந்தையின் புத்தியும் சந்து போய்த்துப் போகவே வரங்கள் அன்னக்காவடிக்காதி விட்டோம். என்

"என், கமலா! நீங்கள் சாப்பிட்ட கடன் கடுமையாக வேறத்தினதும் போரும் வடிக்கம் உண்டே?"

"அவரை அப்படிக் கேட்க சந்தான்! முதலின் நீங்கள் வேளா வேலைக்குச் சாப்பிட்டுக் கடிக்கம் உண்டா என்று கேளுங்கள்!"

சுருது

சூழி நாடக அரங்கத்தின் பரதாண்டியப் பக்ஷிகடகத் திறப்பு விழாவில் நாடகமம் ஆடி அரேயம் கேட்ட அருடைய சிங்கம் குரல் உரை—“நீத்த” காவியவந்தம் சென்ற ஸ்ரீ வி. வி. சந்திரன் சொல்லப் புகல்.

மீள விவர உண்மை தான். ஆனால் எந்தப்பகுதியும் குறிப்பிடும் எல்லாவுக்கு உண்மை இல்லை.

“புத்தலன் என்ற அடிப்படையில் எல்லாம் உத்தியோகம் பரிக் முடிந்தது. மெட்டித் வரும்படியைக் கொண்டு அக்குள் எப்பிட வரை இருந்தது. ஆனால், வரணைக் கொண்டு சொல்லல் சிக்கிட்ட முடிந்ததே தவிர உள்பு தற்கு இல்லாத குறை. பக்குக்குறந்தது. வரையி விட்ட காரணத்தால் இந்த வரக் ‘மெய்யுள்’ தரவில்லை ஒருவருள் விட்டோம். மெட்டியும் பறிவித்த சூழல் எந்த நிலைக்குப் போதும்!”

மெய் சற்று சிறுத்திருந்தது. அங்குக்கு பீதியுக்குத்தான் அவர் உள்வம் வந்திருந்தான் உண்மை மரம் எல்லாம் உண்டிந்தான்.

மெய் மறுபடியும் ஆரம்பித்தான்

“எங்கு இருக்கு குறையைக். இவரும் பெயர். குறையைக் உண்மையில் எந்த ஒரு உட்காரக் போதும் என்ற வேகத்தோடு குறுகலுக்கு மனம் சென்ற வேந்தோடு.

“என் இவ்வுடையது பென் சொல்லா அழிந்தான். போன மரத்தோடு அங்குக்குப் பறிவெட்டு வயது பூத்தியாவித்தது. மெய்த் தோடு மெய்யாக அல்லாப் பத்தாவது வரும்பு வரை படிக்க வயத்த விட்டோம். விவரமாம் உட்கொடு வரை அங்கம் வேறுக்கு அங்கிது காது காச கொண்டு வந்தான் எங்கு உதவி வர இருக்கும்.

“ஆனால், என் எல்லாபுறையு எல்லாம் உட்காரப் பிறகு உண்டிதில் எல்லாம் தான் எது” என் பென் ஹுக்கு அங்கவயு வரப்பதில் வேறு விட்டோ!”

“உட்கர் மகன் காவியவந்தம் ஒரு மேல் காவியம் இருக்கிறதாம். அதற்காகத்தான் என்

அங்குக் கொடுத்தோடு. வெள்ளை வேங்குத் தைத்துக் கொட்டாக், காவியமாம் வேங்குத் பூராய் வெட்டு விட்டோம்.....”

மெய்மரமில் அங்குத்திறந்தது தன்ம பெரு குள் வெளிவந்தது. ‘உண் வரங்களை எல்லாம் உத்தர சிவந்ததாம். அந்த வரணத்தின் கால் என்னை மறுத்தோடு அந் வரணத்தின் கால் பிறையக் கொடுக்க சிவமை ஏற்பட்டு விட்டதே’ என்று விவரம் அவன்.

“சிலவர் தன் வேந்தாம் உட்கர் மெய்க்குத் சொல்லுகிறான். என்மீடம் உட்காருக்குக் கொடும். அத்திரம் இவரும் இருக்கலாம். அவன் உண் மரத்தினை மகனித்த விருவன்.”

தன்மை சிவந்திடு மெய்யுள் பரத்தான் வயப்பான். வரணம் இவற்றிற்குத் முதலாம் உத்தரவோடு. மறுமை வரும் விட்டிருக்க வரணமாய் வந்தபொது அங்குக்கு மீளும் பரிதாபமாக இருந்தது.

சற்று வேந்தத்திடு பிறகு மெய் திரும்பினார். அங்குதான் இவ் வுட்கம் பிடிக்கலாம் படுக்கலாம் பூங்கு பூங்கு தனித்த மெய்மரமில் மனநிலை ஒரு வித நிர்வாகம் குடிவெண்டது.

மீறலாக வரணம், எல்லா வரணமில்லை எல்லாத் படி நிர்வாகம் பத்திரம் ஒன்றைப் பூட்டிக் கொள் அருகிதான் சந்தரணம். மெய்மரம் மெய்மரம் கொடுத்தும் பென் கொடுத்தான்.

“உட்கர்டம் வேறு வேறு வந்தோடு ஒரு மெய். அவர் வென் கொடுக்கலாம் உ பரத்த திருக்கோ!”

“பரத்திருக்கிறேன். ஏன், உன் மெய்க்கு இவ்வுடையது உண்மையில் பென்மீடம் கொடுக்கோ!”

மெய்மரம் இத்த இடமெட்டுக்கு அவன் மனம் கொடுக்கலாம்.

“உண்மையில் அவர் என் கொடுக்கல் வெட் பர்த்துக்கோ! அவன் உண்மையில் கொடுக்கலாம் மனம் சென்ற முடிந்தான் உட்கர் இருக்கும்!”

மீறிவரக் சற்று உட்கரித்த தாழ்த்தினார் சந்தரணம். “உட்கர் அந்த மெய்க்கிடம் என் அங்கவய அங்குதான்”

“சென் வரணம் அவர் என் வரண்களில் குறக்கிட்டார். உருவமாய் பிறவா வரண்களை உண்மையில் மரத்திடுவார் என்று சிவந்திக் கொடுக்குத் உண்மை, அவர் மனம் மரத்திடுவார். உட்கர் வரண்கள் அவர் இப்பொது உட்கர்வருகிறார். அவராக் வரண்குத்த துக்கி விடுவது உண்மை.”

கொடுக்கலாம் கொடுத்த வயத்தான். அவருக்கு உண்மைமீடம் தம்பிக்கும் உண்மை மரம் குறக்கித்தம் ஒன்றில் மனம் உட்கரது.

உண்மையில் உண்மை ஒடித்த பிறகு மெய்மரம் குறக்கித் தன் உண்மைத் தெரிவித்தார் மெய். “என்மீடம் கொடும் கொண்டு விட்டபடியில் பிடிக்க என்னை சிவந்திடுவார். மருவத் தரங்கன் என் எதிர்வாரது உண்மையில் உதவி சென்ற விட்டபடுகன். வரணம் எந்தெந்ததற்கும் உட்காருக்குத் உண்மைப் பட்டவன்.”

மெய்மரம் குறக்கிட்டாக் : “உண்மைமரம், மனவயது. வரண்களில் ஒன்றொருவரும், உட்கர்த்தவோ, உட்கர்த்தவோ அவர்வராக் அருவத்திடுப் பரத்தான் தவிர உண்மையு திவ். குறிப்பிடும் சந்தர்ப்பங்கள்தான் எல்லா வற்றிற்கும் வரணம்!” என்றான்.

நண்பரின் கடிதம்

டி. ஜி. எம்.

ரீரீ கவனுக்குத் திடீரென்று பங்களுக்கு மாற்றம் உத்தரவு வந்து விட்டது. அவன் புறப்படுவதற்கு முதல் நாள் சூப்பித்துக் கிழமையா விருத்ததாம் அன்று காலை என்னைத் தன் வீட்டுப் பக்கம் வரச் சொல்லி விருத்தான். "நான் போன சமயம் அவன் வீடு ஏகக் களைபரமா விருத்தது. மூலக்கு மூல சாமான்கள் இறங்கித் திடீர்தான்.

"டேய் சீறு! என்னிடம் இருக்கும் காப்பி டீன், பாட்டில்கள் எல்லாம் வேணுமானால் எடுத்துக் கொண்டு போ; எனக்கு அத்தெய்யம் அவசியமில்லை" என்றான்.

"அத்தெய்யம் திடீர்தான். உன் 'சாஸி சேரை' என்ன செயல்படப் போகிறது? அதை எனக்கு விசைக்குக் கொடுத்த விடேன்" என்றேன், "நான் அவன் அமர்ந்திருந்த சாஸி சேரை நோட்டம் விட்டபடி..

"அதுவா...அது வந்து..." என்று சற்றுத் தயர்விய அவன், "அதை என் கடலே எடுத்துப் போகலாமென்று கிணத்திலிருத்தேன். உனக்கு வேண்டுமானால் கொடுக்கத்தான். ஆனால் சிரமம் ஐந்து ரூபாயாகும்" என்றான் புன்னகையுடன்.

ஐந்து ரூபாய்க்கு அங்ஙனவு என்ன சாஸிசேர் கிடைப்பது கொண்டு மனிலுதான் என்று எனக்குப் பட்டது.

அன்று மாலைப் பணத்தைக் கொண்டு வந்து கொடுத்து அதை என் வீட்டுக்கு எடுத்துப் போனேன். இரவு சாப்பாட்டிற் கப்புறம் அந்த சாஸிசேய் அமர்ந்த மூலவு எடுத்துக் கொண்டபோது 'ரத்த சிம்மா சனத்தில்' அமர்ந்திருப்பது போன்ற பெருமை ஏற்பட்டது உணர்ந்தேன்.

ஒரு வாரம் சென்றது.

அடுத்த தேதியில் குடிவிருத்த சகவரன் என்னைத் தேடித் கொண்டு வந்தார். அவருக்கும் எனக்கும் அதிகமான பரிச்சயமின்றாததால் அவர் என்னைத் தேடி வந்ததின் காரணம் அறிவாயம் விவரித்தபடியே, "என்னை இங்ஙனவு துரம்?" என்று கேட்டேன்.

"ராகவன் மாற்றலாகிப் போன போது சாஸிசேரை உங்கலிடம் கொடுத்துப் போனாரா?" என்று கேட்டார்.

"இதுமாகி் கொடுக்கவில்லை; ஐந்து ரூபாய் விசைக்குத்தான் கொடுத்தார்" என்றேன் நான்.

அவருக்கும், சாஸிசேருக்கும் என்ன சம்பந்தமிருக்கும் என்று அனெத்தறிவதற்கு முற்பட்டது என் உணர்வு.

அதற்குள் அவரே "ராகவன் என் வீட்டுப் போய்வுடைய ரூப விருத்தது உங்களுக்குத் தெரியும். அப்போது என் வீட்டி விருத்தது உபயோகத்திற்காக அந்த சாஸிசேரை வாங்கிக் கொண்டார். என் விட்டைக் காணீ

செய்துகொண்டு விளம்பியபோது அது தம் கிடமே கொஞ்ச நாள் இருக்கட்டு மென்றும் தனக்கு மாற்றலானால் திருப்பிக் கொடுத்து விடுவதாகவும் சொன்னார். அவருக்குத் திடீரென மாற்றலான விஷயம் வெளியூர் போயிருத்த எனக்கு தெரந்ததான் தெரிந்தது. சாஸிசேர சிங்கம் எடுத்துப் போனதாகத் தகவல் கிடைத்தது....." என்று.

எனக்குக் கோபம் துக்கமெல்லாம் சேர்ந்து வந்தது. அதை அடக்கிக் கொண்டு, "சாஸி; நான் அவனுக்கு எழுதிக் கேட்கிறேன், உங்களுடையது தான் என்று அவன் எழுதினால் உங்கல் வீட்டில் சேர்ப்பித்து விடுகிறேன்" என்று கூறி அவரை அனுப்பினேன்.

ராகவனுக்குச் கடல் கட ஒரு கடிதம் அப்போதே எழுதி முடித்தேன். அவன் செய்கை காரணத்தால் செய்யும் செய்கையல்ல என் பதை அதைப் படித்து அவன் உணர்ந்த கொள்ள வேண்டும் என்பது என் எண்ணம்.

இரண்டு நாட்கள் கழித்து என் கடிதத் துக்குப் பதில் வந்தது.

"சாஸிசேர் சகவரனின் உடமைதான். தவறு செய்து அதை அவரிடம் சேர்ப்பித்து விடவும். நான் அப்போதே அதைச் சொல்லாததின் காரணம், அது மாற்றத்தக்கு முன்னால் நீ என்னிடமிருந்து மறுகானே தருவதாகக் கைமாதாக வாங்கிக்கொண்ட ஐந்து ரூபாய் பணத்தை வசூலிக்க அது எனக்கு ஒரு குறுக்கு வழி வாய்ப்பட்டதால்தான். என்னை மன்னித்து விடவும்" என்று எழுதிவிருத்தான் ராகவன்.

சாஸிசேரை அந்தே சகவரனிடம் சேர்த்து விட்டு உண்பன் ராகவனிடம் மன்னிப்புக் கோரிக் கடிதம் எழுதினேன்.

"உனக்கு இந்தப் புதுமை சொல்ல வந்து விருத்தேது. இதை எழுதித் கொண்டாகத் த பத்த வயசு சிங்கம் காட்டி நான் துரம்!"

"அப்படியானால் எனக்கு இந்தப் புதுமை வேண்டாம்!"

"ஏன்?"

"இந்தப் புதுமையைக் கட்டிக் கொள்வதற்கு எவ்வளவு பத்த வயசு அநியாயம் அக்கவர வாடுக?"

குமிழ்க்களஞ்சியம்

4.கே.சி

28. அப்படி யெல்லாம் கொதிக்கும் பாலை

நீட்டகம் என்றால் ஒரு கதைதான். அதில் எத்தனையோ கட்டங்கள், அதாவது துறைகள். துறைகளில் இதற்கு அனுபவிக்கலாம், ஆனால் அனுபவிக்கக் கூடியதாய் இருக்க வேண்டும். பாத் திரம், பேசுகிற பேச்சு, தமிழ், நாடகம் எல்லாம் கவிதான்.

உணர்ச்சி, செய்யுளின் ஒலை பாவம், எல்லாம் கவியில் இருக்க வேண்டும். இல்லாது போனால் பிரயோசனம் இல்லை.

எத்தனை எத்தனையோ கோவைகள், அவைகளில்த் துறைகள் எத்தனை எத்தனையோ, ஆனாலும் ஒரு கவி இராது. செய்யுளை இப்படியும் அப்படியுமாக முறுக்கிய கோணமாக இருக்கும். பாத் திரத்தையும் பாஷையையும் சித்திர வதைக்கு உள்ளாக்குகிற காரியமாகத் தான் இருக்கும் எல்லாம். இந்த நிலையில் கவி வருவது கூடித்தானே?

ஒரு துறை பற்றிய பூர்வமான கவி ஒன்றைப் பார்க்கலாம்.

பாலை வழியாக இளைஞனோடு மகள் கட்டப்பட்டு நடந்து போன செய்தியைக் கேட்ட தாயின் உணர்வும் துடிக்கிறது என்பதுதான் துறை. 'மோட்டிபு' என்று மேல் நாட்டார் இதைச் சொல்லு வார்கள் என்று தான் பார்த்தோமே.

தாய் புலம்புகிறாள் : பெண் மலை வளத்தில் வளர்ந்த பெண். அரசன் அசுரியின் மலை வளத்தில் கடியாய் வளர்ந்த பெண்.

அந்நகரத் தாய்விய

ஐயெல் அசுரி

அஸ்வரை யின்

முத்து முழிந்தாள்

எவ்வாறு சொன்னாள்!

[அந்நகரத் தாய்விய : ஏழாளை அன்ன மீட்டுப் பதனாகும்; ஐயெல் அசுரி அஸ்வரை யின்; கர்மையான் வேறொரு போர் புரியும் அசுரி மன்னரின் அழகான மலைமீட்டில் கடியாய்

வளர்ந்த; முத்து முழிந்தாள் எவ்வாறு சொன்னாள்; இவ்வாறு இது பேசாத எப்படித்தான் எந்திரமோ!—பாலை வளத்தின்.]

தெரிந்மையான முத்தமிழை அனுபவித்துத் தினைக்கும் கூட்டம் கவிதிற தாய் இருந்தால், அதிலும் இனிமேல் எந்திக்க வாய்ப்பே இல்லை என்றிருந்தால், எப்படி மனதைக் கொதிக்கப் பண்ணும் அந்தப் பிரிவு!

மேலும், அனுபவிக்க முடியாத அதிவிவிகள் நம்மோடு கூடுகிற காரியம் எப்படி மனதைக் கொதிக்கச் செய்யும்!

வயசு காலத்தில் வறுமை வந்தால், 'ஏதோ கொஞ்ச நான், அதோடு தொலைந்து போகிற காரியத்தானே அந்தத் தரித்திரம்' என்று சொல்லி விடலாம். ஆனால் ஒரு இளைஞன் திடீரென்று தரித்திரத்துக்கு உள்ளாய் விட்டால் அவனுடைய எக்கமும் கொதிப்பும் எப்படி இருக்கும்!

அப்படி யெல்லாம் கொதிக்கும் பாலை யில் எப்படித்தான் நடந்து போனானோ!

முழுப் பாடலுக்கு வரலாம் இனி:

அந்நகரத் தாய்விய

ஐயெல் அசுரி

அஸ்வரை யின்

முத்து முழிந்தாள்

எவ்வாறு சொன்னாள்!

முத்தமிழ் தூக்

உற்றுப் பிரிவும்கூல்

லாதவர் சட்டமும்

கைப்போருள் கன்

அந்நகர் இளமையின்

போனே கொதிக்கும்

அந்நகரத் தே.

[அருஞ் சாய் : ஏழையான பாலை வளம்.]

ஆயிரம் வருஷ காலமாகத் தமிழ் மக்கள் நாளில் பாடல் உலகி உலகி வந்திருக்கிறது. அப்படி வருவதுதானே கவி?

உங்களுடைய சர்க்கரை

ட்ரேயரான்ஸ்

ட்ரான்ஸ்பெரன்ட் காத்த
தால் பாக்கிச் செய்யுங்கள்!

மா தகாப்புகளும், அழகுக்கும், குறைந்த செலவிற்கும்!

ட்ரேயரான்ஸ் டிரான்ஸ்பெரன்ட் காத்த
இந்த உறுதியைக் கொடுத்தது. மீட்
டாய்ஸ் செய்யும், கிளியூட்டிரான்ஸ்
கான், புளூரீன், கார்போட் டிரான்ஸ்
கான், துளியன், காத்த உறுது
பேருருள், பழக்கம், குறைவான
கான் பாக்கிச் செலவு டிரேயரான்ஸ்
ட்ரான்ஸ்பெரன்ட் காத்த உறுது
தது. இந்த டிரேயரான்ஸ் காத்த
தால் பாக்கிச் செய்யும் குறைவான
பெற்றதுகான்.

2 விதம் உருவிக்
கொடுத்தது. தீர்
பற்றது-அம்பி-560
தாய்ஸ் கொன்ட்
ரீக்ஸ். (20" x 50")
தொடர் தொழிற்
சாலை கிளியூட்டிரான்ஸ்

TA. 2377

வெட்டுக்காயம், நெருப்புப்புண்,
கஞ்சிக்கொப்பளம், காயங்கள்
ஆகியவை விரைவில்
குணமாகும்

உடனே ஜாம்-புக் குணம் அளிப்பதே வேண்டியது.
ஜாம்-புக் குணம் அளிப்பதே வேண்டியது.
ஜாம்-புக் குணம் அளிப்பதே வேண்டியது.
ஜாம்-புக் குணம் அளிப்பதே வேண்டியது.
ஜாம்-புக் குணம் அளிப்பதே வேண்டியது.
ஜாம்-புக் குணம் அளிப்பதே வேண்டியது.
ஜாம்-புக் குணம் அளிப்பதே வேண்டியது.
ஜாம்-புக் குணம் அளிப்பதே வேண்டியது.
ஜாம்-புக் குணம் அளிப்பதே வேண்டியது.
ஜாம்-புக் குணம் அளிப்பதே வேண்டியது.

ஜாம்-புக் குணம் அளிப்பதே வேண்டியது.
ஜாம்-புக் குணம் அளிப்பதே வேண்டியது.
ஜாம்-புக் குணம் அளிப்பதே வேண்டியது.
ஜாம்-புக் குணம் அளிப்பதே வேண்டியது.
ஜாம்-புக் குணம் அளிப்பதே வேண்டியது.
ஜாம்-புக் குணம் அளிப்பதே வேண்டியது.
ஜாம்-புக் குணம் அளிப்பதே வேண்டியது.
ஜாம்-புக் குணம் அளிப்பதே வேண்டியது.
ஜாம்-புக் குணம் அளிப்பதே வேண்டியது.
ஜாம்-புக் குணம் அளிப்பதே வேண்டியது.

மிகுந்த
கொடுப்பதற்கு
அன்புடன்
உத்தரவுகள்.

Zam-Buk

ஜாம்-புக் உலகத்தின்
தலைநகரம் அருள்
அளிக்கும்பெறும்

மதராஸிற்கு ஜாம்-புக் குணம் அளிப்பதே வேண்டியது. தாய்ஸ் கொன்ட் ரீக்ஸ், (20" x 50")

இத்தயாரித்த லீக்ஸ் பெர்வதும்,
விநியோக நூதனமான காலகால
தயாரிப்பும் இப்பதிவகாலத்தில்
கொண்டுவராத தயாரிப்பும்
மட்டும் தயாரிப்பதும்
காலத்தோடு தயாரிப்பதும்
தயாரிப்பதும் காலகால
விநியோக காலகாலத்தோடு
காலகால காலகாலத்தோடு

கொண்டுவராத தயாரிப்பும் !

விநியோக காலகாலத்தோடு,
காலகால காலகாலத்தோடு, காலகால
காலகால காலகாலத்தோடு, காலகால
காலகால காலகாலத்தோடு, காலகால

ஹிந்தி காலகால

இத்தயாரிப்பதும் காலகாலத்தோடு

ஹிந்தி காலகால காலகால

250, காலகால காலகால

காலகால

தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த பஸ்கேரியா

ஜேயமணி

பீடங்கள் காடுகளிலேயே மிகச் சிறிய தான் அப்பெனியாவைச் சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டு இப்போது பஸ்கேரியா நேரத்துக்கு வந்துள்ளோம்.

பஸ்கேரியா நாட்டைச் சுற்றிப் பார்ப்பதற்கு முன், பால்கன் காடுகள் எங்கும் எவை என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

முக்கியமாக கிரீஸ், அப்பெனியா, யூகோஸ் லேவியா, ருமேனியா, பஸ்கேரியா இவைதான் பால்கன் பிரதேசங்கள் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன. அந்த காடுகளில் பால்கன் மலைத் தொடர் செல்லுவதாலேயே அப்பெனியா வழங்கி வருகிறது.

மேற்படி பிரதேசத்தைத் தான் 'ஐரோப்பாவின் வெடி மருத்துப் பீப்பாய்' என்று சரித்திராசிரியர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஏனெனில் அந்தப் பிரதேசம் பல யுகத்தில் துருக்கி காரணமாக இருப்பிடுகின்றது. முதலாவது மகாபூதம் பால்கன் பிரதேசத்தில் தான் ஆரம்பமாயிற்று. பிறகுதான் அது ஐரோப்பா முழுதும் பரவியது.

இப்போது அப்பெனியா, பஸ்கேரியா, ருமேனியா முதலிய பால்கன் காடுகள் இரும்புத் திரைக்குள் இருப்பதால், அந்தப் பிரதேசம் மற்றொரு யுகத்துக்குக் காரணமாகிவிடுமோ என்று ஐரோப்பிய வல்லரசுகள் கவங்குவது இயல்பு அல்லவா?

பஸ்கேரியா நேரம் பால்கன் பிரதேசத்தின் நடுகுதவ ஸ்தானமாக விளங்குகிறது.

இரண்டு விஷயங்களில் உலகத்திலேயே வேறெந்த நாட்டுக்கும் இராத தனிப் பெருமை பஸ்கேரியாவுக்கு உண்டு.

1. பஸ்கேரியாவுள் சரிசு பவத்துக்கும் கிட்ட ஆயுளுக்கும் உலகப் பிரசித்தி பெற்றவர்கள். அந்த நாட்டில் தூது வயதுக்கு

மேல் உள்ளவையொருவர்கள் இன்றும் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள்.

2. உலகத்தில் உற்பத்தியாகும் உயர்த்த ரோஜா அத்தரில் முக்கியமாக பஸ்கேரியாவில்தான் உற்பத்தியாகிறது.

எனினும் அரசியல் சம்பந்தம் பட்ட வரையில் பஸ்கேரியா பெருமைப்பட்ட உடைய சம்பவம் எதுவும் அங்கு சிகழ்ந்ததில்லை.

பால்கன் காடுகளில் கடைசியாக சுதந்திரம் பெற்ற நாடு பஸ்கேரியாதான்.

மீறித்து பிறப்பதற்கு முன் ரோமிய சாம்ராஜ்யம் மிகுந்த பவத்துடனும் செல்வாக்குடனும் இருந்தபோது, பஸ்கேரியா மேற்படி சாம்ராஜ்யத்துக்கு உட்பட்டிருந்தது. மீறித்து தூணமான சில தூற்றுகளுக்குப் பிறகு ரோமிய சாம்ராஜ்யம் வீழ்ச்சியுற்ற போது, ஸ்கேனிய மலையாடியாச் பஸ்கேரியா மீது படையெடுத்தனர். அப்போது பஸ்கேரியாவுள் அங்கங்கே நோற்கடித்து விட்டார்கள். எனினும் இன்று பஸ்கேரியாவில் ஸ்கேனியாவுள் ஏராளமாக இருக்கின்றனர். அவர்கள் பஸ்கேரியாவில் ஐக்கியமாகிப் பஸ்கேரியாவுள் என்றே அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

1054-ம் ஆண்டில் பஸ்கேரியாவுள் மீறித்துவ மதக்கதை தழுவினர். அமெரிசுத்து பதின் லாண்டும் தூற்றுகண்டு வரையில் பால்கன் பிரதேசத்தில் பஸ்கேரியா சாம்ராஜ்யம் இருந்து வந்தது. ஆனால் பிறகு துருக்கியாவுள் படையெடுத்த போது பஸ்கேரியா சாம்ராஜ்யம் தோல்வியுற்றது மறைந்தது. துருக்கியாவுள் பஸ்கேரியாவை ஐந்துறு வரலாறுகள் வரையில் ஆட்சி புரிந்து வந்தார்கள்.

1876-ம் தான் பஸ்கேரியாவுள் துருக்கியாவுள் கொடுங்கொண்டையை எதிர்த்துப் போர் புரிய ஆரம்பித்தார்கள். அப்போது துருக்கியாவுள் பஸ்கேரியாவுக்கு இழைத்த சகிக்க முடியாத கொடுமைகளை மீறித்துவ காடுகள் பாடின வன்மைகளைக் கண்டித்தனர்.

கடைசியாக பஸ்கேரியாவுக்கு உதவியளிக்க ரஷ்யா முன் வந்தது. பால்கன் பிரதேசத்தில் தங்களுடைய ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான், பஸ்கேரியாவுக்கு உதவி புரிய விரும்பிய ரஷ்யாவின் அந்தரங்க நோக்கமாகும்.

அதைத் தவிர, துருக்கியைச் சேர்ந்த சாக்ஸ்டாண்டியோயின் முதலிய கடவுள்கள் மீதும் ரஷ்யா கண்ணோட்டம் செலுத்தி வந்தது. எனவே, துருக்கியை எதிர்த்துப் பஸ்கேரியாவுள் புரட்சியை ஆரம்பித்தபோது, அதை ரஷ்யாவுள் தங்களுக்குச் சாதகமாக உபயோகம் படுத்திக் கொள்ள விரும்பினர்.

அப்போது, அதாவது 1877-78ல் ரஷ்யாவுக்கும் துருக்கிக்கும் உட்பட யுத்தத்தில் துருக்கி தோல்வி யடைந்தது. பிறகு ரஷ்யாவுக்கும் பஸ்கேரியாவுக்கும் ஏற்பட்ட உடன்படிக்கைக்கு இணங்க, ஐரோப்பாவில் துருக்கிக்குச் சேர்த்தமாக இருந்த பிரதேசங்களும், மேஸ்டோனியாவுக்கும் பஸ்கேரியாவுக்கும் கடைத்தனர்.

ஆனால் மேற்படி ஏற்பாட்டை மீறி ஐரோப்பிய வல்லரசுகள்

போரின் மன்னர்

டால்டா லாஸ்பதி நீங்கள் செலவு செய்யும்
பணத்திற்கு முழுப் பிரயோஜனத்தைத் தருகிறது

நான் எப்பொழுதும்
டால்டாவையே
வாங்குகிறேன்.
அது காற்றுப்புகாத
டினனில் எப்பொழுதும்
புதிதாகவும்,
சுத்தமாகவும்,
ஊட்டமளிப்பதாகவும்
இருக்கிறது.

பக்கவாத்தம் சிறந்திருக்க
பெத்தியை உணவுக்கு தேவை?
இதை அமெரிக்காவுக்கு இந்தே—
அனைத்து உலகமும் வேண்டுமானாலும்
—எழுதுங்கள்!
நீ **டால்டா** அட்டென்ஷன் டீடில்
தயார் பெட்டி. நே. 353, மம்பாய் 1

நாத்திற்கு **டால்டா** சிறந்தது. **டால்டா**
கைபடாமல் மிகவும் நெகிழ்ந்த மூலப்பொருள்
கிடைக்கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டது. **டால்டா**
எப்பொழுதும் சுத்தமாகவும், புதிதாகவும்,
ஊட்டமளிப்பதாகவும் காற்றுப் புகாத சேல்
செய்த டினனில் உங்களுக்குக் கிடைக்கிறது.
மேலும் இது சிக்கனமானதும் கூட.

டால்டா

10.5.2.1 பவுன்சு டினன்களில் கிடைக்கிறது

அழகின் ஆதாரம்

உங்கள் சருமம் தான்

உங்கள் வதனத்திற்கு
பாதுகாப்பும் அழகும்
அளியுங்கள்

மேயிலி, புழுதி, வெப்பம், குளிர், சூன், மழை இவைகளின் கீழுந்து உங்கள் சருமத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள். தயவு பிழைத்துப் பேராய்வு நிலையத்துக்கு எந்ததலிருப்ப தற்கென்றே ஹிமாலயா புக்கெ ஸ்னோ தயாரிக்கப்பட்ட ஓன்ஸ்து. இதை தினமும் பயிலாதென்று உங்கள் சரு மத்தை மிகுதுவாடியும், தெளி வாகவும் இருக்கச்செய்யுங்கள். மென்மட்ட பூக்கெஸ்தைதற்கு ஓன் இதை நடனிக்கொள்ள யிலவும் பிரியப்படுகீர்கள், இதன் தருமனத்தையும்விடும்புகீர்கள்.

ஹிமாலயா புக்கெ
ஸ்னோ

இக்குவோடு போத்தலா திராஸ்கி தயாரிப்பு